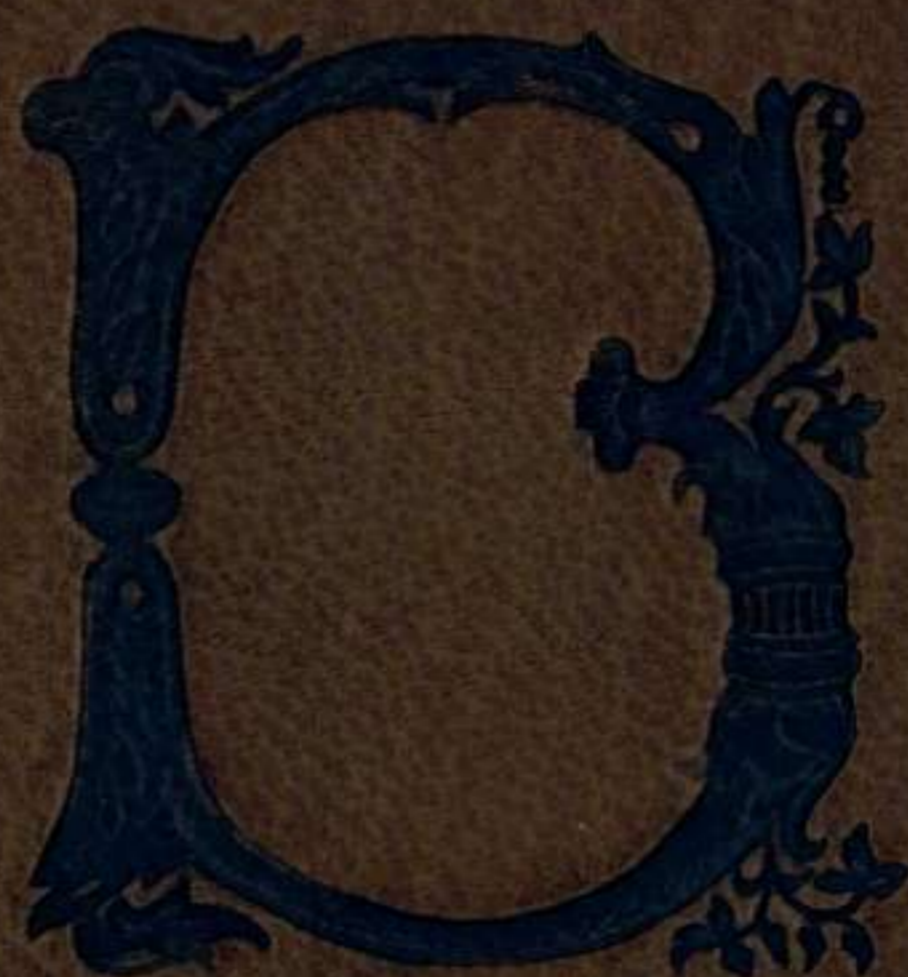

S. de Villadiego

● 1496 ●

7
222

i 182

Tractatus
contra hereticam pravitatem.

Tractatum
de irregularitate.

Gundisalvus de Villadiego auct.

— || —

1496.

18

18

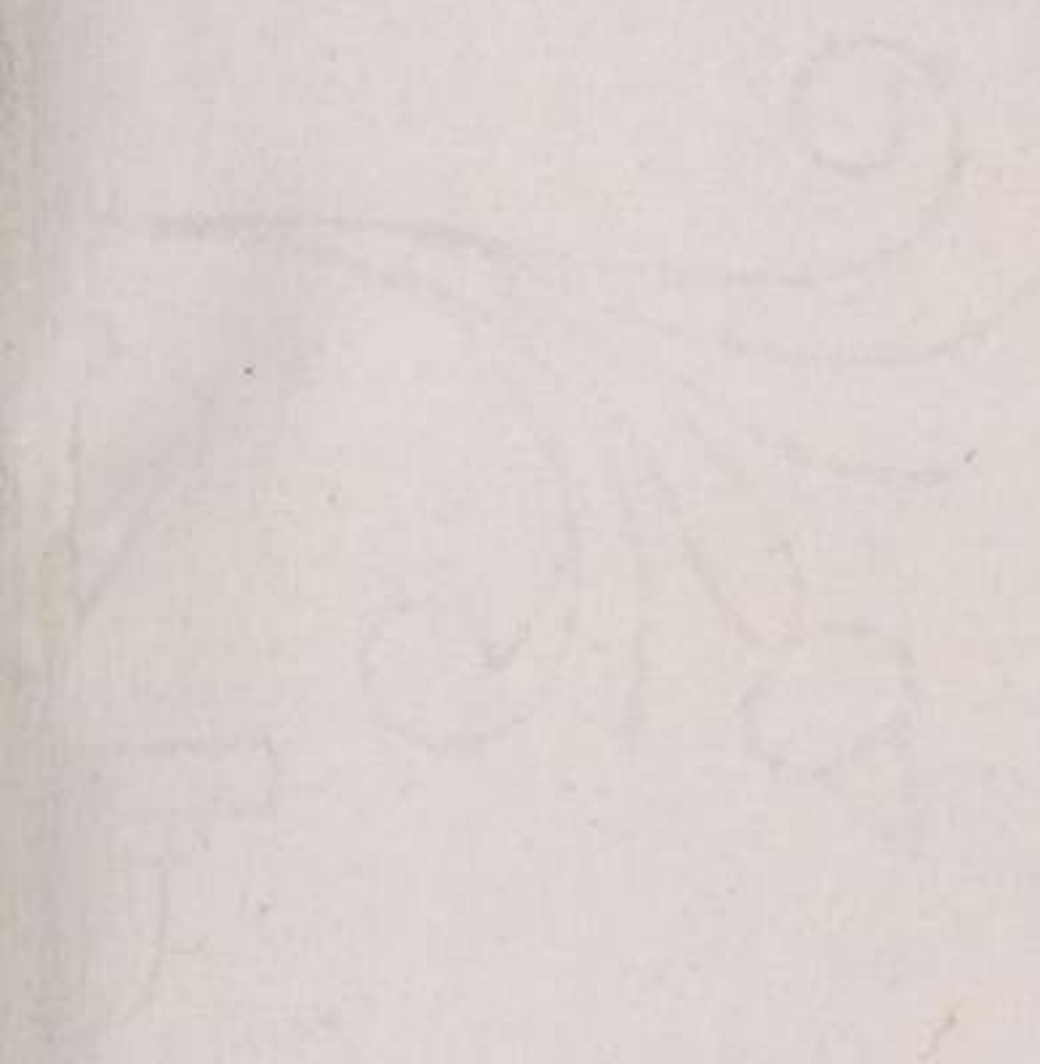
Handwritten text, possibly a name or title, in cursive script.

Handwritten text, possibly a name or title, in cursive script.

Handwritten text, possibly a name or title, in cursive script.

Handwritten text, possibly a name or title, in cursive script.

Handwritten text, possibly a name or title, in cursive script.

MI

MI

Invenables.

A-I = Folia 6^a = n° 5.

Ad illustrissimam reginam hispanie tractatus contra hereticam prauitatem per Gundissaluum de villadiego sacri palacij apostolici auditorem editus incipit feliciter.

Aluator noster Regina clarissima olim in euangelio predixerat: Circa finem seculi pseudo christos: et pseudo prophetas surgere et multos seducere et fideles suos multas in mundo habituros pressuras: sed tamen portas inferi non preualituras: Proinde ut dicit Apostolus. oportet hereses esse ut qui probati sunt manifesti fient: Quapropter oportet nos cum propheta ex aduerso consurgere et murum opponere pro domo israel: et euangelici meminisse mandati quo ab ipsa veritate precipitur: Quod si nos oculus aut pes aut dextra scandalizauerit manus a corpore auferatur: cum melius sit hijs carere membris. Nam superfluo extra ecclesiam positus resistimus: si ab hijs que intus sunt in eis quos decipiunt vulneramur. Hijs enim nec ut infideles discedunt neque permanet ut fideles: sed mysteriorum percepta noticia et fidei nostre secretioribus perscrutatis: Conuersi postmodum impugnant nos et contradictionibus suis corda nostra dirumpunt: conculcantes verbi dominici margaritas et ornamenta fidei maculantes. Ex quibus nouissimis diebus istis multi in prouincijs et regnis tue ditioni suppositis in lucem prodierunt qui ante in antris latebant: legem veterem suscitantes que ab olim sepulta iacet: ac in passione christi consumata est: iuxta ipsius vocem inter crucifixoress emissam quando etiam velum quod ipius secreta tegebatur scissum est in duas partes a summo usque deorsum: ut reuelata facie mysteria iesu conspiceremus. quique emulatores moysi se iactant: cum reuera ipius capitales existant inimici utpote doctrinam eius ut falsam respuentes. Si enim ut veritas inquit Ad moysi crederent: utique et

christo crederet. De illo enim ipse scripsit. Unde et illud Hieronymi: Prochdoloze prouincie tue competere satis video: ibi enim cespitem terra fecundo: dominici seminis puritatem centeno fructu olim referebat. Nunc autem sulcis obrupta frumenta in lolium auenasque degenerat: tibi quondam sol iusticie christus oriebatur. Nunc autem lucifer illic qui ceciderat: supra sidera posuit thronum suum. Cum itaque sceptrum regni de manu altissimi susceperis et pro tanti honoris fastigio taliones ei iuxta vires tua celsitudo impedere te neatur. Assurge obsecro viriliter et vestigia redemptoris amplectere et ubi mulieres hierusalem eum plangebant et lamentabantur: cum baiulans sibi crucem exiret in caluariam: tu qui iam exanimatus in cruce et postea resurgente adoras fontem aperi lacrymarum ubi rursus manibus huiusmodi sceleratorum hominum illum expui blasphemari, crucifigi et lancea perforari diutim vides. Nam iuxta illud Hester: Quis nouit utrum idcirco ueneris: ut in tali tempore parareris: quod ubi tua maiestas ut dignum est peregerit uniuersi ditioni tue subiecti clamabunt: teque benedicent dicentes. Tu gloria hierusalem: tu leticia israel: tu honorificentia populi nostri quia fecisti viriliter. et postremo post temporale regnum quod obtines eterni regni gloriam consequeris. Et quo magis iuridice ista peragi queant presentem tractatum agere institui: et materiam prosequi ordine subsequenti.

Prima questio.

Rimo quero quid faciat hereticum: et quid sit hereticus. Ad hoc respondet magister quarto sen. di. xiii. inducendo varias sanctorum sententias. Ait enim Illarius. Extiterunt plures qui celestium uerborum simplicitatem non ueritatis ipsius absolutionem suscipere aliter interpretantes quam dictorum uirtus postularer. De intelligentia enim heresis non de scriptura est: et sensus non sermo fit crimen: idem intelligentie sensus in crimine est.

Hieronimus dicit ¶ ex verbis inordi-
nate prolatis incurritur heresis. **A**ugu-
stinus diffiniens quid sit hereticus ait.
Hereticus est qui pro alicuius tempora-
lis comodi ⁊ maxime glorie principatus
¶ sui gratia falsas ac novas opiniones
vel gignit vel sequitur. **G**regorius super
Ezechielem: qui in expositione sacri elo-
quij: vt auditoribus placeat aliquid fin-
git sua verba loquitur non dei. **Q**ui aut
in verbis dominicis aliter ¶ is qui pro-
tulit senserit: ⁊ si sub alio intellectu ta-
men ad edificationem charitatis tendit do-
mini sunt verba que dicit hec ille. **I**nter
istas aut diffinitiones illa **A**ugustini vi-
detur esse prestantior. ⁊ hanc secutus est
Gratianus. xxiii. q. iii. c. hereticus. ⁊ glo.
in de. vnica de vsur. **S**anctus **tho.** quarto
senten. di. xiii. arti. iii. dicit ¶ hereticus
dicitur qui a fide diuissus est. ⁊ hoc facit
ex quadam electione: ad cuius euidentiam
considerandum est secundum eum ¶ in fide
sunt aliqua ad que explicita cognoscenda
omnis homo tenetur: vt sunt articuli fi-
dei. **U**nde si in hijs aliquis errat infide-
lis reputatur: ⁊ hereticus si pertinentiam
ad iungat: **S**i aut circa illa ad que expli-
cite credenda homo non tenetur errat: non
iudicatur hereticus. vt si aliquis simplex
credat **J**acob patrem fuisse **A**brabe quod
est contra veritatem scripture quam fides
profitetur: quousque sibi innotescat ¶ fi-
des ecclesie contrarium habet: quia non
discedit per se loquendo a fide ecclesie: ni-
si ille qui scit hoc a quo recedit de fide ec-
clesie esse. **E**t quia quedam sunt que in fi-
de ecclesie implicite continentur vt conclu-
siones in principijs: ideo in hijs diuerse
opiniones sustinentur quousque per eccle-
siam determinetur ¶ aliquid eorum est
contra fidem ecclesie quia ex eo sequitur
aliquid contrarium fidei directe. **I**dem
sequitur prefatus doctor scda scde. q. xi.
arti. ii. vbi subiungit ¶ aliqua dicuntur
pertinere ad fidem dupliciter. **U**no modo
directe ⁊ principaliter sicut articuli fidei
Alio modo indirecte ⁊ secundoario sicut
ea ex quibus sequitur corruptio alicuius
articuli: ⁊ circa vtraque potest esse heresis
eo modo quo ⁊ fides. **I**dem tenet prima

parte. q. xxiii. arti. iiii. ⁊ inde est ¶ nedum
est hereticus qui male sentit de articulis
fidei: sed etiam ille qui non tenet rectam fidem
erga sacramenta ecclesie: de here. ad abo-
lendam in prin. **E**x quibus sequitur ¶ si
extra predictos casus reperiat alius in
quo quis dicatur hereticus illud erit lar-
ge ⁊ improprie per quem modum debet intel-
ligi id quod dicitur ¶ simonia est heresis
.i. q. i. eos de simo. c. quotiens. **I**tem ⁊ qui
libet excommunicatus: ⁊ qui priuilegium
Romane ecclesie infringit ⁊ qui eius pre-
cepta transgreditur. **I**tem cotumax ⁊ qui
libet infidelis ⁊ plures alij modi qui non.
per glo. xxiiii. q. iii. illi qui. ⁊ per **I**nno.
de here. firmissime. per **H**osti. in sum. de
here. §. i. ⁊ c. si papa. xl. di. ita tenet **l**al.
consi. iiii. ti. de here. **C**onfirmatur etiam
istud per id quod dicit sanctus **tho.** iii. sen.
vbi supra: vbi dicit ¶ simoniaci dicuntur
heretici per similitudinem quia sicut here-
ticus contra fidem sentit: ita simoniacus
operatur ac si contra fidem sentiret dum
precio sacra vult adipisci. ⁊ per eundem
modum intelliges alios modos improprie
heresis de quibus predictum est. ⁊ quia fi-
des principaliter consistit in corde. **E**t eti-
am secundoario in ore: iuxta illud **A**po-
stoli ad Roma. x. **C**orde creditur ad ius-
titiam ore aut confessio fit ad salutem. **S**i-
militer heresis principaliter consistit in
corde: secundum quod **N**ilarius dicit. **I**ntel-
ligentie sensus in crimine est: sed secundo-
ario in ore. **U**nde **H**ieronimus dicit ¶ ex
verbis inordinate prolatis incurritur he-
resis: non quia heresis per se in hijs con-
sistat: sed quia sunt occasio ⁊ causa erro-
ris vt **tho.** dicit ibi. **A**dde etiam ¶ ver-
ba sunt signa earum que in anima sunt
passionum vt **J**esus dicit. **N**on enim pre-
sumitur quis dicere que ante animo non
cogitauit. de lib. lega. labeo.

Sed quare iuxta hoc. **R**one ¶ ille qui dicit
aliquid contra fidem dicit se non seriose nec ex
aio: sed potius per lubricum lingue aut ioco
illud dixisse an sit puniendus. **L**apuz ⁊
dñs **L**ardi. in dicta de vnica. §. sane de
vsur. **D**icunt ¶ extraordinarie punietur
bitrio iudicis ⁊ imponetur ei aliqua leuis
pna salutaris. xvii. di. nec licuit. xxiiii.

*Verum
quod
in
in
quod
in
in
in
in*

q. i. hec est fides. Augerem tamē ego penam ex qualitate persone et ex qualitate loci et personarū astātius et scandali exinde insurgentis que oīa et etiā alia in puniēdis delictis sunt attēdēda: de homi. sicut dignū. i. prin. ff. de pe. aut facta. talis enī iocus nō est permittēdus per quē venitur ad crimina. ff. ad. l. acquil. nam ludus. de homi. cōtinebat. et ibi in glo. Item quādo per lubricū lingue: si fuit in culpa. vt hec lubricitas in eo causaretur puniet alias nō. Presumerē tamen ego verba seriose fuisse dicta et ex malo aio processisse per iura p̄dicta: et etiā qz omne male factū praue presumit actum vt in. l. si non conuicij. l. de in iur. et de presump. c. i. nisi ex alijs coniecturis contrarium appareret. Sed tamen casu quo huiusmodi verba nō saperēt heresim s; excusarentur ioco vel lubrico lingue non posset penā infligere inquisitor. ar. c. accusatus. §. sane de here. li. vi. sed ordinarius illud faceret.

Secunda questio.

Secundo quero vnde dicatur heresis. Ad qd̄ dicendū scōz Isidorū q̄ heresis est nomē grecū et idēz q̄ diuisionē importat. Unde et heretica diuisiua dicūtur. Hieronymus tamē in eplā ad Galatas et habet trāsumptiue. xxiiii. q. iii. heresis. Dicit q̄ heresis grece ab electiōe dicit q̄ scilicet eā sibi quis qz eligat disciplinā quā putat esse meliorem. et vtrumqz istorū dicitur cōuenienter. Ex hoc enī quis efficitur hereticus q̄ eligit singularē opinionē tenere diuisaz et distinctam a cōmuni ecclesie catholice dogmate et determinatione. Unde si q̄s nunquā fuisset in vnitare ecclesie vtpote iudeus vel sarracenus etiā si teneat contraria fidei nre nō est iudicādus hereticus nō enī potest dici diuisus ab vnitare ecclesie qui nunquā in ea fuit: vt dicit glo. in cle. vnica. de vsur. Similiter etiā si q̄s catholicus teneret contrariū aliqd̄ fidei nō tamē eligēs sed per errozē credens illud etiā per catholicā ecclesiā tenere paratus corrigi vbi in errozē se lapsus co-

gnosceret non esset hereticus. Pro quo est optimus textus. xxiiii. q. iii. dicit apostolus. ibi cū dicit. Sed qui suam suam quāuis falsam atqz peruersā: nulla pertinaci obstinatione defendunt: presertim q̄ nō audacia sue presumptionis pepererint s; a seductis atqz in erroze lapsis parētibus acceperūt: querūt aut̄ cauta solitudine veritatē: corrigi parati cū inuenerint: nequaquā sunt inter hereticos deputādi. Cōpetit aut̄ et latine hoc nomen eidē. Hā potest dici heresis ab herendo qz sue opinioni vebemēter iheret per electionē vt p̄diximus. et ex p̄dictis iustificari potest qd̄ not. Inno. de sum. tri. c. firmiter. dicens q̄ si aliq̄s habz fidē catholicā ip̄licite qz credit quicqd̄ ecclesia credit sed falso opinat̄ naturali rōe motus q̄ pater maior vel prior sit filio vel q̄ tres persone sunt tres res a se inuicem distincte et separte et distātes qd̄ nō est hereticus: dūmō hunc errozē suū nō defendat et hoc ip̄m credit qz credit sic ecclesiam credere et suā opinionē fidei ecclesie supponit parat̄ se submittere iudicio ecclesie vbi ecclesiā sciret contrariū sentire heresis enī requirit pertinaciā. vt de sum. tri. cle. vnica: §. porro. et dicta cle. vnica. §. pe. de vsur. Licet tñ ego excusare huiusmodi hominē ab heresi. Hō tñ excusare illū a pctō si errauit in hijs q̄ scire tenebatur. de pertinētibus ad fidē. De q̄bus per sanctū Tho. scda scde. q. ii. arti. v. qz et ip̄a ignorātia est pctm̄ in hijs que scire q̄s tenetur. xxxviii. di. qui. ea. et p̄ B̄būm tertio etbi. et p̄ magistrū. ii. sen. di. xxii.

Tertia questio.

Tertio quero an scismatici sint iudicandi heretici. Ad qd̄ respōdet Hieronymus in eplā ad Galatas: et habet trāsumptiue. xxiiii. q. iii. inter heresim. qd̄ inter heresim et scisma hoc interest: qd̄ heresis peruersuz dogma habeat scisma nō post episcopālē discessionē ab ecclesia separat. Qd̄ quidem in principio aliqua ex p̄telligi pōt diuersum. Ceterū nullū scisma est nisi sibi aliqua heresim cōtingat vt recte ab ecclesia

recessisse videatur. Et ad clariorē intellectu huiusmodi considera q̄ heresis ⁊ scisma distinguuntur sc̄dm ea q̄bus vtrunq̄ per se directe opponitur. Mā heresis per se opponit̄ fidei. Scisma aut̄ opponitur vnitati ecclesiastice charitatis. Et ideo sicut fides ⁊ charitas sunt diuerse virtutes: quāuis q̄cūq̄ careat fide careat charitate. Ita etiā scisma ⁊ heresis sunt diuersa vitia. quāuis q̄cūq̄ ē heretic⁹ sit etiā scismaticus: sed nō cōuertitur. Clērū est tamē q̄ sicut amissio charitatis ē via ad amittendū fidē: iuxta illud. i. Thimo. i. A q̄bus quidam aberrantes sc̄licet a charitate ⁊ alijs huiusmodi cōuersi sūt in vaniloquiū ⁊ cetera. Ita etiā scisma est via ad heresim. Et sic innuit Hieronymus in auctoritate preinducta: ita declarat sanct⁹ Tho. sc̄da sc̄de. q. xxxix. arti. i. ⁊ propter hoc dicit glo. xxxiii. q. i. didiscimus. q̄ scisma inueteratū sapit heresim quasi velit q̄ si nō esset hereticus nō perduraret tam diu in scismate. Et q̄bus infertur q̄ si q̄s recederet ab obedientia pape qui vices xp̄i tenet qui est caput ecclesie nolens superbe ⁊ contumaciter ⁊ in cōtemptū ei subijci esset scismatic⁹ tantū: Ubi tamen ideo recederet ab ip̄ius obedientia q̄ crederet q̄ ille nō habet potestatem codendi canones: aut q̄ potestas suprema ecclesie nō residet penes ip̄m tāquam qui vicem gerit eius qui est caput ecclesie qui est xp̄us. Iuxta illud Apostoli ad Collo. ii. ⁊ ad Ephe. i. qui dedit ipsum caput supra oēm ecclesiā: iste hereticus iudicandus foret vt dicit glo. xix. di. c. nulli. ⁊ in. c. generali. de elect. li. vi.

Questio quarta.

¶ Quarto quero: Quot sūt species heresis. Hoc determinat Isidorus. viii. li. etbi. c. v. ⁊ habetur transumptiue. xxxiii. q. iii. c. quidam. vbi multe enumerant: q̄bus sic enumeratis magister Gratianus subinfert aliam heresim dicēs. Sed quicūq̄ aliter sanctā scripturam intelligit q̄ sensus sp̄s sc̄ti flagitat a quo scripta est licet de ecclesia nō recesserit tamē hereticus iudicari potest.

test. Et habuit hoc a Hieronymo vt supra diximus in primo mēbro. Et intellige q̄d ille dicitur aliter exponere sanctā scripturam q̄ sp̄s sanct⁹ flagitat qui ad hoc sanctā scripturā retorquet quod cōtrariatur ei q̄d per sp̄m sanctū est reuelatum. Ita dicit Tho. sc̄da sc̄de. q. xi. arti. ii. Et quo sequitur q̄d si quis daret aliquem intellectu sacre scripture qui nō esset cōtra veritatē reuelatam per spiritum sanctū sed preter illam: nō ad corruptionem fidei: sed edificationē fidelium nō esset hereticus iudicandus. Et hoc satis aperte innuit Gregorius super Ezechielem vt patet in auctoritate inducta supra in primo mēbro. Augustinus etiā in li. de heresibus: cōmemorat aliquos catholicos tractatores qui de heresibus scripserunt diuersas earum species enumerantes: ip̄e etiam ibidē noiatim plures exprimit. Inter oēs aut̄ hereses post xp̄i aduentū prima fuit illa quam q̄dam discipuli incurrerūt de sacramento altaris: de qua scribit Jo. vi. Cum enī xp̄us pdixisset: nisi manducaueritis carnē filij hoīs: ⁊ biberitis eius sanguinē nō habebitis vitam in vobis. Et subiunxisset q̄dam alia iuxta hoc: illi perditū hoīs dixerunt: durus est hic sermo ⁊ q̄s poterit eum audire ⁊ ex illa die abierunt retro. Et vt dicit ibi Nicolaus: Nō est intelligendum hoc de duodecim Aplis vel de septuaginta duob⁹ discipulis: q̄ isti xp̄o adhererunt: sc̄dm q̄ patet ex discursu euangeliorum: sed multi alij sequebātur ip̄m ad audiendū ei⁹ doctrinā: ⁊ de istis multi retrocesserūt ⁊ q̄ ista fuerit prima heresis. patet de cōse. di. ii. prima heresis. Et postq̄ illi sc̄ti p̄res de q̄bus pdixim⁹ pdictas hereses cōscripserūt multe alie suborte sunt nouiter ⁊ diētim suboruntur. Et iuxta verbū saluatoris nr̄i. De quo in primo themate premisimus: quo magis finis seculi appropinquat: eo magis hereses subcrefcēt: q̄d partim ex prelatorum negligentia prouenire cōspiciū est. dormientib⁹ enī hoīb⁹: vt saluator inquit Amnicus hō superfeminauit zizania. Et alio etiam hoc prouenit quoniam post illa tēpora quo illi sancti do-

ctores scripserunt: multi articuli fuerunt per ecclesiam determinati & sint contra fidem. Unde si quis modo pertinaciter contrarium affirmaret: hereticus censetur quod minime contigisset ante determinationem ecclesie: ut dicit Tho. i. parte. q. xxxii. arti. iiii. & prodest scire huiusmodi heresum species ut ex illis possit cognosci quid sit hereticus: vel quid faciat hereticum: de quo in primo dubio tactum est: quod non sine difficultate cognoscitur in aliquibus articulis: ut dicit Augustinus in li. de heresibus. Illud tamen indubitatum existat & cum malum infiniti sit ut Pythagorici dicunt teste philosopho. ii. ethi. & per consequens infiniti errores possent occurrere contra fidem: consequenter possent hereses in infinitum multiplicari.

Sed iuxta predicta quereretur aliquis curiosus: de scola eorum qui volunt sapere plus quam oportet sapere contra doctrinam apostoli. Cur deus permittat tot hereses esse totque eorum sectatores in inferna demergi. Ad hoc respondet Augustinus & habetur in. c. fi. xxiii. q. iii. Ideo divina providentia multos diversi erroris hereticos esse permittit: ut cum interrogant nos: ea que nescimus: sic discutiamus pigritiam. & divinas scripturas cupiamus. Ideo enim apostolus ait. Oportet hereses esse ut qui probati sunt manifesti fiant. Hi enim deo probati sunt qui bene possunt docere. Et quia iste intellectus Augustinus sit bonus ad illam auctoritatem apostoli: superficies tamen littere magis capit hunc sensum: ut ideo deus permittat hereses esse: ut constantia fidelium comprobetur sed utrumque recte dictum extat. Vel dicas & ista que in secretis dei consistunt non sunt a nobis inquirenda: iuxta illud Eccle. iii. Altiora te ne quisieris: & fortiora te ne scrutatus fueris: & in pluribus operibus eius ne fueris curiosus. & postea subdit: Adultos enim subplantavit suspicio illorum: & in vanitate detinuit sensus eorum. & Eccle. vii. Quid necesse est homini maiora se querere: cum ignoret quod conducat sibi in vita sua: & post pauca: Neque plus sapias quam necesse est: ne obstupescas. Habemus etiam exemplum Apostoli qui cum de pre-

destinatione verba ageret: & pervenisset ad illud: quare quosdam eligat: alios autem reprobet iuxta illud: Jacob dilexi Esau autem odio habui. sapientissime intulit. **A**ltitudo divitiarum sapientie & scientie dei quam incoprehensibilia sunt iudicia eius & investigabiles vię eius. & de eodem Augustinus super Jo. in illo verbo: Nemo potest venire ad me nisi pater qui misit me traxerit eum. Dicit quare hunc trahat & quare illum non trahat noli investigare si non vis errare. Per idem respondet magister ii. sen. di. xxiii. hijs qui querunt: cur deus permiserit primum hominem peccare cum posset eius voluntatem vertere in bonum quia omnipotens est. Posset inquit ille reuera: cur non fecit: quia noluit. Cur noluit: ipse novit. Non debemus plus sapere quam oportet sapere: hoc unum in huiusmodi debet nobis habere sufficere & ut dicit Augustinus in enchirideon. Deus omnipotens cui rerum est summa potestas: cum summe bonus sit. nullo modo sineret aliquid mali esse in operibus suis: nisi usque adeo esset omnipotens & bonus & bene faceret etiam de malo. quo autem illud intelligatur: & qualiter ex malis deus eliciat bona: latissime prosequitur magister. i. sen. di. xvi. & per predicta etiam sufficienter respondet ad id quod multi petunt: Quare deus permittat legem machometi in tantum prevalere.

Questio quinta.

Quinto quo de comparatione hereticorum ad alios infideles: & infidelium inter se invicem. Ad quod dicens secundum Tho. secunda secunde. q. x. arti. vi. & in infidelitate duo possunt considerari. quorum unum est comparatio eius ad fidem. & ex hac parte gravius peccat contra fidem qui renittitur fidei suscepte. Sicut gravius peccat qui non implet quod promissit quam qui non implet quod nunquam promissit: & secundum hoc infidelitas hereticorum qui profitentur fidem evangelii & ei renittuntur eam corrumpentes gravius est quam infidelitas aliorum infidelium qui nunquam fidem evangelii susceperunt. Sed quia iudei susceperunt figuram evangelii in ve-

teri lege quā male interpretantes corrū-
punt. Ideo etiā eorum infidelitas est gra-
uius pctm̄ q̄ infidelitas gentiū qui nun-
quā fidē euangelij susceperūt. Aliud qđ
in infidelitate cōsiderat̄ est corruptio eorū
q̄ ad fidem pertinet. 7 scđm hoc cū in plu-
ribus errēt gētilēs q̄ iudei: 7 iudei quā
beretici: grauior est infidelitas gentiliū
quam iudeorū: 7 iudeorū quam heretico-
rum: nisi forte quorundā puta manicheo-
rum qui etiam circa credibilia plus er-
rant quam gentiles. Harū tamē duarū
grauitatū prima p̄pōderat secūde quā
tum ad rationē culpe: qz infidelitas ha-
bet magis rationē culpe ex hoc qđ reni-
titur fidei quam ex hoc qđ non habet ea
que sunt fidei. hoc enī vltimū videt̄ ma-
gis ad rationē pene pertinere. Unde sim-
pliciter loquendo infidelitas hereticorū
est pessima. Si aut̄ queras: ex quo in-
ter infideles peiores sunt heretici vt pro-
xime diximus. Quid si cōpa remus eos
ad idolatras Ad hoc dicendū scđz Tho.
sđca scđe. q. xciii. arti. iiii. quod grauitas
alicuius peccati attendi potest duplici-
ter. Uno modo ex parte ipius peccati. 7
sic peccatū: ydolatrie est grauissimū. Si-
cut enī in terrena republica grauissimū
esse videtur qđ aliquis honores regium
alteri ipendat quam vero regi: qz quan-
tum in se est totum reipublice perturbat
ordinē. Ita in peccatis que cōtra deum
cōmittunt̄ que tamē sunt maxima: gra-
uissimū esse videtur qđ aliquis honorem
diuinū creature ipendat: quia quantum
in se est facit alium deum in mūdo minu-
ens p̄ncipatū diuinū. Alio modo po-
test attendi grauitas ipius peccati ex par-
te ipius peccantis: sicut dicitur grauius
peccatū eius qui peccat scienter quā eius
qui peccat ignoranter. 7 secundum hoc
nihil prohibet grauius peccare hereti-
cos qui scienter corrumpunt fidem quā
acceperunt: quam ydolatras ignoranter
peccantes. Ex hijs tu clare poteris ifer-
re qđ cum isti heretici qui nouiter in his-
pania detecti sunt potius apostate quā
simplices heretici sint iudicandi: cū non
in parte tantū de fide iesu xpi male senti-
ant: sed in totū eam abijciant ad legem

Moysi iam diu sepultā reuerfi: peiores
quam alij heretici sunt iudicandi: qz in
plurib' imo in totū aberrant. Unde sup
illud Apl' i ad Gala. iiii. Quo conuerti
mini iterum ad egena 7 infirma elemēta
dicit glo. Hiero. Legis obseruantia cui
tunc dediti erant: erat pctm̄ pene par ser-
uituti ydolorū cui ante cōuersionē vaca-
uerant. 7 sic apparet qđ est crimen pene:
par ydolatrie: 7 nedum p̄pter atrocitatē
delicti quin etiam p̄pter periculū prodi-
tionis deberent p̄ncipes eos a suo con-
sortio ī totū expellere: p̄serti ne p̄ncipes
fierēt cōsilioꝝ suoꝝ: aut eorū q̄ statū regi-
um cōcernūt qđ aperte dicit cōciliū Tole-
tanēsis. De quo hētur. ii. q. vii. nō pōt.
cuius verba sunt. Nō potest erga hoies
esse fidelis: qui deo exiterit infidelis.
Unde subiūgit de quibusdam iudeis q̄
dudū xpiani facti fuerant 7 demū in xpi
fide sunt p̄uaricati: vt a testimonio re-
pellantur. Nō est enī eis credendū: qui fi-
dei veritatē a se abiecerunt. 7 istud stat
in aperto: qui enī fidē xpi susceptam ad
quam strictissime tenetur sefellit: quō fi-
dem quam p̄ncipi terreno debet firmā
tenere poterit: Ad qđ etiam facit qđ scri-
bitur p̄uerbio. vi. Homo apostata: vir
inutilis gradiens ore peruerso: annuit
oculis: terit pede: digito loquitur: p̄auo
corde machinatur malum: 7 in omni tem-
pore iurgia seminat. Habet etiam aliud
malum huiusmodi apostasia. qđ qui eas
incurrit vix potest ad bonum reparari:
vt dicit apostolus ad Hebre. vi. Impos-
sibile est eos qui semel illuminati sunt:
7 post pauca 7 prolapsi sūt: scz per apo-
stasiam: rursus renouari ad penitētiā.
7 accipitur ibi impossibile pro difficili.
Hic est enim vnus modus impossibilita-
tis vt habet. v. metha. quod potissimū
in istis de quibus paulo ante p̄missi-
mus locum habet: qui a parentibus iu-
deis perfidiam legis veteris cū sanguie
trabūt. Et ex hijs iferri potest ad questi-
onē quam posuit Oldradus cōsi. li. An
iudeus transiēs ad sectā sarracenorū sit
puniēdus. 7 tandē post multa cōclusit qđ
nō: 7 inter cetera motiua sua est illud qđ
deterior est infidelitas iudeorū quā Sar-

magis disputat

in suis
libris
mag. b.
80 v. b.

racendū aut gentiliū vt superius di-
ximus. Pro quo etiā est tex. aptus. i. q.
i. nōne. cū ergo de peiori transeat ad mi-
nus malā. non est ob hoc puniendus. Et
quo etiā sequitur qd̄ isti apostate qui in
legem iudeorū recidūt: peiores sunt quā
si essent apostate legem sarracenorū am-
plectantes vel aliam huiuscemodi. Unū
tamē nō mittā qd̄ licet oēs infideles tā
iudei quā alij sint mali et iniqui vtpote
infideles: tolerātur tamē per ecclesiā in
infidelitate sua: vt vel sic tollerati fina-
liter cōuertantur ad fidem. vt de multis
iam vidimus: vt in. c. qui sincera. xlv. di.
7. c. sicut iudei. de iude. Magis tamen
sunt tolerabiles ritus iudeorū q̄ aliorū
infidelium: licet iudei sint peiores vt dixi-
mus. Cuius ratio est: quia cū in eis olim
p̄figurabat̄ veritas fidei quā tenemus:
puenit hoc bonū q̄ testimoniū fidei n̄re
habemus ab hostib⁹ et quasi in figura re-
presentatur nobis qd̄ credimus: quod in
alijs infidelib⁹ nō cōtingit. vt dicit Tho.
sc̄da sc̄de. q. x. arti. xi. et hac cōsideratiōe
licet iure nō sit expressa: iura prohibēt
ne sarraceni publice faciant ceremonias
suas inuocādo publice nomē machome-
ti v̄l similia faciēdo vt in cle. vnica de iu-
de. Hoc tamen nō reperitur prohibitū
in iudeis. et hoc tenēt Math. 7. do. Car.
di. et Jo. de Imo. in dicta cle.

Sexta questio.

Sexto quero an heretici sint
tollerandi? Et distinguendū
est: qz aut occurrit casus in quo nō pos-
sent puniri heretici quin simul puniant̄
et boni. Vel quia latent inter bonos. Vel
quia habēt multos sequaces: ita q̄ sine
catholicorū periculo interfici nō possunt
et tali casu heretici sunt tollerādi. et hoc
aperte domin⁹ ostendit Math. xiii. vbi
in parabola prohibuit colligi zizania:
ne forte eradicantes zizania: eradicarēt
simul et triticum. Quādo vero ex occasi-
one hereticorū non iminet periculum bo-
nis: sed magis tutela et salus tunc licite
possunt occidi: vt dicit Aug. contra per-
menianū. Sicut enī si saluti totius cor-

poris humani expediat precisio alicui⁹
membri: puta cum est putridū vel corrup-
tū aliorū membrorū: laudabiliter
et salubriter abscinditur. Ita cum quelibet
persona singularis cōparetur ad ro-
tam cōmunitatē sicut pars ad totū. Si
aliquis hō sit periculosus cōmunitati et
corruptius ip̄ius p̄pter aliquod pctm̄:
laudabiliter et salubriter occidit: vt bo-
num cōmune cōseruetur. modicū enī fer-
mentum totā massam corrūpit. vt. i. ad
Corin. v. Ad hec adaptari possunt not.
per Tho. sc̄da sc̄de. q. lxxiii. arti. ii. et si
hoc in alijs enormib⁹ criminib⁹ locū ha-
bet fortius in crimine heresis: quod sua
grauitate flagiciosissimū est: vt in preba-
bitis patet. eo maxime qz iuxta Aplm̄
.ii. ad Thimo. ii. heresis vt cancer dicit̄
serpere. Unde resecanda est a principio:
ne paulatim intima cordis corrodatur: et
spiritualē vitā adimat: resecande siquē
sūt putride carnes et scabiosa ouis a cau-
lis repellenda: ne tota domus massa: cor-
pus: ardeat: corrūpatur: putrescat: inte-
reat. Arrius in Alexandria vna scintilla
fuit: sed qm̄ nō statim oppressus ē: to-
tum orbē eius flāma est populata. xxiii.
q. iii. resecande. Joannes quoq̄ apls in
canonica sua. Si quis inqt̄ venit ad vos
et hanc doctrinā nō affert: nolite eum re-
cipere in domū: nec ei dixeritis. Qui enī
dicit illi aue: cōmunicat operibus illius
malis. Hec Joannes que de scismaticis
siue hereticis vitādis verbis docuit etiā
factis exhibuit. Narrat enī de illo audē-
tor eius vir sanctissim⁹ Policarpus: q̄
tpe quodā cum apud ephesum balneas
lauandi gratia fuisset ingressus et vidis-
set ibi cherintum: exiit continuo et dis-
cessit non lotus dicens. Fugiamus hunc
ne et ipse balnee corruat in quibus Che-
rintus lauatur inimicus veritatis: de
quo est textus. xxiii. q. i. oīs qui. Adde
pulchrum tex. ea. cā et que dignior. Unde
et si in alijs criminibus occultis tene-
atur quis crimen proximi celare pro-
pter charitatem vt in. c. si sacerdos. de
offi. ord. 7. i. q. i. christus. hoc tamen fal-
lit in crimine quod pertinet ad corrupti-
onem cōmunitatis spiritualē vel corpo-

ralem. Hoc enī casu tenetur quis illud
propalare testificādo vel denunciando:
vt dicit Tho. scda scde. q. lxx. arti. i. Idē
sentit Inno. de testi. cogen. c. i. et ponit ex
emplum in heresi quod vt patet ex pre-
missis spirituale detrimentū inferre cō-
munitati est aptissimū. prodest etiā hec
punitio criminum reipublice vt ceteri
metu pene arceantur a similibus cōmit-
tendis. xxiii. q. v. nō est innocentie. de vi.
et hone. cler. vt clericorum. et inde est qd vt
magis ista in plurimorum exemplum ve-
niant publice debēt malefactores puni-
ri. l. capitalium. §. famosos. ff. de pe. vii.
q. i. deniq. versi. turibula quoq.

Septima questio.

I Septimo quero. Ad quē spe-
ctat iudicare de heresi. In
hoc distinguem quia Aut
agitur de articulo nōdum deciso per ec-
clesiam. Aut de articulo iam deciso.
Primo casu iudicium spectat ad papā:
vt probat tex. xxiii. q. i. quociēs. et c. hec
est fides. et c. i. de iura. calū. et c. maiores
de bap. qd etiam sacre scripture auctori-
tate ostenditur. Nam et saluator Petro
dixit: quem summū pōtificem constituit.
Ego pro te rogavi Petre vt nō deficiat
fides tua. et tu aliquando cōuersus con-
firma frēs tuos. Luce. xxi. Et vbi xp̄us
discipulos interrogauerat: vos autē quē
me esse dicitis? Petrus respondit. Tu
es xp̄us filius dei viui: Math. xvi. Hoc
etiā tenet sanctus Tho. scda scde. q. i. arti.
x. Et huius ratio est: quia vna fides de-
bet esse totius ecclesie. secūdu illud. i. ad
Corin. i. id ipm dicatis oēs et nō sint in
vobis scismata: quod seruari non posset
nisi questio de fide exorta: determinare-
tur per eum qui toti ecclesie preest: vt sic
eius sentētia a tota ecclesia firmiter te-
neatur. Illud idem sequitur Aug. de an-
chona in summa sua de potestate eccle-
sie. q. x. arti. i. et ii. et hoc satis figuratum
est Lxx. xviii. vbi dictum est Adoyfi qui
fuit rector iudeorum: sicut papa rector
est oīum xp̄ianorum. Esto tu populo in
hijs que ad deum pertinent: vt ostendas

ei ceremonias et ritum colendi deum. Si-
cut ergo omnes questionēs emergentes
de lege et de cultu dei: reseruabāt Adoy-
fi determinande. Sic omnia que sunt fi-
dei christiane spectant ad determinatio-
nem pape. Unde dicit Cirill⁹ in li. tefau.
vt membra maneamus in capite: in no-
stro apostolico throno romano pontifi-
ce maneamus: a quo nostrū est querere
quid credere qd tenere debeam⁹. et Ad-
rimus in epistola orientalibus missa: di-
cit. omnes fines orbis terre qui dominū
sincere receperunt et vbiq. terrarum ca-
tholici veram fidem cōfiterentur: in ponti-
ficem romanorum tanquam in solē respi-
ciunt: et ex ipso lumine catholice et aplice
fidei recipiunt veritatez: licet enī apud
alios forte posset esse profundior sciētia
ad ista decidenda quā in romanū pont.
Deest tamen eis potestas de hijs iudicā-
di et statuēdi: que in solo romano pōtifi-
ce residet vt predixim⁹. Laute tamē age-
ret papa si cum de istis dubijs articu-
lus occurrit cōcilium generale faceret cō-
gregari: vt cum eius cōsilio decideret qd
esset tenendū et credendū. Sicut apli fece-
runt actū. c. xv. quando infurrexit here-
sis illorū qui dicebant legē moysi simul
cū euāgelio obseruandā. Cōuenerūt enī
Hierosolimis videre de verbo hoc. Si-
mile fuit in. c. firmiter. de sum. tri. et c.
dāpnamus. eo. ti. et c. vūico eo. ti. li. vi.
et cle. vnica e. ti. Et hoc idem in oībus ar-
duis cōsulte esset agendum vt appare. l.
di. de eo. xxvi. di. bene quidē. xxxv. q. v. ad
sedem. xxxv. q. ix. quod quis integrum est
enī iudicium: quod plurimorum sententijs
confirmatur: de offi. deleg. prudentiam
in prin. xx. di. de quibus. L. de fideicon.
l. fi. Est enim tāta in hoc pape potestas
q. si possibile foret q. angel⁹ de celo ali-
quid contra fidem doceret aut sentiret:
per papā iudicari et excōmunicari posset
vt probatur ad Gal. i. c. Sed licet nos
aut angelus de celo euangelizauerit vo-
bis: preterquam quod euangelizauim⁹
vobis: anathema sit. Si tamen cōtinge-
ret papa errare in hijs q. sunt fidei tunc
dāpnari posset per cōcilium generale. vt
in. c. si papa. xl. di. cuz glo. et per glo. xv.

di sicut. 7. xix. di. Anastasius. 7. Inno. in
c. ex parte de verb. signi. 7. per docto. in
c. in fidei fauorem de here. li. vi. Nec per
hoc dicimus inferiorem dicere ius in su-
periozem cum papa sit maior concilio ge-
nerali vt in. c. significasti. de elec. 7. c. alio-
rum. 7. c. nemo. ix. q. iii. quonia cum pa-
pa incurrit heresim: desinit esse papa: cu
non sit de corpore ecclesie pro quo e glo.
xxiii. q. in acarius. ergo 7. multo minus
potest dici gerere vices eius qui est caput
ecclesie. Et huic sententie generalis con-
cilij stari debet: vtpote que veritatem co-
rinet indubitata. Nam 7. si papa possit
errare in hijs que sunt fidei. Nam 7. le-
gimus aliquos romanos pontifices he-
resim incurrisse. vt patet in dicto. c. Ana-
stasius. xix. di. c. nunc aut. xxi. di. Tamen
concilium generale in tangentibus fide
errare non potest: 7. de hoc vere intelli
tur predicta auctoritas Luce. Ego pro
terogavi Petre vt no deficiat fides tua
Dictum enim est ei in persona totius ec-
clesie. cui etiam consonat illud verbu sal-
uatoris nostri Matb. xxviii. Ego enim
vobiscum sum oibus diebus vsq; ad co-
sumationem seculi. Non siquidem tantu
Petre nec duodecim apostolis dictum
intelligitur: cum morte finierint dies su-
os: nec vsq; in finem seculi perseueraue-
rint: sed potius vniuersali ecclesie que in
finem est duratura que in generali conci-
lio representatur. 7. tante auctoritatis e
concilij determinatio in huiusmodi. qd
euangelium illa nominatur. vt patet ad
Gala. ii. quando Paulus dixit qd Pe-
trus non ambulabat ad veritatem euan-
gelij. Id tamen in quo paulus reprehe-
debat Petrum erat quod ipse subtrabe-
bat se agentibus nolens manducare de
cibus eorum: sed obseruabat ritus iudeo-
rum in cibus: propter timorem iudeo-
rum qui superauerant a Hierosolymis
hoc tamen non erat contra aliquod de
quattuor euangelijs: sed erat contra de-
terminationem concilij generalis quod
ab apostolis fuerat celebratu super hu-
iusmodi legalibus non seruandis. actu
xv. Ad qd etia ostendendu sola vniuersa-
lis synodus loquitur sub nomine spūs scī

vt ibi patet. Nam cum in eodem concilio fie-
ret definitio: dictu fuit. placuit spiritui
sancto 7. nobis. 7. istis verbis postmodu
vsa fuerunt generalia concilia que in ecclē-
sia vniuersali fuerunt congregata: vbi er-
go talis assessor accedit locus erradi no
potest occurrere. Et si contrariu dicerem?
nil certu esset in fide. Unusquisq; eni se-
queretur opinionē suā 7. fluctuaremus
omni vento doctrine sicut paruuli: contra
Aplm ad Ephe. iiii. vbi ait qd xpūs de-
dit in ecclesia quosdā aplos: alios pphe-
tas: alios vero pastores 7. doctores ad
cōsumationē sanctoruz in edificationem
corporis xpi: donec occurramus oēs in
vinitatē fidei: 7. paulo post: vt iam no su-
mus paruuli fluctuātes 7. circūferamur
omni vento doctrine in nequicia 7. astu-
tia hominū ad circumuentionē erroris:
quasi velit qd cum fuerim? in fide istoruz
qui fidem ecclesie representāt no fluctua-
bimus in doctrina fidei tanquā paruuli
Sed pdictis videt obstare. c. tria. iuncto
c. placuit. xxxvi. q. ii. 7. c. si. de rap. vbi ap-
paret qd illud qd circa mīmoniu no cō-
trahendu inter raptorē 7. raptā fuerat
erronee per concilium statutū fuit postea
emendatū. Ad hoc tamē stat responsio: qd
illud no est despectatib? ad fidē in qbus
obrinet qd predictim?. Vel aliter dicēdu
qd illud no fuerat erronee statutū. lz eēt
contra testimonia veteris legis: vt voluit
glo. 7. male in dicto. c. tria. Nam cū illud
esset preceptū iudiciale no obligabat in
lege noua: sed fuit correctuz: qz pro hoc
tēpore sic fuit visū legislatori: siue quia
sibi placuit qd sufficit. vt. §. sed qd prin-
cipi. insti. de iur. natu. 7. per Phūm. v.
etbi. Nec dixi submittēs me determina-
tioni sancte matris ecclesie. Aut qrimus
circa ea que iam sunt per ecclesiā decisa:
7. tunc legat? sedis aplice est cōporēs iur-
dex vt. c. vt cōmissi. de here. li. vi. Item
epus poterit iudicare de questione fidei
7. cōtra hereticos procedere: 7. etiā capi-
tulum sede vacante in. c. ad abolendā. de
here. in prin. 7. etiā inquisitores per se-
dem apostolicā deputati. in. c. p. hoc 7. c.
vt inquisitionis. de here. li. vi. 7. cle. i. eodē
ti. Per hoc eni qd papa deputat inqui-

sitores super heretica prauitate non videtur facultatem super his procedendi ordinarijs tollere vt in dicto. c. per hoc. Ex quo infertur q̄ per potestatem datā delegato ad vniuersitatem causarum nō videtur etiā in illis causis abdicata potestas ab ordinario. hoc colligitur ex illo tex. iuncta glo. que vult q̄ inquisitor heretice prauitatis dicitur esse delegat⁹ ad vniuersitatem causarū. ex quo habes optimam limitationem ad .c. studiisti. de offi. le. vt nō habeat locum in delegato ad vniuersitatem causarum. pro quo est glo. in dicto. c. per hoc. facit in simili qđ no. Bar. in. l. i. l. de offi. perfec. vr. vbi tenet q̄ licet in ciuitate fiat vn⁹ officialis super dampnis datis vel super habundantia: nō tamen propter hoc tollitur iurisdictio quam habet potestas qui habet vniuersalē iurisditionē. pro quo bene facit tex. in dicta. l. i. et in. l. si. iuncta glo. l. de iuris. om. iu. et glo. in. c. in galiarum. xv. q. ii. Hoc tamen limita veruz esse quotiens vna iurisdictio subalternatur alteri vt in exemplo predicto. Si tamen ille specialis iudex esset superior generali: vt puta iudex deputatus per statutum super causis appellationū et nullitatum: tunc generalis iudex non se intromittit de speciali. Idem etiam si non se habet tanquā superior sed tanquam differens specie: vt est iudex insinuationū: l. de testa. consulta diuina. ita determinat Bar. in. l. vnica. ff. de offi. consu. Poterit etiam cognoscere de crimine heresis delegatus ab episcopo deputatus: aut a capitulo sede vacante vt in cle. i. §. i. et in cle. ii. de here. Debet tamē talis inquisitor: ac etiam delegatus annum quadragessimū attingere vt est tex. in dicta cle. ii. in prin. cum glo. ex quo limitatur. c. cum vicesimum de offi. deleg. Idem si sit delegatus a papa cum tex. dicte cle. generaliter loquatur. ¶ Sed an inquisitor possit committere vices suas. Solutio glo. in dicta cle. ii. arguit pro et contra. Finaliter tenet quid sic per illum tex. et per tex. in cle. i. §. porro. eo. ti. et hanc opinionem tenet comuniter doctores. Sed dubium est de vicario generali episcopi

aut capituli sede uacante. et dicendum est secundum Lapum et Jo. de ymo: in dicta cle. i. de here. quod non poterit sine speciali commissione episcopi de hoc crimine cognoscere per tex. in. c. licet de offi. vicali. vi. Est aut tam lata istorum potestas quod contra quoscunq; etiam quantumcunq; exceptos poterunt procedere et eos de hoc crimine condempnare: nō obstante quocunq; priuilegio exceptionis vt in. c. ad abolendam. §. si. de here. Fallit tamē hoc in episcopis contra quos procedere nō possunt inquisitores: nisi expresse hoc sibi committatur. vt in. c. inquisitores. eo. ti. li. vi. Debent tamē nunciare Romano pontifici si illi de hoc crimine infamati siue suspecti existant vt dicit ibi tex. Crederē tamē q̄ vbi esset suspecti et fuga. carcerari possēt vt ad papā remitteret: vt in. §. audiēt. in aut. de defeso. ciui. coll. iii. Ad quod faciūt not. per Bar. in. l. magistratibus. ff. de iuris. om. iu. ¶ Sed quero iuxta hoc an ille tex. procedat tantuz in inquisitoribus: an etiam locum sibi vendicet in ordinarijs de hoc crimine inquirentibus. Ego putarem quod tantū in inquisitoribus locum habeat: nō enī debet extendi ad episcopū aut ad capitulum sede vacante: cum de ipis non loquatur: nec per hoc quod sint episcopi qui heresim incurrunt effugiunt iurisditionem episcopi. in cuius territorio delinquit. Pro quo est glo. in. c. ibi enī iii. q. vi. et in. c. i. de rap. et per Anno in. c. cum inferior. de maio. et obe. ¶ Alterius iuxta idem querit: an episcopus possit procedere contra inquisitorem: si heresim incurrat. Lapus Abb. in dicto. c. inquisitores: dicit q̄ nō: durante officio nisi crimen esset adeo notorium q̄ nō requireretur cause cognitio. de fil. presbi. qm. Idem sequitur ibi Domi. hec opinio posset etiam iustificari per ea q̄ not. Bar. in. l. si. ff. de re. diui. vbi tenet q̄ si duo sint domini in solidum alicuius castri et vnus delinquat: non poterit puniri a cōdomino quia nō habet in eum iurisditionem. Nam par in parem nō habet imperiū de elec. i. c. innotuit. Sed hoc nō obstante ego crederē indistincte posse

dici quod possit contra eum super huiusmodi crimine procedere: cum istud sit delictum per quod perditur iurisdictio ipso iure. Pro quo faciunt not. in predicta materia per Bar. in l. qui iurisdictioni ff. de iurisd. om. iudi. in additi. et ponit exemplum in crimine lese maiestatis. l. de digni. l. si gradatim. et l. quotiens. li. xii. l. de offi. rect. prouin. l. ii. ubi videt glo. eo etiam casu quo delinqueret in male procedendo in officio: indubie posset eum punire: cum ordinarius delegatum apostolicum male se gerentem in causa sibi commissa punire possit: sic tamen ut ex hoc iurisdictio eius non impediatur: iuxta not. per doc. in c. si. de rescrip. et per Ly. et legistas in aut. qua in puincia. l. ubi de cri. agi. oportet. In processu autem super hoc crimine faciendo episcopi et inquisitores apostolice sedis habent exhortationem a iure in virtute sancte obedientie: et sub interminatione maledictionis eterne ut contra suspectos vel diffamatos de huiusmodi prauitate: districte et propte procedant. sic tamen quod maliciose et fraudulenter hoc nefandum crimine falso alicui non imponant. Quod si odii gratie vel amoris: lucri aut commodi temporalis obtentu contra iusticiam et conscientiam suam omiserint contra quemquam procedere ubi fuerit procedendum super huiusmodi prauitate: Aut obtentu eodem prauitatem ipsam alicui imposuerint ac eum super hoc presumpserint quoquo modo vexare: preter alias penas pro qualitate culpe eis imponendas. Episcopus autem superior suspensionis ab officio per triennium. Alij vero excommunicationis sententiam eo ipso incurrant a qua quidem excommunicationis suam que eam incurrerint: non nisi per summum pontificem poterunt: preterquam in mortis articulo. et tunc satisfactione premissa obolutionis beneficium obtinere: nullo in hac parte priuilegio suffragante. De quo est tex. in de. i. §. verum. de here. Insuper si quis episcopus in expurgando hereses de sua diocesi negligens fuerit vel remissus cum id certis iudicijs apparuerit: deponendus est ab officio episcopali: et in locum ipsius alter substituendus

est: qui velit et possit hereticam confundere prauitatem. de heret. excommunicamus. in. fi. Ex quo manifeste apparet quam damnabiliter et cum quanto animarum suarum periculo episcopi et alij ad quos huiusmodi inquisitio spectat tam detestandum facinus persequi ac punire omittant. Inferiores autem prelati de hoc crimine se intromittere nequeunt: cum superioribus prefatis sit reseruatuz ut predictimus. Potestates autem siue domini temporales ac eorum officiales de hoc crimine cum sit mere ecclesiasticum se intromittere nequeunt: ut de eo cognoscant aut iudicent aut incarceratos ab episcopo et inquisitore a carcere liberent. executionem tamen super hoc crimine fiendam sibi a iudicibus ecclesiasticis predictis iniunctam adimplere non detractent: aut eorum iudicium seu sententiam directe vel indirecte impedire quoquo modo non presumant. Si quis vero de prefatis secularibus iudicibus contra predicta fecerit: aut prefatis episcopo et inquisitoribus in predicto fidei negotio se opposuerit: siue illud quouis modo impedierit: et qui scienter in predictis dederint auxilium: consiliu: vel fauorem. excommunicationis sententiam incurrat ipso iure quam si per annum animo sustinuerit indurato ex tunc velut hereticus condempnetur. c. ut inquisitionis §. si. de here. li. vi.

Questio octaua.

Quaero quero de ordine: qui debet teneri iudices in procedendo contra hereticos. Ad quod dicendum quod in primis clerum et populum conuocabunt exponendo eis inquisitionem quam facere intendunt. Auxilium quoque et consilium et fauorem ab ipsis petent. c. ut commissi. in. §. i. de here. li. vi. et solent inquisitores primo ire ad episcopum loci vel vicarium et ostendere eis facultatem et auctoritatem suam: et rogare quod congreget clerum. quo congregato ostendunt eis litteras et facultatem predictas: sermonem faciunt et eorum auxilium et fauorem postulant. Postea simile faciunt cum po-

testate siue correctore ciuitatis ⁊ concilio
siue in hispanice loquamur consistorio.
demum conuocant totam contionem po-
puli: ⁊ habito sermone ad populū idem
faciunt vt prediximus. Postea interpo-
latim inquisitor facit sermones ad popu-
lum de fide. Et conueniens est q̄ ad min⁹
due monitiones premittantur cōtra om-
nes hereticos: vt relictis erroribus suis
ad fidem catholicam reuertantur: ⁊ ad
ecclesie gremium redeant: que tanquam
pia mater nō claudit gremium redeunti
vt. c. super eo. de here. li. vi. Et pro hijs
monitionib⁹ satisfactio auctoritas Apo-
stoli ad Titum. iiii. vbi dicit hereticū ho-
minem post vnam ⁊ secundum admoniti-
onem de vita. ad idem. xxiii. q. i. que di-
gnior. ⁊. q. iiii. dixit apostolus. Inquisi-
tores etiam ⁊ habūdanti. cōsueuerūt ad-
dere tertiam monitionem vt magis pro-
cessus suos videātur iustificare. In qui-
bus monitionibus quarum singule de-
cem dies cōtinent monent eos ad cōuer-
sionem: ⁊ reuertentibus promittunt be-
nignam misericordiam. Quibus pactis
procedendū est ad inquisitionē: recipiē-
do in vnaquaq; parrochia iuramentuz
a rectore parrochiali: ⁊ ab alijs probis
⁊ honestis viris. ⁊ si illi deponāt aliquos
de parrochia fore hereticos: aut diffa-
mados siue suspectos: cōsueuerunt secre-
to eos coram se vocare ⁊ secreto ad con-
uersionē monere. ⁊ vbi nec sic voluerint:
proceditur contra eos secundū formam
iuris: qui processus determinatur aper-
te per tex. in cle. i. §. i. de heret. vbi tex. di-
cit q̄ procedendū est per diocesanos epi-
scopus ⁊ per inquisitores a sede aposto-
lica deputatos simul conuenientes. Sūt
tamē quedā que possunt vnus sine alio
agere: vt pote citare arrestare: seu capere
ac carceri mancipare. etiā ponendo in cō-
pedibus vel mancis ferreis prout secū-
dum deum viderit expedire. Poterit eti-
am inquirere quisq; predictorū sine al-
tero cōtra illos de quibus viderit inqui-
rendum. diro tamē carceri mancipare si-
ue arto qui magis ad penā quā ad custo-
diam videatur: aut tormentis suppone-
re eos cōtra quos proceditur: aut diffi-

nitivā sententiā ferre cōtra eos nō pote-
rit episcopus sine inquisitore: aut inqui-
sitor sine ep̄o: aut eius vel capituli sede
vacante super hoc delegato. qđ tamē in-
tellige dūmodo ad inuicem copiā habe-
re valeant: infra octo dierum spaciū post
quā inuicem se requisierint. Si autē cō-
uenire non potuerint propter premissa
tunc inquisitor ordinario: vel ecōtra or-
dinarius inquisitori poterit super pre-
missis cōmittere vices suas vel per litte-
ras significare eidē suum consilium vel
assensum vt dicit ibi tex. ⁊ vt cum maiori
puritate ⁊ integritate res agatur. Inhi-
bitum est inquisitoribus ⁊ tam ip̄orum
q̄ ep̄orum a capitulorū sede vacante dele-
gatis siue cōmissarijs: ne pretextu in-
quisitionis officij quibusuis modis illicitis
ab aliquib⁹ pecuniā extorqueant: ⁊ si se-
cus fecerint eo ipso sententiā excomunica-
tionis incurrūt. a qua nō possunt absol-
ui preterquā in mortis articulo: donec
plenariā satisfactionē fecerint hijs a qui-
bus extorserūt a qua satisfactioe nullis
pactis aut priuilegijs aut remissionibus
poterunt liberari. ⁊ ne hoc latere possit:
notarij ⁊ officiales dicti officij nec nō fra-
tres ⁊ socij inquisitorū ip̄orum ⁊ cōmissari-
orū qui dictos inquisitores aut cōmissa-
rios secreta predicta nouerint cōmississe.
si indignationē dei ⁊ sedis aplice offensā
voluerint euitare: grauitr ip̄os arguere
⁊ corrigere studeāt in secreto. q̄ si taliter
ea sciuerint vt probare valeant prelati
inquisitorū ⁊ cōmissariozū eorundē stu-
deant nūciare. vt in cle. ii. co. ti. Pōdera
tamē illū tex. qui nō loq̄tur de ep̄is. vnde
licet ip̄i ab hijs debeant abstinere. nō tñ
pena p̄dicta haberet locū in illis cū non
sit expressum. voluit enī dignitati eozuz
deferre. vt in. c. sane. io. ii. de offi. deleg. ⁊
in. c. ii. eo. ti. li. vi. ita tenet glo. in dicta
cle. ii. quā sequūtur ibi cōmuniter docto-
res. Ep̄us tamē nō debet aliqd habere
propter inquisitionē nec partē aliquam
de deputatis inquisitionis officio vt pa-
ret in extrauagan. Boni. ex eo. §. pe. ita
tenet Jo. an. in c. fi. §. i. de here. li. vi. Cō-
sidera etiā circa idē q̄ tex. ille phibet illi-
citas extorsiones: nō tamē per hoc tollit

penas pecuniarias: applicandas officio imponi et erigi secundum glo. ibi circa quod dicit Barth. quod bene possunt in culpa-
tis de hoc crimine imponi penitentiae in pecunia pro pauperibus: vel alijs pijs operibus vt. c. accusatus. §. de questionibus. et §. si vero. de heresi. li. vi. Refert etiam fratrem aluarum hispanum tenuisse quod hanc multam pecuniariam inquisitores imponunt quotiens aliqui proferunt verba heretica: aut ludendo: aut ex ira: aut ex fatua simplicitate et ignorantia que tamen excusationem non habet. Et hijs casibus et similibus possunt pecunialiter puniri. Nam et ecclesia hoc facit. xxiii di. quamquam. de iude. ad liberandam de raptu. in archiepiscopatu. Item inquisitores possunt hereticis conuersis penas commutare vel minorare in. c. vt commissi. de here. li. vi. Nam et alias iudex ex certis causis minorat penam. ff. de penis. aut facta. §. si. Item pro hoc facit littera dicte de. ii. a contrario. per hoc enim quod dicit quod modis illicitis non possunt extorque re pecuniam ergo licitis sic. de presump. none. xxv. di. qualis. ff. de iudi. cum pretor. Item quia dicte de. ponit verbum extorqueant quod sonat in vitium violentie vel fraudis ergo secus si iuste condempnent: sed caueant secundum eum ne imburseant quia reputaretur extorsio: sed dent pauperibus vel applicent officio inquisitionis. in de. statutum de elec. de presump. litteras de offi. ordi. dilectus. Idem per omnia sequitur do. Card. in dicte de. ii. cum de. ad nostrum. in si. eo. ti. ¶ Sed quod iuxta predicta: vtrum inquisitores possint recipere modica exenia que consistunt in esculentis et poculentis mera liberalitate oblatis que paucis possunt consumi diebus et veritas huius questionis pendet ab illa. An alij iudices possint ista recipere. In quo fuit varietas inter doctores. nam glo. in. l. plebiscito. ff. de offi. p. si. tenuit quod licet olim illud licitum esset per dictam. l. et per. l. solent. ff. de offi. p. consu. tamen hodie illud est immutatum per iura noua et correctum. Sed Bar. in dicte. l. plebiscito. post Guil. tenet opinionem contrariam. Sed in aut. vt iudi. sine

quoque supra. §. scriptum. tenet opi. dicte glo. quod etiam tenet glo. in dicto. §. et dicit quod lex plebiscito et alia iura que innuunt contrarium possent habere locum in defectum sui salarii. et tunc etiam medicriter et a sponte dantibus vt innuit tex. in dicto. §. et glo. in dicte. l. plebiscito. Predicta dicit fore vera in iudice ordinario. sed iudex delegatus indistincte potest secundum eum accipere esculentum et poculentum quod paucis consumi possit diebus: dummodo mera liberalitate sit oblatum. vt. c. statutum. §. in super. de rescrip. li. vi. Et istam opi. sequitur Bal. in dicte. l. solent. licet non ita plene distinguat: et opi. istorum doctorum satis est conformis legibus ordi. hispanie: que indistincte prohibent iudicibus ne aliquid a partibus recipiant. Adiungit tamen Bal. ibi quod pro quibusdam minimis non offenditur lex vt pro vno pari fassianorum vel pro duabus fialis maluassie. ff. de condi. et demon. l. quauis. quia pro tam paruo iudicis animus non flectitur. Ad quod etiam ego induco tex. c. et si questiones. de simo. vbi pro modico voluntarie oblato in collatione rei spiritualis non committitur simonia: licet in spiritualibus omnis traditio et promissio cessare debeat. Adde glo. not. xi. q. iii. non licet. Ex quibus inferatur ad decisionem questionis propositae: quod cum inquisitoribus et commissarijs sint deputati redditus officij: et sic in eis militet ea ratio que in ordinario: presertim quia cum sint delegati ad vniuersitatem causarum. vt not. in. c. per hoc. de here. li. vi. naturam ordinariam sapiunt secundum glo. de appl. cum causam. Idem in eis quod in ordinarijs erit dicendum. ¶ Alteri quoque circa premissa in quo territorio sit hereticus de hoc crimine conueniendus. Ad hoc respondetur per tex. in. c. vt commissi. §. i. de here. li. vi. quod in loco vbi heresim incurrit etiam si ad aliam iurisdictionem se conferat. Sed an in loco illo ad quem se transtulit poterit conueniri. Dic quod sic. vt dicit ibi glo. cum etiam ibidem censeatur delinquere heresim illam retinendo. facit in simili quod not. Bart. in. l. si dominium. ff. de fur. et l. si abducta. l. e. et l. sed nec legatarij. ff.

de condi. furti. vbi tenet q̄ si aliquis fecit furtum Florentie ⁊ reperitur Paru su cum re subtracta poterit ibi conueniri. s. Parusij: Nam sic mutatione domini nascitur noua actio furti ad penam applicandā parti sic mutatione territorij ⁊ iurisdictionis noua nascitur actio siue accusatio furti ad vindictam publicam per dictam. l. si dominium.

Questio nona.

¶ Uno quero: cōtra quos possit procedi obtentu hui⁹ criminis. Dicendum est q̄ contra hereticos credentes fautores ⁊ receptatores eorū vt in. c. vt officium. in prin. ⁊. c. vt inquisitionis in prin. de here. li. vi. Qui autē dicantur heretici determinat tex. in. c. ad abolendā. in prin. eo. ti. in volumine. De quo tamen vide que late scripsi supra in primo mēbro. Inter ceteros autē ille qui diceret pertinaciter q̄ exercere vsuras non est peccatū: hereticus iudicaretur in cle. vnica. §. pe. de vsur. Item qui propter cōtumaciam in causa heresis excommunicatus si per annum in excommunicatione persistat: est velut hereticus cōdemnandus in. c. cum cōtumacia. de here. li. vi. Et ne dum contra hereticos procedi potest: verumetiam cōtra suspectos ⁊ infamatos de heresi. vt in dicto. c. vt officium in prin. ⁊ de huiusmodi suspitione est exemplum in casu. c. fi. de penis. contra illū qui diu in excommunicatione etiam pro qualicumq̄ causa inflicta perseuerauit ⁊ in similibus. De sortilegijs vero ⁊ diuinationibus nō se poterunt inquisitores intramittere: nisi heresim sapiant manifeste. vt. c. accusatus. §. sane. de here. li. vi. Ex hijs infertur ad questionē. Quidā frater professus exiuit ordinē ⁊ accepit vxorem: An inquisitor heretice prauitatis possit de hoc cognoscere. Butri. in. l. iiii. l. de sum. tri. distinguebat: quia aut accepit eam clam ⁊ presumitur dolose hoc fecisse ⁊ nō per errorem: ⁊ sic contra eū nō poterit procedere. Aut accepit palam: ⁊ eo casu nō presumitur in dolo s̄ erronee hoc fecisse: putās sibi licere ⁊ qd̄ erret in

fide: ⁊ sic cognitio pertinebit ad inquisitorem. Idem sequitur Panoz. in. c. cum quidā. de iure. iurā. ⁊ i suo cōsilio. lxxviii. Inferret etiā ad aliā questionē. An inquisitor heretice prauitatis possit procedere cōtra illum qui binas nuptias contraxit itaq; viuente prima vxore duxit secundam: ⁊ Lopus abbas in dicto. §. sane: dicit qd̄ fuit cōsultum qd̄ sic: quia videtur cōmittere cōtra vnū de sacramētis ecclesie: ⁊ per cōsequēs hereticus est habēd⁹ de here. ad abolendā in prin. Idem sequitur ibi Dominic⁹: sed ego distinguere vt supra proxima questione: An sc̄ clam vel palā illud fecerit: ⁊ per hoc poteris ad multa similia respōdere. ¶ Uterius q̄ro circa p̄missa: an inquisitores prefati pcedere possint cōtra diuinatores ⁊ sortilegos. Ad hoc dicendū est q̄ nō: nisi heresim sapiant manifestā vt predixim⁹: quādo autē dicant sapere heresim: est satis difficile diffinire. Sed Oldza. cōsil. ccc. volēs hoc determinare dicit: q̄ si q̄s per inuocationē demonis vult aliqd̄ futurum scire: hoc heresim sapit manifeste qz vult demoni attribuere qd̄ soli deo ē reseruatū. iuxta illud Isaye. xli. Annunciate nobis q̄ futura sunt ⁊ dicem⁹ quia dii estis vos. Idē tenet Jo. an. in addi. ad specu. ti. de sortile. ⁊ hoc casu potest intelligi tex. xxvi. q. v. ep̄i in prin. vbi predictos appellat hereticos. Mō tamē ego crederē hoc esse verū sic simpliciter loquēdo. Sed pro veritate huius cōsiderādū est: qz futura dupliciter cognosci possunt. Vno quidem mō in suis causis. Alio mō in se ip̄is. Cause autē futuroꝝ tripliciter se habēt. Quedā enī producūt ex necessitate ⁊ semper suos effectus: ⁊ huiusmodi effectus futuri per certitudinē p̄noscī ⁊ p̄nunciari possunt. ex cōsideratione suarum causarū: sicut astrologi p̄nunciant eclipses futuras. Quedā vero cause producūt suos effectus nō ex necessitate ⁊ semp̄ sed vt in pluribus raro tamē deficiunt: ⁊ per huiusmodi causas possunt p̄cognosci effectus futuri: nō quidem per certitudinē sed per quādā cōiecturā: Sicut astrologi per cōsiderationē stellarū quedā p̄noscere ⁊ p̄nunciare possunt

de pluuijs ⁊ siccitatibus: ⁊ medici de sa-
nitate vel morte. Quedā vero cause sūt
que si scdm se considerent habent se ad
vtrumlibet: qđ precipue videtur de po-
tentijs rationabilib⁹ que se habēt ad op-
posita scdm ꝑhūm: ⁊ tales effectus vel
etiam: si qui effectus vt in pauciorib⁹ ca-
su accidunt ex naturalibus causis per cō-
siderationē causarū prenosci nō possunt
nisi in seipis cōsiderentur. homines autē
huiusmodi effectus in seipis solum cōsi-
derare possunt dum sunt presentes: sicut
cum homo videt sortē currere vel ambu-
lare. Sed cōsiderare huiusmodi anteq̄
fiat est propriū dei: qui solus in sua eter-
nitate videt ea que futura sunt tanquā
presentia: ⁊ de hoc intelligit̄ preinducta
auctoritas ꝑsaie. Annunciate nobis ⁊
cetera. Si q̄s vero huiusmodi futura pre-
noscere aut prenunciare quoquo modo
presumpserit: nisi deo reuelate manifeste
vsurpat sibi qđ dei est. Hec ponit sanct⁹
Tho. scda scde. q. xcvi. ar. i. de quo etiā vi-
de eundē scda scde. q. clxxii. arti. i. cū agit
de prophetia: ⁊ in summa cōtra gentiles
li. iiii. ca. cliiii. vbi subiungit ꝑ maligni
spūs veritatē fidei corrūpere molientes:
Sicut abutuntur operatione miraculoꝝ
vt errorem inducāt hoībus ⁊ argumētū
vere fidei debilitent: nō tamē vere mira-
cula faciendo: sed ea que hoībus miracu-
losa apparēt ita etiā abutunt̄ propheti-
ca prenunciatione: nō quidem vere pro-
phetando sed prenunciādo aliqua scdm
ordinē causarū huiusmodi occultarū: vt
videātur futura prenoscere in seipis qđ
hoīb⁹ persuadēt qui occultas rerū cau-
sas nō cognoscunt. ꝑredicti siquidē spi-
ritus subtilitate intellectus sui: magis
possunt cognoscere quā hoīes: quō ⁊ qua-
liter effectus naturalium causarū impe-
diri potest ⁊ causas effectus aliquos oc-
culte producētes: ⁊ ideo in prenunciādo
futura: mirabiliores ⁊ veratiores appā-
rent q̄ hoīes quantūcūq̄ scientes: hec
ille. pro quibus allego bonū tex. xxvi. q.
v. sciendū. vnde quidā astrologi qui ho-
mines diuinos se gētibus ostētare volūt
cū videant ꝑ per principia illius sciētie
de futuris actibus hoīum qui ex arbitrij

libertate procedūt aliqđ certū seu firmū
determinare nō valent: cū enī intellectus
aut ratio nō est corpus nec actus organi-
corporei: ⁊ per cōsequens nec voluntas
q̄ est in ratione vt patet per ꝑhūm. iiii.
de aīa. Nullum autē corpus potest impri-
mere in rem incorporeā: ex quo seq̄tur ꝑ
impossibile est corpora celestia directe im-
primere in intellectū ⁊ voluntatē: sed tm̄
indirecte in quibusdā bestialib⁹ hoībus
qui rationē ⁊ intellectū subiciunt appe-
titui sensitiuo: huiusmodi vani hoīes ⁊
insani recurrunt ad demones: a quibus
per quedā occulta pacta multa de futu-
ris intelligunt. Unde Augustinus scdo
sup gene. ad litterā dicit fatendū est quō
a mathematicis vera dicuntur instinctu
quodā occultissimo dici qđ nesciētes hu-
mane mentes patiuntur. qđ tamē ad de-
cipiendos hoīes fit: spiritūū imundorū
⁊ seductorū operatione: qui quedā vera
de tēporalibus rebus nosse permittunt.
Unde concludit Quia propter bono xpi
ano siue mathematici siue quilibet ipie
diuinantiū ⁊ maxime dicentes vera: cauē-
di sunt ne cōsortio demoniorū animam
deceptā pacto quodā societatis irretiāt:
⁊ pondera illud qđ Augustinus dicit il-
los diuinantes qui vera dicunt: maxime
fore vitandos. Demon enī qui intendit
perditionem hoīum. ⁊ iuxta apli ꝑetri
vocem: Tanquā leo rugiens circuit que-
rens quem deuoret: Sepissime in suis re-
sponsis vera dicit: vt hoīes assuefaciat
ad hoc vt ei credatur. Unde Athanasius
exponēs illud qđ habetur Luce. iiii. in-
crepauit illum dicens. Obmutescē dicit
quamuis vera fateretur demon: cōpescē
bat tamen xpus eius sermonem ne simul
cum veritate etiam suam iniquitatē pro-
mulget: vt nos etiam assuefaciat ne cure-
mus de talibus: etiam si vera loqui vi-
deantur. ꝑephas enī est vt cum assit no-
bis scriptura diuina: a diabulo instrua-
mur. Interdum etiā deus permittit ea
que a demonibus predicuntur euenire:
vt ipi qui hoc audiunt ⁊ vident probent̄
⁊ appareat quali fide sunt vel deuotiōe
erga deū. sicut in deuter. legitur: Adoy-
ses ex ꝑcepto domini populo precepisse
b iiii

dicens. Si surrexerit in medio tui propheta. aut qui dicat somnium se vidisse et predixerit signum atque portentum. et venerit quod locutus est. non audies verba prophete aut somniatoris. quia temptat vos dominus deus vester. ut palam fiat utrum diligatis eum an non. in. c. nec mirum. c. vi. q. v. qui est tex. Augu. Similiter quoque demones se habent in operationibus. Operantur enim quedam secundum ordinem naturalem. cum propter subtilitatem ingenij sui. naturas rerum occultas sciant que hominibus propter grossiciem ingenij miraculosa videntur. eo quod illorum causas non attingunt. non tamen demones preter nature ordinem quicquam efficere possunt. de quo optimus tex. Augustini in dicto. c. nec mirum. Quibus premissis quo ad questionem propositam videtur dicendum. quod si quis inuocans demones vel sortilegia aut diuinationes exercens. credit demones aliqua de futuris scire. ad quorum cognitionem non pertingunt. aut in operabilibus credit eorum virtutem ad aliqua se extendere. ad que secundum rei veritatem se non extendit. huiusmodi error cum pertinacia heresim induceret. Et sic intelligo tex. in dicto. c. epi. ad quod etiam bonus tex. ea. causa. q. vii. non obseruetis. quod satis aperte dominus insinua re voluit deuter. xviii. ubi iter abominationes gentilium predicta maleficia et sortilegia connumeravit. Si vero ista credulitas falsa cessaret: licet res sit valde illicita: non tamen heresim saperet: cum discessum a fide non haberet in quo ratio heresis consistit: ut ex superioribus patet. Ex quibus manifeste deprehenditur quod magnu[m] instet periculum hijs qui ad has vanitates et insanias falsas se conuertunt. Ex huiusmodi etiam dampnanda cum demonibus societate detestabile ydolatrie scelus sepius incurritur. Demon enim superbie caput: summoque ab hominibus adorari desiderat: ut patet in Mathei. iiii. Unde quibusdam audivissime hijs vanitatibus deditis: taliter persuadet: et talibus modis eos allicit ut sacrificium vel reuerentiam ei exhibeant. Contra quos dicit Isaias xxxviii. dixistis percussimus fedus cum mor-

te: et cum inferno fecimus pactum. et in summa. qui talibus socijs se immiscet non valet ille sus euadere. Alterius quero: an inquirentes prefati possint procedere contra iudeos: qui inducunt christianos ad eorum ritum. aut eos defendunt: occultant: et fouent in dictis erroribus. et dicendum est quod sic. secundum Oldra. consi. xxxvi. Idem tenet Jo. an. in. c. contra christianos. de here. li. vi. in nouel. quod dicit ex extraua. Grego. et Elemē. clare patere. que quidem extraua. reseruate sunt in suo vigore per. c. si. in prin. eo. ti. et li.

Questio decima:

Decimo quero: quibus modis procedi possit contra hereticos ad puniendum eos de heresi. Ad quod dicendum est tribus modis. scilicet accusando: inquirendo: et denunciando. ad de et quartum scilicet per viam notorij. De primis tribus est tex. de accu. superbijs in prin. et c. licet heli. de simo. De ultimo est textus in dicto. c. licet heli. Pro euidētia primi aduerte quod et si accusatio nis genus illaudabilis intentionis esse dicatur. ut in. c. si quis epus. ii. q. vii. de quo per glo. ii. q. vi. c. decreto. Illud tamen debet intelligi quo ad vulgi opinionem: alias enim presumitur quis bono zelo accusare de dol. et contu. veritatis. Ex charitate enim debet accusatio provenire de accu. si quis epus. et non zelo vindicte private aut odij personalis eo. ti. accusasti. et qui accusat: publice salutis custodiam gerit. Et de famo. libel. l. vna. Pro quo vide bonam glo. in dicto. c. si quis epus. ii. q. vii. et si in omni crimine hoc procedat: a fortiori in huiusmodi crimine heresis quod grauissimum est ut ex superioribus patet. cum etiam in opprobrium dei cedat: cuius opprobria dissimulare non debemus: quod ipse nostra deleuit. ut in. c. in non nullis. de iude. Et licet regulariter laicus clericum accusare non possit ut. c. i. et ii. et quasi per totum. ii. q. vii. et de accu. c. cum. p. Tamen fallit hoc in crimine heresis ut voluit glo. ii. q. vii. in sum. Est et aliud speciale in hoc quod regulariter non potest rece

di ab obedientia prelati instituta accusa-
tione aut iudicio contra illum. viii. q. iiii.
nonne. Fallit tamen in hoc crimine: nam etiam
ante instituta accusationem recedi potest a
plato heretico: iuxta glo. c. sacerdos. ii.
q. vii. 7. c. cum non liceat. de prescrip. Est
etiam 7 aliud: Quod quaquam in alijs crimi-
nibus accusator in publicum prodire de-
beat. iiii. q. ix. c. non oportet. 7. c. habetur
7 inscriptionem facere vt. l. libelloz. ff. de
accusa. 7. l. q. crimine. L. q. accusare non potest
7. l. pe. L. de. accu. 7. c. super hijs. e. ti. 7
c. licet heli. de fimo. 7 simile carceris cu-
stodiaz subire. L. ca. l. fi. Speciale tamen
est in hoc crimine Quod ubi propter potentiam
personarum contra quas proceditur: vide
aut eps vel inquisitores graue periculum
imminere: si contingat fieri publicationem
nominum eorum qui accusant: procedi po-
terit eorum nominibus sub secreto serua-
tis vt in. c. fi. §. iubemur de here. li. vi. serua-
ta forma illius. c. adde etiam Quod hereticus
hereticum accusare potest. ii. q. vii. si here-
ticus. 7 per glo. xxiii. q. iiii. ipsa pietas.
quod in hoc crimine speciale est: cum ali-
as regulariter criminofus criminofum
accusare non possit. iiii. q. vii. c. qui siue. 7
c. pastoralis. 7 de accu. c. i. Quo autem ad
inquisitionis ordinem si specialiter con-
tra aliquem infamatum de hoc crimine
procedatur: procedendum est iuxta forma
c. qualiter. lo. ii. §. debet de accu. Si autem
generalis inquisitio fiat in ciuitate vel
diocesi: tunc ex testibus in illa generali in-
quisitione examinatis: etiam si sufficenter
contra aliquem deponant: non poterit ille con-
demnari: sed oportet Quod eo nominatim
vocato 7 data sibi copia defensionis con-
tra eum procedatur. 7 iterum probatio-
nes sufficientes fiant vt voluit Inno. de
elec. bone. lo. i. 7 spec. ti. de no. cri. i. prin.
ymo ex talibus probati. in generali inqui-
sitione habitis: adhuc ad torturam non
posset procedi: iuxta doctrinam Bar. in. l.
fi. ff. de questio. Quantum autem ad denunci-
ationem: dicendum est Quod procedere debet eu-
gelica monitio: iuxta illud euangelij. Si
peccauerit in te frater tuus 7 cetera. ii. q. i.
si peccauerit de iudi. nouit. 7 qui hac mo-
nitionem non premitteret a denunciatio

ne repelleretur. de accu. c. ii. 7. c. qualiter
lo. ii. 7. c. super hijs. hoc tamen limita ve-
rum cum peccatum esset occultum secus
aut si publicum: Nam eo casu premoni-
tio non requiritur: secundum illud aposto-
li. i. Th. v. Peccantem coram omnibus ar-
gue vt ceteri timorem habeant. quod in-
telligitur de peccatis publicis vt dicit Au-
gusti. in li. de verbis domini. Item in he-
resi occulta ubi posset imminere periculum
in dilatione: vt quia est aliquis hereticus
occultus qui priuatim homines a fide a-
uertit. Aut fit tractatus occultus quo ci-
uitas tradatur hostibus quod etiam ce-
lerrimum ex optat remedium. Hijs casi-
bus alio etiam non expectato: statim pro-
cedendum est ad denunciationem: nisi for-
te aliquis firmiter estimaret Quod statim per-
secretam admonitionem huiusmodi ma-
la posset impedire: vt dicit sanctus Tho-
mas scda scde. q. xxxiii. arti. vii. 7. iiii. senten-
di. xix. Generale tamen est in omnibus de-
nunciacionibus: Quod si crimen est adeo occul-
tissimum Quod nequeat probari: non habet
locum huius denunciatio: in tantum quod
etiam si prelatus contrarium mandaret
non esset sibi in hoc obediendum: cum sit
contra preceptum domini. qui delicta fra-
trum occulta noluit reuelari. ymo eo ca-
su peccaret precipiens 7 obediens. Obe-
dire enim oportet deo magis quam ho-
minibus. iuxta illud actuum. v. 7 si gene-
raliter prelatus preciperet vt si dicatur
quod quis sciuerit corrigendum. Intel-
ligendum est sane illud preceptum. scili-
cet saluo ordine iuris 7 fraterne correcti-
onis. quia tamen medicus corporalis sa-
nitatem egroti confert si potest sine alicuius
membra abscissione. Si autem non po-
test. abscindit membrum minus necessa-
rium. vt vita totius conseruetur. Sic 7
medicus spiritualis agere debet. si enim
potest emendare fratrem quantum ad con-
scientiam salua fama 7 illesa. illud faciat
vt predictum est. si tamen hoc non potest. tunc
quod conscientia preferenda est fame. voluit
dominus vt etiam cum dispendio fame conscientia fra-
tris per publicam denunciacionem a peccato liberet.
ubi tamen de occultis aliqui indicia appa-
rent. puta per infamiam vel per alias suspit

ones posset prelatus precipere ista sibi
reuelari eo modo sicut ⁊ iudex inquit
cōtra infamatum: quia iam illud non est
oīno occultuz: nec ab hoc deuiat id quod
in capitulis religiosorū fit: vbi etiaz sine
aliqua preambula monitione denunciā-
tur secreta proximi delicta. Nam illa sūt
de aliquibus leuibus qui efame nō dero-
gant: ⁊ si essent talia de quibus frater ī
famaretur cōtra preceptum domini face-
ret: qui per hunc modum peccatū fratris
publicaret. qđ est intelligendū modo pre-
dicto. ista sunt de mēte sancti Tho. scđa
scđe. q. xxxiii. arti. vii. ⁊. iiii. sen. di. xix. te-
net idem dicens etiam in peccato oīno oc-
culto regulam euangelij locum habere.
⁊ inducit qđ Augu. in regula dicit. In-
nocentes nō estis si fratres vestros quos
iudicando corrigere potestis tacendo pe-
rire permittatis. nec ex hoc aliquis effici-
tur proditor criminis: quia non manife-
stat crimen ad infamandū sed ad corrigē-
dum. Sed Jo. an. in. c. nouit. de iudi. te-
net qđ in peccato oīno occulto taliter qđ
probari nō potest nō habeat locum hec
denunciatio. talia enī oīno occulta diu-
no iudicio sunt relinquēda. vi. q. i. si oīa.
⁊ hoc videt voluisse glo. in dicto. c. si pec-
cauerit. Sed Banoz. ibi dicit qđ stante
hoc secreto: licet in publicum non debeat
res produci. pro quo videtur mibi bon^o
tex. in dicto. c. si peccauerit. ⁊ ibi glo. De-
bet tamē fieri diligens exhortatio ⁊ fra-
terna admonitio erga ipm in secreto: vt
se emēdet. vt dicit ibi tex. ⁊ adhuc si opoz
tuerit poterit hoc significare presbytero
suo aut prelato in secreto: qui monedo ⁊
orando poterit prodesse ⁊ non obesse.
Pro quo bo. tex. xxii. q. v. hoc videtur. ⁊
quia factus Tho. tenuit cōtrarium vbi
supra: ad motiua sua stat responsio: qđ
debent intelligi modo predicto. ⁊ ad pre-
dicta multum facit tex. in cle. ii. de here.
vbi probatur qđ delictum quod probari
non potest non debet iudici denunciari.
Ad idem induco etiam tex. in. c. qualiter
lo. i. de accu. in fi. vbi iudex qui generali-
ter inquit super statu ecclesie nō debet
ad occulta reuelanda astringere testes in
inquisitione deponentes. Pertinet enī

ad debitum charitatis crimen fratris ce-
lare de offi. ordi. si sacerdos. i. q. i. xp̄us
quid fecit eo precipue: quia cum res eo
modo est occultissima iudicialis auctori-
tas nil prodesse potest: cum nec probari
omnibus iste cōuinci queat: nec subici tor-
ture vt inuitus confiteatur: ex quo iudi-
cia non precedunt. Et ex hīs infertur ad
istas generales monitiones que fiunt in
ecclesijs a iudicibus sub pena excomuni-
cationis: vt sciētes furta vel alia delicta
huiusmodi debeat reuelare. per p̄dicta
enim colligere poteris qualiter ille sint
intelligēde: ⁊ quō: ⁊ ad quid astringant.

Undecima questio.

Undecimo quero de citatio-
ne hereticorū. Et pro hui^o
euidencia est distinguenduz
quia aut querimus de citatione verbali.
Aut de citatione reali. Primo casu citā-
dus est qui de hoc crimine impetitur qua-
cunq; via procedatur contra eum: vt ha-
beat copiam se defendendi: cum enim de-
fensio sit de iure naturali. vt in cle. pasto-
ralis. §. ceterum. de re. iudi. nemini de-
neganda est quantūcunq; excomunicato
⁊ criminoso. de excep. cum iter. ⁊. c. fi. Si
tamen esset hereticus relapsus sine ali-
qua audientia esset iudicio seculari re-
linquendus de here. ad abolendam. §. il-
los. ⁊. c. super eo. ti. li. vi. Quis autez di-
catur relapsus. vide pulchrum tex. c. ac-
cusatus eo. ti. ⁊ li. Ego tamen putarem.
qđ licet relapsus non debeat audiri su-
per crimine. vt in dictis iuri. si tamē vult
excusare se relapsus non fore bene esset
audiendus. Nam cum dispositio exclu-
dens exceptiones fundatur super certa
qualitate. non videtur excludere excepti-
ones detrahentes illi qualitati. vt volu-
it glo. c. cupientes. §. qđ si per. xx. de elec.
li. vi. ⁊ clem. vnica. de secref. po. ⁊ fruc. ⁊
Bar. in. l. i. §. parui refert. quod vi. aut
clam. Sic in proposito est dicendū vt cū
illa iura se fundent super relapsu. nō vi-
deantur tollere defensionem quo ad hoc
qđ iste posset dicere se nō relapsus. ⁊ hāc
citationem poterunt ep̄i ⁊ inquisitores

nedū per se sed per alios facere vt in. c. vt cōmissi. in prin. de here. li. vi. Aut querimus de citatione reali hoc est per capturam persone: et similiter illam facere possunt. et tam verbalē q̄ hanc realē citationes ep̄us sine inquisitore: et inquisitor sine ep̄o facere poterit de here. cle. i. §. i. Regulare enī est q̄ cōuentus sup crimine capi potest personaliter et incarcerari: et presertim quādo delictū est maximum sicut heresis de qua materia vide late per Bar. in. l. si. ff. ad leg. iul. pecu. et i. l. i. ff. de custo. reorū. et in hac captura seruatur de more ista practica: q̄ informatione prehabita per iudicem de maleficio et malefactore: sine alia citatiōe verbalī prece dente: mittunt ad capiendum reum si crimen sit enorme cuiusmodi est istud. et hoc ne fugam arripiat conscius de crimine. ita dicit Salic. in. l. ii. l. de exi. et intro. re q̄ dicit probari per illum rex. presertim iuncta glo. et licet ista modestia incarcerādo sit seruanda vt nemo sit de domo sua trabendus ad carcerem vt. l. nemo de domo. ff. de reg. iur. et. l. pleriq̄. ff. de. in ius vocan. Hoc tamen procedit in ciuili nō tamen in criminali iuxta glo. in dicta. l. nemo. Seruandū tamē est: q̄ mulieres nō ponantur in eodē carcere cum masculis: sed ad partem in alio carcere: quia periculosa est sexuum commixtio. vt in. l. qm̄. et i. aut. nouo iure. l. de custo. reo. et in aut. vt nulli iudi. §. si vero col. ix. quod procedit nedum in carcere deputato ad custodiam: sed etiā deputato ad penam. iuxta formā. c. pe. de here. et. c. quis. §. pen. li. vi. ita tenet glo. in dicto. c. quāuis. Et de forma que debet teneri in huiusmodi carceribus hereticis et de custodibus adhibendis et substitutis ab eis et de iuramento quod per eos prestandū est. et qualiter diuersas clauis debeant carcerari adhibere et modo ministrandi necessaria carceratis. vide tex. note. in dicta. cle. i. §. i. de here.

Sed pone q̄ in castro siue territorio alicuius domini tēporalis hereticus manet. et citatus verbaliter per inquisitores nō vult coram eis cōparere. an dominus castri teneatur eum in manibus in-

quisitorum ponere si sit ab eis requisitus? Ad hoc dicas q̄ sic. pro quo est tex. apertus. c. vt inquisitionis. in prin. de here. li. vi. Quid aut sit in alijs criminib⁹. vide bal. i. vfi. feu. ti. de pace re. §. si iudex. vbi dicit q̄ si est suus subditus nō tenet euz tradere. secus aut si alienus est subdit⁹. in quo tamē examinādo nō insisto: qz nō est presentis speculationis. Sed cui⁹ expen. erit remittendus. Bal. vbi supra tenet qd si aliq̄s priuat⁹ pro suo interesse hoc petat: fiet expensis petentis. vt. l. cum sepe. l. de ero. mili. anno. li. p. Si aut iudex ex officio hoc petat. tunc expen. publicis illi⁹ terre ad quā fit remissio. ar. l. mulier in opus. ff. de cap. et post limi. reuer. Ego tamē putarē q̄ in crimine heresis si officium sufficeret ex redditib⁹ illi⁹ essent fiende. Sed iuxta predicta q̄ro an delegatus ab ep̄o vl capitulo sede vacante aut ab inquisitore possit hanc personalē capturam facere. et videret qd nō: quia delegatus nō potest citare personaliter vt voluit glo. in. l. cōsentaneum. l. quō et quādo iu. §. glo. in. l. ii. ff. de iur. om. iu. dicebat qd delegat⁹ principis hoc potest. secus in delegato inferioris a principe qui hoc nō pōt ante lit. cōtestatā s̄ bene carcerare potest post li. cōtesta. Sed Bar. ibi et in dicta. l. pleriq̄ tenet delegatum inferioris a principe nequaquam hoc facere posse per tex. in aut. de testi. §. si vero ignoti. vbi delegatus non potest cohercere testes et eos torquere. Non obstat secundum eum tex. in aut. de exhibē. rei. §. si vero etiam. vbi dicitur q̄ delegatus nō potest aliquid facere: quia lis nō est contest. quasi innuat q̄ litē cōtestare posset quia nō vult hoc dicere. sed debet intelligi q̄ si lis esset cōtesta. posset deueniri ad sententiam etiam absente reo. et sic posset aliquid facere per que videret q̄ cū delegati predicti de quibus in questione proposita sint inferioris a principe nō possent huiusmodi capturā personalem facere: cōtrariū tñ ego teneo. p quo i duco tex. exp̄ssū in dicta. cle. i. §. i. de here. vbi aperte hoc p̄bat. hoc etiā p̄bari pōt qz ea ratione qua istud venit in generali delegatione facta per principem: vt pa-

atq̄
multum
fa q̄ dicit
hoc. quod
occurrit
Ego habeo
in practi.
esse p̄re
in quibus
manhina.
Soria

ter in precedētib⁹: scilicet quia princeps potest ista cōmittere que sunt meri imperij: et videtur cōmisisse tanquā sine quibus illuzoria videretur iurisd. delegati. videtur idem dicendum in predictis inferioribus de iure canonico: scdm qd ea que sunt meri imperij sunt delegabilia de offi. ordi. qd sedē. et de rapt. in archiepiscopatu. cum si. Et ex dicta cle. probat qd ille qui habet iurisdictionem in crimine: potest carcerem creare pro custodiendo criminosos. Sed pro veritate huius est aduertendum qd quadruplex est carcer.

¶ Primus est perpetue pene et huiusmodi carceratio est meri imperij: quia illa pena equiparat morti. vt not. Inn. de accu. c. qualiter. ii. **¶** Secundus carcer est modice cohercionis: vt cum iudex facit ponit nuncios in cippis. et iste carcer est meri imperij: sed minimi. de quo potest intelligi. l. ii. C. de sport. quia iste carcer adhibetur quia forte nuncius cōtempnit iurisdictionē iudicis. **¶** Tertius est carcer custodie: et ē eiusdē speciei cuius est causa principalis. scdm Guil. et Bal. in. l. imperiū. ff. de iuri. om. iudi. vnde si causa est pecuniaria: est iurisdictionis. si sit criminalis: est meri imperij.

¶ Quartus est carcer domesticus qui nō est licitus nisi in casibus expressis in iure. ff. de offi. presi. l. diuus: et iste carcer nō est sub aliqua specie iurisdictionis qz cōpetit priuato. vt voluit Bal. in dicta. l. imperium. ex quibus cōcludere potest qd ille qui licite potest carcerare qd quo modo sit ex predictis colligitur poterit carcerem cōstituere. et per cōtrarium: qui nō potest carcerare nō poterit cōstituere carceres. Et de hac materia multiplicis carceris vide eundē Bal. in aut. si captiui. C. de epis. et cleri. **¶** Ulterius quero quis prouidebit de expensis custodibus carcerum predictorū. Solutio hoc determinat per tex. dicte cle. i. §. sane scilicet qd episcopus prouidebit custodi deputato per ipm: et intellige de suis reodibus non de parte prouentuum inquisitionis officio deputata. vt in extraua. Benedicti ex eo. §. verū ita tenet glo. in dicta. cle. et inquisitor similiter prouide

bit illi: quē ipse deputabit scilicet de prouentibus deputatis officio. vt in dicta glo. ex quo patet scdm zen. ibi qd carceratus non prouidebit custodibus: quod dicit nō esse dubiū in deputatis ad perpetuos carceres: quia tales sunt priuati bonis. facit. l. cum sepe. C. de ero. mili. anno. li. xii. Idem tenet ibi Aldarbe. tu dicas in causa heresis nullum fore dubium p istū tex. in alijs aut dicit Aldarbe. et Jo. de ymo. seruandam esse consuetudinem qua cessante glo. in dicta. l. cū sepe. dicit qd seruari debet expen. eius qui illum facit custodiri. illas tamē postea resartiet custoditus et sic seruat. Hoc ego limitarem vbi isti custodes non essent salariati de publico. Nam tunc nihil possent a partib⁹ petere. pro quo facit tex. optimus in ar. in. l. archiatri. C. de professio. et medi. li. x. et not. in simili per Inno. in. c. i. de postu. et vbi aliquis carceraretur iniuste iudex qui iniuste fecit eū detineri tenetur ei ad interesse iuxta doctrinā. glo. et Bal. in. l. ii. §. si. ff. si quis cauti. Quis aut prouidebit carceratis: et circa crimen heresis dicas qd episcopus et inquisitor debent ordinare vnde eis prouideat vt probat tex. i dicta cle. §. porro. in alijs vero glo. in. c. diffiniuit. xvii. q. iiii. tenet quod custos carceris prouidebit carceratis. sed nō itelligas qd habeat prouidere de suo sed de elemosynis destinatis ad vsum pauperum. hoc poterit facere. vt. l. iudices. C. de epi. audi. vbi at ista cessarent consuetudo habet qd is ad cuius petitionē fuit carceratus prouideat carcerato. postea aut carceratus satisfacet eidem de predictis. Sed pone qd cum mandato predictorū volūt in carcerare eosdem hereticos ipi se defendunt. Dicas qd inuadi possunt cum armis per ministros iusticie et si in illa defensione occiderentur cum sit illicita nullam penam incurrerent occisores: vt probat tex. optimus in. l. si seruus. C. de hys q ad eccle. cōfu. nō enī permittit iuste in uaso se defendere iuxta not. per bar. i. l. vt vim. ff. de iusti. et iu. et p do. Car. in cle. si furiosus. de homi. An autem hereticus ad ecclesiā confugiens gaudeat emunita

atq

te: ita ut de ecclesia extrahi non possit & capi. & dicas quod non gaudet: pro quo est glo. in autē. de mada. princ. §. neq; aut. col. iii. facit ad idem tex. in l. i. de hijs qui ad ecc. confu. Et quoniam ad hanc incarcerationem faciendam: necessarii sunt officiales armati habent inquisitores facultatem a iure: ut possint habere officiales armatos ad hoc exequendum secundum tex. in cle. ii. §. si. de here. Ex quo inferitur ad questionem: nunquid episcopus qui iurisdictionem ordinariam habet possit habere officiales armatos pro executione iurisdictionis sue. Hanc movet hanc questionem. in c. significasti. de offi. dele. & dicit se fuisse interrogatum de hoc a quodam episcopo: cui refert se respondisse quod non. nisi haberet temporalem iurisdictionem in loco. ad quod primo inducit iura que dicunt episcopum in executione iusticie debere implorare auxilium brachij secularis ut. c. ad ministratores. & c. principes xxiii. q. v. Item alibi cauetur quod sicut pro spiritualibus debent principes recurrere ad ecclesiam. ita in temporalibus debet prelati recurrere ad principes seculares ut. c. cum ad verum. & c. si imperator: xvi. di. nec promiscuis actibus sunt eorum officia turbanda. ut. l. consulta diuina. de testa. Item ecclesie fuit interdicta executio gladii temporalis dicente domino Petro. Conuerte gladium tuum in locum suum ut. l. & no. in c. novit de iudic. Item arma clericorum sunt lachryme & orationes. ut in c. conuenior. xxiii. q. viii. sed vide Bal. in l. nam salutem. §. si. ff. de offi. prefec. vigi. qui contrarium tenet cum ipse habeat imperium in sua diocesi nullum aliud inducens fundamentum ad hoc. & hec opinio mihi placet. & eam obseruat communis usus. & pro huius fundamento facit tex. in dicta cle. ubi papa concessit facultatem inquisitoribus: ut possint armatos officiales habere. Ex quo innuitur quod penes papam est potestas habendi armatos & mouendi arma in huiusmodi criminibus ad ecclesiasticum forum spectantibus alias non potuisset eam inquisitoribus concedere. Non ergo de necessitate ad laicos in hijs est recurrendum ut contraria

opinio presupponit. Preterea fundat & aliter ex eadem cle. ubi papa per concessionem spiritualem dedit hanc facultatem inquisitoribus: non autem episcopis qui in predicta inquisitione cum eis concurrunt. ostendens aperte quod episcopis non erat necessario conferenda: quia de iure eis licebat: alias sicut inquisitoribus concessit: sic & episcopis concessisset. Confirmatur etiam: quia episcopus per iurisdictionem suam potest etiam laicos in certis criminibus capere & corporaliter coercere. ut est tex. cum glo. xxvi. q. v. contra ydolorum. & xvi. q. iiii. attendendum. & de adult. c. ii. quod nemo dubitat egere ministris armatis. nec obstant fundamenta in contrarium inducta videlicet quod ecclesia non habeat exercitium gladii materialis. Nam illud est ad inferendum alicui mortem vel membri mutilationem & hoc casu intelligunt iura pro contraria parte inducta. Secus autem ad exequendum iusticiam sibi competentem. ut probatur per predicta. Similiter ad illud quod dicitur quod ecclesia imploret auxilium brachij secularis. dici potest quod inde non concluditur intentum opinionis contrarie. Nam inter ipsos met seculares iudices idem obseruatur: quod unus imploret auxilium alterius ubi vires ipsius non sufficiunt ad exequendum quod sibi incumbit. ut est tex. in l. si quis in hoc gen. de epi. & cler. & etiam iudices seculares inuocant in subsidium auxilium ecclesie ubi pro se non possunt suos subditos domare. ut not. Anno. in c. licet ex suscepto. de for. compe. & hec nota bis.

Duodecima questio.

De duodecimo quo de ordine procedendi contra hereticos quo ad telam iudicariam ordinandam. Dicitur quod licet in alijs criminibus plenissimo iuris ordine seruato debeat procedi. de quo vide tex. in l. ab sententia. ff. de pe. & in. le. i. de requi. re. & per glo. iiii. q. ix. in summa. & per Bar. in dicta. l. absente. & per Sali. l. absente. de accu. ubi plene. & per docto. in capitulo veritatis de do. & cotu. tamen in hoc crimine heresis est spirituale: quia procedi potest super eo simpliciter

vi. Joan. de
de offi. in fine
pub. 217. 7.
in fine

alt.

contrarium
in toto hisse
natur. ut. v.
licet. in. l. i.
is. h. i. lib
non est
ubi videat. q.
Ego. ibi ad

et de plano sine strepitu et figura iudicij. ut in. c. si. in prin. ed. ti. li. vi. Ex quo inferitur quod in accusatione non erit necessaria solemnitas requisita per. l. libelloz ff. de accusa. et in. l. in causis. l. co. pro quo ex tex. in cle. sepe de verb. signi. Inferitur etiam quod conclusio in causa non est necessaria per glo. ibi. imo quomodocumque reus se defendere voluerit admitteat. Ad quod faciunt not. per Bar. in extra uagam. ad reprimendam. in versi. sequentia. et ubi is contra quem in hoc delicto proceditur contumaciter se absentat. prouisum est de remedio ut debeat excommunicari. et si per annum in excommunicatione persistat: velut hereticus est puniendus. de here. cum contumacia. li. vi.

Sed pone quod secundum veritatem iste non est hereticus: nunquid huiusmodi pena a iure in eum inflicta propter contumaciam teneat? et dicendum est quod sic. quod contumax fuit secundum rei veritatem: venire enim tenebatur ad iudicem. ut. l. si quis ex aliena. ff. de iudi. ff. de iurisd. om. iudi. l. ii. ubi hoc tenet bal. Sed bar. in dicta. l. absentem: dicit quod istis casibus quibus proceditur contra absentem et habetur pro confessio propter contumaciam si postea constaret iudici de innocentia contumacis: ut si videret viuum hominem quem absens dicitur occidisse: non poterit ad punitionem criminis procedere. Nam ex vera confessione talem non condempnaret. ff. ad. l. acquil. inde neracius §. si. cum. l. se. quanto magis ex ficta. hoc tamen in crimine heresis non potest praticari: quia cum sit crimen quod in mente intrinsecus latet: non posset in aperto liquere iudici de alicuius innocentia erga illud ut mihi videt. pondera tamen tex. cum glo. in dieto. c. cum contumacia. loquitur enim quando citatio fuit decreta contra illum qui suspectus erat in fide. Nam tunc ad primam suspicionem additur alia ex contumacia. et sic prima simplex presumptio transit in violentam ut innuit ille tex. Secundo ergo ubi citatio emanaret contra non suspectum. Item pondera in alio: nam loquitur de eo qui animo primaci perduraret per annum in ex

communicatione. secus ergo si non daretur pertinacia: utpote quia aliquo impedimento pretermisit contumaciam predictam purgare: ubi tamen per hunc modum puniendi contumaciam non procederet possent recipi testes contra absentem legitime citatum et ad diffinitiuam procedi constituto de crimine ex quo lit. contestata. non requiritur ut predictimus.

Questio decima tertia.

Decimo tertio quero de probatione fienda in crimine heresis. *De profunda heresi* Ad quod dicas quod fieri potest per diuersas species probationis. potest enim probari per confessionem propriam: cum illa inter omnes probationis species obtineat principatum. Ad eruendum illam poterit procedi ad torturam eius qui de hoc crimine impetitur. requiritur tamen quod precedant indicia: alias non est quis torture subiiciendus. ut. l. de minore. §. tormenta. ff. de questi. et c. cum in contemplatione. de reg. iur. etiam si de grauissimo crimine agatur. l. ad le. iul. maie. l. iii. alia tamen sunt indicia ex quibus iudex potest iudicare diffinitiuè in causa ut in. l. indicia. l. de re. vendi. et etiam in criminali. l. de proba. l. sciant cuncti: et ista debent esse ita vehementia quod sint indubitata. ubi autem essent dubitata sufficerent ad torturam. ita tenet Jo. an. in addi. ad specu. ti. de proba. in. fi. et in ti. de noto. cri. Que autem sint illa: multi multa dixerunt. sed conclusio vera est quod de hoc non potest dari certa doctrina sed relinquat arbitrio iudicis. l. iii. §. eiusdem quoque. ff. de testi. hoc tenet bar. in. l. si. ff. de questi. ubi ad instruendum iudicem ex quibus animum suum debeat mouere ponit certa exempla. subiungens eiusdem iudicis arbitrio committi an plura indicia requirantur: aut vnum tantum sufficiat. Adde tamen quod eo magis debet augeri tortura quo maior suspicio est contra delinquentem. ut not. bal. in vfi. feu. ti. de controuer. inuesti. c. i. §. item si vasallus. Qualis autem probatio sufficiat super his indicij ad subiiciendum quem torture.

dicit requiri duos testes vbi illi depo-
nunt de iudicio tantum iuxta glo. l. si. l.
familiber. vbi tamen super delicto vnus
tantum sufficeret ad torturam: vt voluit
glo. in dicta. l. iiii. l. ad le. iul. ma. Et ad-
dit Bar. vbi supra qd ex eo qd dari debz
defensionis copia parti anteqz subijcia-
tur torture: non sufficerent testes qui in
generalis inquisitione fuerunt examinati
contra reum: quia non fuerunt examina-
ti ipso citato et existente contradictore.
Considera insuper qd etiam vbi alia in-
dicia extrinseca no precedunt ex eo qd re-
us facit coram iudice: puta loquedo tre-
pido: pauendo: et variando potest habe-
re indicia sufficientia ad torturam. scdm
Bar. in dicto. §. tormenta. Et inter cete-
ra tormenta solent inquisitores prefati
criminis indicere ieiunia ad veritate eru-
endam: que etiam questionis nomine in-
telliguntur. quod etiam patet per ethi-
mologiam. Nam tormentum dicitur qua-
si torquens mentem. nemini tamen dubium
qd per ieiunium asperum torqueatur qs
pro quo est glo. in dicta cle. i. de here. in
vers. tormentis. in hac tamen confessio-
ne per tormenta extorta requiritur perse-
uerantia in. l. i. §. diuus. ff. de qstio. oportet enim scdm Bar. ibi vt ille qui fuit co-
fessus in tormentis reducat in loco pu-
blico iudicij. et ibi coram testibus et nota-
rio confiteatur seu ratificet confessionem
primam et ita observatur de consuetudi-
ne et quonia in supponendo reum tortu-
re de grauissimo preiudicio agitur ob-
seruat comunis consuetudo quod prius
debeat solenis aduocatorum disputatio
coram iudice fieri super hoc an sit torquen-
dus vbi aduocatus rei debet admitti
vt pro eo alleget vt. l. si postulauerit. §.
questioni. de adulte. et per glo. l. legis vir-
tus. ff. de legi. sed ipsi questioni et exami-
nationi no debent interesse ita tenet glo.
in aut. de testi. §. quia vero in glo. super
vers. aduocatorum. et glo. videtur idem
velle in. l. ii. circa prin. l. de iura. ca. ita
determinat Bar. i. l. custodias. ff. de pu-
bli. iudi. et in dicta. l. legis virtus. et pro-
pter grauitatem preiudicii est inductum
quod i heresi nec inquisitor sine ordina-

rio: nec ordinarius sine inquisitore pro-
cedat: ad faciendum reum torqueri sed am-
bo simul. vt est tex. in dicta cle. i. §. i. Po-
test etiam fieri probatio per testes. Sed
dubitatur: quod testes debeant interueni-
re. Quidam dixerunt ad effectum conde-
nationis no sufficere duos testes. pro quo
allegant. c. excommunicamus. §. addicim^{us}
de here. et hoc no. hosti. in summa eo. ti.
§. qualiter. vbi subiungit qd iniquum vi-
debat: qd de tanto crimine dampnare-
tur ex dicto duorum testium. sed in con-
trarium facit. c. vt officium. §. verum. eo.
ti. li. vi. Jo. de ligna. in dicta cle. i. in fi-
dicit non esse dubium qd per vnum teste
et famam quis non potest dampnari de
tanto crimine. vt no. de testi. tam litteris
et idem tenet Aluarth. eo. ti. cle. ii. allegat
not. per glo. de testi. veniens. et similiter
nec ex psumptione de presump. litteras.
tamen videtur qd per duos testes possit
dampnari. ad hoc quod not. Inno. de si-
mo. sicut. vbi dicit qd licet in alijs crimi-
nibus requirantur probationes luce me-
ridiana clariores: tamen in crimine here-
sis sufficiunt minores. l. de here. l. ii. et
secundum eum leuia signa sufficiunt ad
conuincendum quem de heresi de psump.
litteras. Sed hoc dictum Inno. debet
intelligi secundum not. in dicta. l. ii. et sic
transit Jo. de ymo. in dicta cle. i. Idem te-
net do. Lar. ibi propter regulam gene-
ralem que habet qd sufficiat duo testes
ad probandum crimen: nisi vbi contra-
rium reperitur vt in. c. licet vniuersis et
c. in omni negotio d testi. Idem tenet Jo.
an. et doct. c. vt officium. §. verum. de here.
li. vi. et hec opinio mihi videtur vera. pro
qua etiam facit glo. not. in simili. ii. q. iiii.
presul nec obstat tex. in dicto. §. addici-
mus: quia non requiritur ille numerus te-
stium ad conuincendum vnum hereticum:
sed ad conuincendum plures: et inde est
qd ille tex. remittit hoc arbitrio iudicis:
vt si videat expedire pro multitudine he-
reticorum nedum tres sed etiam plures
et adhuc totam viciniam possit ad testifi-
candum cogere. Est tamen speciale in hoc
crimine: qd testes qui alias a iure repe-
luntur admittuntur in hoc casu in f. dei

per testes

att

Ieiunium
est genus
tormentorum

fauorem, vtpote iudei. vt. c. contra xp̄ia-
nos. de here. li. vi. idem dicerem de alijs
infidelibus: quia illi solū repelluntur a
testimonio contra fideles. c. pagani. ii. q.
vii. 7. c. iudei. 7 licet vniuersis. de testi. de
quorum numero isti heretici nō existunt.
Item quia nō apparet ratio specialita-
tis in iudeis. vt illi magis admittantur
cum sint pessimi infideles. vt. i. q. i. nōne.
de quo superius dictum est. Admittuntur
etiam excommunicati 7 participes 7 socij
criminis in testimonium: presertim in de-
fectum aliorum testium. 7 sic hereticus
contra hereticū admittitur. vt dicit tex.
in. c. in fidei fauorem de here. li. vi. 7 per
illum tex. dicit Baroz. in. c. litteras de
presump. etiam fratrem esse cogendus cō-
tra fratrem super predicto crimine ferre
testimonium. Admittere etiam domesti-
cos 7 familiares eorum: quomā cū istud
crimen secretum sit: melius 7 aptius per
familiares q̄ per alios probari poterit
vt. l. consensu. L. de repu. quiny moletiaz
serui contra dominos cum tormētis ad-
mittendi forent: quia admittuntur in cri-
mine lese maiestatis. L. ad le. iul. ma. l.
si. ergo a fortiori ī crimie heresis: cū lon-
ge grauius sit eternā q̄ temporalē lede-
re maiestātē: 7 hanc argumentationē fa-
cit tex. in simili in. c. vergentis. de here.
Ad idem tex. cum. glo. xii. q. ii. questionē.
periuri etiam admittuntur dūmodo con-
tra se 7 contra alios in hoc crimine atte-
stentur: dum tamē ex manifestis apparu-
erit indicijs: tales nō animi leuitate aut
odij fomite seu corruptione pecunie: sed
zelo fidei orthodoxe velle deponere: aut
dictum suum qd̄ ante in forma testimo-
nij deposuerant emendare 7 corrigere: ac
que prius tacuerant reuelare: 7 hoc in fa-
uorem fidei specialiter cōceditur vt. c. ac-
cusatus. §. licet. de here. li. vi. ex quib⁹ li-
mitabis tex. in. c. preterea de testi. cogen.
quatenus de corrigendo dictum testis lo-
quitur 7 no. per Bar. in. l. eos. ff. de fal.
Aduerte tamē iuxta hoc q̄ cuz isti inabi-
les admittuntur: ita domū eorum dictis
fides adhibetur: si ex verisimilibus con-
iecturis 7 ex numero testium: 7 ex quali-
tate tam deponētium q̄ eoz cōtra quos

deponit: ac illis circūstantijs sic testificā-
tes nō falsa dicere presumatur: ut in di-
cro. c. in fidei fauorē. cōspiratores tamē
7 inimici nō admittētur sicut nec in alijs
exceptis criminibus: pro quo optimus
tex. de simo. per tuas lo. i. 7 no. hoc: quia
valet generaliter ad oēs casus in quib⁹
minus ydonei testes admittūtur. Quid
aut considerari debeat in alijs exceptis
criminib⁹ circa testes criminosos vt ad-
mittantur. vide glo. i. q. i. si quis ep̄us. 7
ii. q. i. deus oīpotēs. 7 per docto. ī dicto
c. per tuas. de simo. Intellige tamen pre-
dictos inabiles testes in hoc crimine ad-
mittendos fore contra hereticos creden-
tes fautores 7 receptatores 7 defensores
eorum: nō tamē sic esset si pro eozū par-
te inducerentur ad hoc q̄ de hoc crimine
se purgarent. eo enī casu requirerent te-
stes oīno integri sine aliqua suspitione 7
catholice fidei zelatores eo. ti. c. filij ī fi.
An aut huiusmodi suspecti testes cū exa-
minantur sint tormētis subiiciendi vide
glo. v. q. vi. in sum. que dicit q̄ sic. si est
seruus vel vilis persona: vel si sit liber 7
sit criminosus 7 infamis vel obscurus v̄
ignotus tales enī sine tormētis nō ad-
mittuntur: torquetur etiā quelibet libe-
ra persona: licet nō sit vilis: dum tamen
vacillet in testimonio de materia tamen
vide Bar. in. l. ex libero. ff. de questi.
Sed quero iuxta predicta: an id quod di-
ctum est de minus ydoneis testib⁹ admit-
tendis in crimine heresis habeat tantū
locū quādo procedit per viā inquisitionis
aut etiā idem sit cū proceditur per viam
accusationis vel exceptionis. Et videt q̄ sic
q̄ eadē est ratio: scilicet fidei fauor 7 odi-
um criminis. ergo idē ius de rescrip. iter
ceteras cū sumi. Cōtrariū tamē cōcludit
glo. in dicto. c. in fidei. q̄ ab illo iure re-
gulari quo cauet tales personas ad te-
stimonium admitti nō debere nō est recedē-
dum: nisi in quantū reperiat a iure per-
missum. Qui ergo accusat vel excipit ha-
beat probatiōes ydoneas: nec est accusa-
tio fauorabilis vt inquisitio ad hoc. ii.
q. vii. si quis episcopus. 7 verbum istud
inquisitionis debet aliquid operari ali-
as quare fuisset expressum. de deci. ad

audientiam cum concord. et sic transit pre-
dicta. glo. Sed contrarium tenet Arch.
in dicto. c. in fidei. et allat. ii. q. vii. c. here-
ticus. Sed Jo. an. tenet glo. in nouel. et
ad. c. si hereticus. respondet quod non tenet
ut ibi dicit glo. et hoc idem probat tex. in
dicto. c. in fidei. quia si ille tex. teneret non
esset necessaria dicta decre. et sic transit ibi
Domi. simpliciter recitando predictos
doct. Ego tamen potius tenerem opi. Archi.
pro quo facit: quia eadem ratio est utro-
bius: scilicet fauor fidei. ex qua ratione
etiam in penalibus attentio quod expressa
est in lege: argui potest ad similia ut est tex.
insti. de legi. patro. suce. in prin. et glo. in
cle. i. de elect. et c. i. de tempo. ordi. li. vi.
Preterea dispositio predicta non est odi-
osa: ymo fauorabilis: cum non in odium
hereticorum principaliter sed in fauorem
fidei sit inducta ut tex. ibi innuit in prin.
Unde illud est considerandum et non odium
hereticorum quod venit in consequentiam
iuxta glo. c. sciatis cuncti de elect. li. vi. et l.
qui exceptionem. ff. de condi. inde. Nec est
simile de accusatione in alijs criminibus
intentata et de accusatione facta in crimi-
ne heresis: Nam et si in alijs criminibus
accusatio dicatur genus illaudabilis in-
tentionis iuxta moderationem predictam
non tamen sic est in crimine heresis: ut in
superioribus diximus. Possent etiam di-
ci quod ille tex. non se restringit ad processum
inquisitionis: quia non dicit cum proce-
ditur per viam inquisitionis: sed dicit: in
fidei fauorem concedimus ut in negotio
inquisitionis heretice prauitatis: et loqu-
tur papa inquisitoribus: ut patet in su-
pra. de quibus certum est quod li-
cet per viam accusationis possunt proce-
dere: appellantur tamen inquisitores. et
eodem modo ex eorum nomine appella-
tur negocium inquisitionis licet per viam
accusationis vel exceptionis cognoscant
et per hoc fundata manet satis ista pars
et responsum restat ad motiua contraria.
et quia in tanto crimine cum multa oportet
cautela procedi in examinatione testi-
um quos recipi super crimine predicto
contigerit debent adhiberi due religio-
se et discrete persone: in quarum presen-

tia per publicam si potest haberi perso-
nam: aut per duos viros idoneos fide-
liter eorundem testimonium depositiones con-
scribantur. per tex. in. c. ut officium. §. ve-
rum de here. li. vi. et pondera illum tex.
qui requirit interuentum predictarum
personarum nedum in examine testimonium:
sed etiam in describendo eorum deposi-
tiones. et predicta practica examinandi
testes potest et iuste debet obseruari in
omnibus arduis causis: ut sine omni su-
spitione res procedat. ita tenet Spanoz.
de elec. quia propter. et c. cum causam de
testi. et quo liberior sit facultas in hijs
procedendi datur facultas a iure religi-
osis: qui ante cum essent in seculo erant
notarij ac etiam clericis qui ante clerica-
tus. ordinem notariatus officio fungebantur:
ut in hac examinatione et in alijs huic
officio incumbentibus: officium predi-
ctum notariatus exerceant. ut dicto capi-
tulo. ut officium. §. ad conscribendas.
Probat etiam hoc crimen per instru-
menta utpote: si apud aliquem reperian-
tur libri improbate lectionis: secundum
Archi. et Jo. an. in dicto capitulo filij.
Sed ego crederem vltra hoc requiri ali-
as coniecturas ex quibus iudex informet
animum suum. poterat enim esse quod
erant in domo sua eo nesciente: aut quod
habebat illos libros ut deprehenderet
errores hereticorum: non ad illos sequen-
dum et imitandum: sed potius ad confun-
dendum et impugnandum: iuxta tex. in ca-
pitulo qui de mensa et in. §. sed contra. xxxvii
di. An autem alias delictum probari
possit per instrumentum: remitto ad glo.
capitulo. cum in ecclesijs de maio. et obe-
di. et capi. cum in positionibus de iureiu-
rando libro. vi. et per Jo. an. in regula se-
mel malus de regulis iur. libro sexto in
mercu. et per Bar. l. in senatus. ff. ad tur-
pill. et per Bal. in. l. contra negantem. l.
ad leg. acquil. et Sali. in. l. fi. l. de pro-
ba. Probari etiam potest crimen here-
sis per presumptiones: sed propter gra-
uitatem preiudicij requirerentur euiden-
tissime coniecture. Nam etiam si quodli-
bet crimen probari queat per indicia. ut
in dicta. l. finali. l. de proba. et late per

Jo. an. in addi. ad specu. ti. de probati.
circa finē. Sed quo magis crimen est gra-
ue maiores presumptiones et euidentio-
ra indicia requiruntur. sic probat text.
not. cum glo. in dicto capitulo. litteras.
de presump. et ibi tenet Banoz. quando
tamen ex presumptionibus iudicatur te-
perare debet iudex penam aliquantulum
vt no. Inno. de presump. qz verisimile.

Questio decimaquarta.

D Decimoquarto quero de pu-
blicatione testium fienda in
hoc crimine. Ad quod dicas
Qd fieri debet sicut et in alijs causis vt re-
us habeat facultatem se defendendi. Si
tamen propter potentiam personarum
contra quos deponunt graue periculum
imminere speraretur ex publicatione no-
minum predictorum: tunc non publice sed
secreto coram diocesano vel ipso absen-
te coram eius vicario vbi inquisitores pro-
cedunt. quando vero procedit episcopus
coram inquisitoribus. et vtroqz casu co-
ram alijs personis prouidis et honestis
iurisqz peritis: huiusmodi publicatio
est fienda. et vt efficacius huiusmodi pe-
riculis occurratur: episcopus vel inqui-
sitores prefati poterunt super hijs secre-
tum indicere illis quibus hanc publica-
tionem facient. et in eos si archano confi-
lij seu processus patefecerint excomunica-
tionis sententiam quam ex secreti viola-
tione ipso facto incurrant poterunt pro-
mulgare. pro quo est textus in capitulo
finali. §. pe. de here. libro sexto. Sed
occurrit dubitatio: an vbi simile pericu-
lum occurreret etiam in alijs criminibz
possit huiusmodi publicatio omitti. et do.
Antonius in capitulo preterea. de spon.
lo. ii. tenet Qd in materia peccati esset du-
taxat hoc admittendum. pro quo indu-
cit textus ibi. sed Banoz. ibi dicit quod
pro et contra facit tex. in dicto capitulo
si. contra facit: inducendo p locū a specia-
li. pro quo facit: inducēdo generaliter. sed
ipse stat primo dicto. Ego tamen tene-
rem Qd cum disposito illius capituli. sit
exorbitans a iure: exceptio a comuni re-

gula iuris non habebit locum: nisi in il-
lo casu expresso: et vbi similis casus oc-
curreret. quod vix posset contingere: at-
tenta grauitate huius delicti. Nam ca-
sus excepti a cōmunibus iuris regulis
non extenduntur: nisi vbi est per omnia
eadem ratio. vt tenet glo. in. l. i. C. de cō-
di. inde et in. l. illud. C. de sacrosan. ecc. et
tex. c. cum delicta. de confir. vti. vel inuti.
nec dictum do. Anto. placet indistincte:
quoniam ille tex. c. preterea. loquitur quā-
do agitur de modico preiudicio vtpote
de sponsalibus de futuro. imo fundatur
contrarium ex eo in quantum probat Qd
si sponsalia essent iurata: illud non fo-
ret admittendum.

Questio decimaquinta.

D Decimoquinto quero de sen-
tentia ferenda in crimine he-
resis: et de pena huius deli-
cti. Modus autem qui debet obserua-
ri est Qd anteqz sententia feratur: inqui-
sitores prefati et episcopus faciant secuz
conuenire viros sapientes et doctos de-
um timentes: cum quorum consilio pro-
cedere habent ad sententiam ferendam.
vt in capitulo vt commissi. de here. li. vi.
et si videatur eos iudicandos fore here-
ticos: tunc eis citatis debet sententia de-
claratoria ferri contra eos: per quam de-
clarentur heretici et seculari curie tradē-
di. ac bona eorū occupanda fore per eos
ad quos spectant. vt. c. cum secundum le-
ges. eo. ti. et li. quia idem seruatur vbiqz
qz pena ipso iure imponitur vt no. glo.
c. comissa. de elect. eo. libro. et per Jo. an.
et domi. c. pro humani de homi. eo. libro.
Pena autem hereticorum est: Qd sunt
excommunicati ipso iure. et postquam per
iudicem ecclesiasticum fuerint de hoc cri-
mine dampnati: tradi debent iudici secu-
lari. animaduersione debita puniēdi. cle-
ricis a suis ordinibus degradatis. bo-
na autem hereticorum si fuerint clerici:
applicantur ecclesijs in quibus fuerant
beneficiati. Si vero laici extiterint: fis-
co seculari in capitulo excommunicamus.
lo. i. de here. in prin. et de hoc vltimo est

lex. eo. ti. vergentis. 7. c. cum secundum le-
ges eodem titulo libro sexto. Hodie ta-
men bona hereticorum in tres partes di-
uiduntur. quarum vna assignatur domi-
no temporali: alia officialibus inquisiti-
onis: tertia vero ipsi officio vt i extraua.
Elemen. sed illa tantum loquitur de in-
quisitoribus italie: 7 sic de alias provin-
cias non extenderetur. iuxta no. per In-
no. 7 Jo. an. i simili i. c. i. de loca. Lex eti-
am Frederici Imperatoris que est ter-
tia 7 incipit pararenorū. diffidat 7 banit
hereticos credentes fautores 7 recepta-
tores eorum ac perpetue infamie eos su-
biciat. 7 iste leges Frederici sunt appro-
bate capitulo. vt inquisitionis. in prin.
de here. libro. vi. Sed iuxta premiffa
quero: qua pena debent puniri per iudi-
ces seculares quorum potestati relinquitur.
glo. tangit questionem in capi. excō-
municamus. lo. ii. eo. ti. 7 dicit q̄ pena vl-
timi supplicij. hosti. 7 Jo. an. in capitu-
lo ad abolendam eodem titulo. tenent q̄
pena ignis. debent ergo cremari secundū
euangelium Joānis. xv. capitulo. Si q̄s
in me nō māserit: mittet foras sicut pal-
mes 7 arefeet: 7 colligēt eū 7 in ignē mit-
tent 7 ardet. Et ius civile punit hereti-
cum pena mortis. vt. l. arriani. C. de he-
reti. iuncta. l. vltimum supplicium. ff. de
penis. 7 sic transit recitando predictos
doctores. Panoz. in dicto capitulo ad
abolendam. idem tenet in capitulo excō-
municamus. lo. ij. eodem titulo. sed ista
fundamenta non probant. Nam illa au-
toritas euangelij non intelligitur de he-
reticis tantum sed etiam de hīs qui re-
cedunt a deo per defectuz charitatis nec
loquitur de igne materiali: sed de igne i-
fernali. leges etiam civiles superius in-
ducte loquuntur de pena mortis: non ta-
men per ignem infligenda. quod vbi iu-
ra volunt expriment tanquam feuerri-
mam 7 atrocem penam vt patet in mul-
tis casibus quos enumerat Sali. in. l.
vnica. C. de uili. age. non rumpen. inter
quos non enumerat istum. vnde crederez
ignem ipsis dari potius ex cōsuetudine
que est optima legum interpres: quā ex

aliqua expressa iuris dispositione. Cla-
salli autem 7 alij quicunq; eis teneban-
tur astricti debito fidelitatis vl' hominij
aut alicuius obsequij: ipso iure ab om-
ni huiusmodi obligatione sunt liberi. vt
est textus de heret. capitulo finali. Quo
ad penam autem confiscationis bonorū
quero de questione no. supposito q̄ bo-
na hereticorum confiscata debent diuidi
in tres partes vt dictum est. pone q̄ ha-
bens immobilia Ferrarie per inquisito-
rem Florentinum sit Florentie legitime
condemnatus de heresi: ad quos illa bo-
na pertineant. Jo. cal. disputauit istam
questionem 7 arguit primo q̄ illa bona
licet sint sita Ferrarie pertineant ad offi-
ciales 7 cōmune Florentie postquam ibi
fuit de heresi condemnatus: nam bona
veniunt accessorie 7 in consequentiam ad
personas que condemnata est Florentie.
ar. regule accessorium. de reg. iu. li. vi. 7
7 capitulo de prudentia. de dona. inter
vir. 7 vxor. ff. de aur. 7 argen. lega. cū an-
rum. in si. faciunt ad idem not. per glo. in
capitulo. quod ad te. de cler. coniu. 7. C.
de exacti. tribu. l. si. li. x. vbi in publican-
dis bonis attenditur locus persone que
deliquit: Secundo sic dicit lex: vbi quis
iniusticiam fecerit ibi penas subeat deli-
ctorum vt non alius tale quicquam age-
re presumat: ad exemplum respiciens vt
in auct. vt iudi. sine quoq; suffra. §. si q̄s
autem. col. ii. 7 canon dicit: ibi vindicet
iniuria vbi pleribilis est orta presump-
tio. xxiii. q. iiii. si illic. Item officiales
Florentini laborauerunt in procedendo
7 condemnando hereticum: ergo bona vi-
dentur eis debita ratione laboris: 7 offi-
cialibus Ferrariensis dicendum est qui
non laborat non manducet. de censi. pro-
curaciones. 7 not. ff. de dam. infect. quā-
uis. Tertio ratiōe persone sortitur quis
forum etiam super rebus alibi sitis. c. sa-
ne de for. compe. C. vbi in rem actio. l. vl-
ti. 7 ibi no. Quarto pro hoc facit. c. cum
secundum leges. de here. libro. vi. debet
enim intelligi ille textus de domino tem-
porali illius loci cuius erat episcopus
qui tulit sententiam. ad hoc optime lege

ticium. §. tutores. ff. de adm. tu. In con-
trariuz videtur q̄ ad officiales officij in-
quisitionis ferrarie: 7 cōmune illius ciui-
tatis pertineant bona ibi sita: licet alibi
sit facta cōdemnatio. Primo quia dis-
positio super rebus concepta debet re-
ferri ad superiorem loci vbi res sita est
vbiq̄ fuerit dominus dicte rei. patet
hoc in iurisdictione vt dictuz. c. sane 7. c.
ex parte. 7. c. si. eo. ti. idem in suppletioe
negligentie. r. q. ii. caselas. 7. cle. quia re-
gulares. de sup. negli. prelat. Item cum
bona hereticorum sint confiscata vt pre-
dictum est: 7 occupatio sit fienda per pro-
curatorem in prouincia deputatum vbi
sūt illa bona. L. de boni. vacan. l. si. quā-
do. li. x. ergo ad Florentinos predictos
pertinere nō poterunt. ad idem facit. c.
postulasti. de for. cōpe. 7. l. cum vnus. ff.
de bo. auct. iudi. possi. 7. c. romana. §. con-
trabentes. de fo. cōpe. li. vi. 7 de here. vt
officiū. 7. c. per hoc. eo. li. 7 pro ista secun-
da parte concludit. 7 hanc firmat per iu-
ra pro hac parte inducta: 7 ne detur con-
fusio iurisdictionum. De tertia vero par-
te inquisitoruz dicit q̄ debeat illis de
Florentia ratione laboris quem sustinu-
erunt: 7 cum hijs se expedit de ista que-
stione. Petrus de ancho. in repeti. c. ac-
cessorium. de regu. iur. li. vi. et ista cōclu-
sio mihi placet: cum iura que de confisca-
tione predicta loquuntur ad bona referā-
tur 7 in rem sint concepta. ad quod facit
doctrina Bar. in. l. cunctos populos. L.
de sum. tri. An aut in hac confiscatione
veniant bona que hereticus tenebat in
feuduz vel emphiteosim ab alijs. vide la-
te p̄ specu. ti. de feu. §. i. versi. xl. 7 p̄ bar.
in. l. si finita. §. de vectigalibus. ff. de dā.
infec. 7 per Legi. de bella. deci. clxxxv.

Quid autem si vir sit hereticus: an pro-
pter hoc dos vxoris sit cōfiscata. Dicitur
q̄ non: nisi vxor sciens a principio eum
esse talem: ipsum in maritum acceperit.
vt capitulo decreuit. de here. libro. vi. ex
quo habes vnum casum in quo dos con-
fiscatur. An autem propter vxoris he-
resim confiscetur dos. videtur quod non
per. l. quinq̄ legib⁹. ff. de bo. dam. quia
iste casus non est de illis. Sed ego dice-

rem contrarium. Nam est quo in crimine
lese maiestatis illud habet locum vt ibi
ergo a fortiori in crimine heresis: sic ar-
guit textus de here. vergentis. vbi tamē
vir vel vxor in heresim laberetur: qui fi-
delis eorum manet: posset propria aucto-
ritate ab alio recedere. Si tamen ille he-
resim abiuraret: cogeret ad eum redi-
re: quod intellige si sine iudicio ecclesie
ab eo recesserat. secus si iudicio ecclesie.
Fit tamen ista separatio quo ad cobabi-
tationem: non quo ad vinculum. proba-
tur hoc i capitulo de illa. de diuor. 7 eo
casu quo fidelis recederet: totā dotē aut
donationem propter nuptias recupera-
re deberet. de dona. inter vir. 7 vxor. c. i. 7
consultum est coniugi catholico: ab here-
tico separari: ne seducatur ab eo 7 in er-
rorem labatur. 7 propterea domin⁹ pre-
cepit Deutero. vii. dicens: Filiam tuam
non dabis filio eius: neq̄ filiaz illius ac-
cipies filio tuo quia seducet filium tuuz:
ne sequatur me: 7 vt magis seruiat dijs
alienis. Irasceturq̄ furor domini 7 de-
lebit te cito. Si autem non conuincatur
de heresi sufficienter hijs cōtra quos pro-
ceditur: sed alias de hoc crimine inueni-
antur suspecti. tunc iuxta consideratio-
nem suspicionis qualitatūq̄ persone de-
bent canonicē se purgare. quod si renue-
rint: excommunicandi sunt vsq̄ ad satisfac-
tionem cōdignam. 7 si per annum in ex-
cōmunicatione perstiterint: sunt velut he-
retici cōdemnandi. vt in dicto capitulo.
excommunicamus. lo. i. in. §. i. vbi vero sus-
ciperet purgationem 7 in ea deficeret tā-
quam de crimine cōuictus haberi debet
quod in omni crimine est generale vt ca-
pitulo iter sollicitudines. de purg. cano.
7. c. tua. de cōba. cleri. 7 mulie. Est 7
alius modus procedendi contra suspe-
ctos predictos: vt iuxta quantitatem su-
spicionis: 7 alijs debitis circumstantijs
consideratis: discreta penitentia eis in-
iungatur atq̄ preter iuratorioam cautio-
nem: ab ipis sufficiēs exigatur securitas
scilicet de certa pena soluenda si penitē-
tiam non impleuerit: vt saltem pene tem-
poralis timore debeant coherceri. pro
quo est textus. c. litteras de presump. in

fi. 7 vbi ipi in vita non impleverint hanc pe-
nitentiam iniunctam: compellendi sunt
eorum hereses eam ad implere per tex.
in capitulo parrochiano de sepul. 7 capi-
tulo in litteris. de rap. 7 capi. a nobis.
lo. ii. de senten. excō. Secus autem si pe-
nitentia non iniuncta illi decessisset. vt. c.
accusatus. §. porro. de here. libro. vi. Et
vbi predictus suspectus obligasset bona
sua pro huiusmodi penitentia iam iniū-
cta adimplenda: transirent bona huius-
modi in quemcunq; etiam particularem
successorem dictorum bonorum cum pre-
dicto onere. vt probat idem textus. §. si
vero. qui tex. satis aperte terminat illam
difficultatem: an pro delicto bona delin-
quentis sint tacite obligata fisco: de qua
per glo. in. l. rescriptus. ff. de pactis. 7 in
l. aufertur. §. fiscus. ff. de iur. fisci. 7 per
Bar. vtrubiq; 7 etiam per eum in lege.
post contractum. ff. de donat. 7 per illum
textum dicti. c. accusatus. §. si vero vide-
tur fundari q̄ non inducatur illa tacita
ypotheca secundum Petrum de ancho.
ibi. sed ego dicerem q̄ ille textus non fa-
cit ad propositum. loquitur enim de pe-
nitentia iniuncta suspectis de here. si: nō
autem de bonorum confiscatione que fit
ipso iure cōtra conuictos de here. si: hoc
tamen indubie probat ille textus q̄ pro
penitentia alicui iniuncta non sunt bo-
na illius tacite ypothecata: cum ibi ex-
pressa fuerit facta bonorum ypotheca.
Quo ad questionem autem principalem
Bar. in dicta lege rescriptum. tenet qd̄
sunt tacite ypothecata fisco: sed non tali
ypotheca q̄ faciat proferrī creditoribus
ipsum fiscum: sed in dicta lege aufertur
§. fiscus. 7 in dicta lege post contractum.
indistincte tenuit tacitam ypothecam il-
lo casu cessare: sed quia de hoc principa-
liter hic non agitur: remitto ad not. ple-
ne per Bal. in dicta lege rescriptum. vbi
videbis longam distinctionem que eua-
cuat istam materiam satis ad longum.

Questio decimasexta.

Decimasexto quero de pena
imponenda contra credētes
fautores 7 receptores here-
ticorum. hoc determinatur
per textum in dicto capitulo
excōmunicamus. §. credētes. de here. vbi
tex. decernit tales excōmunicationi sub-
iacere. 7 si taliter excōmunicatione nota-
tus satisfacere neglexerit infra annum:
extunc efficitur infamis 7 excluditur ab
officijs publicis 7 consilijs: nec ad eligen-
dos alios publicos officiales: nec in re-
stem admittitur: 7 efficitur intestabilis
actiue 7 passiue: 7 alie multe pene con-
tra tales ibidem imponuntur: que causa
breuitatis omittantur. Predicta vero
sunt quatenus de credentibus loquun-
tur in hijs qui credunt hereticos fore bo-
nos ad catholicos viros 7 fauent eis.
Si tamen crederent eorum erroribus: eo
casu essent heretici iudicandi tanquam
a fide deviantes. vt in capitulo pe. §. fina-
li eodem titulo. Sed iuxta hoc quero:
ex quibus actibus dicatur quis prestare
auxilium siue opem aut fauorem hereti-
cis. Archi. 7 Jo. an. in capitulo. quicum-
q; eodem titulo libro. vi. late prosequun-
tur hanc materiam. Sed tu dicas q̄ in-
terdum prestatur auxiliū de iure vt puta
exercēdo officium aduocationis siue pro-
curacionis pro eis. ad quod faciunt no-
per Hosti. in. c. proposuit. de de. excō. mi-
nist. 7 tex. in. c. si aduersus de here. Quā-
doq; nō p̄ viā iuris s; venie siue misericor-
die obtinende: 7 licet illud regulariter li-
citur sit vt. l. si fuerit. ff. de re. du. 7. l. in
metallū. 7. l. diuus. ff. de peni. tenet bar.
in. l. in furti. §. ope. ff. de furt. In foro ta-
men conscientie dicerem: q̄ ibi non esset
spes de correctione illud esset illicitum 7
videretur impendi fauor delinquenti.
Ad quod induco glo. xlii. q. v. reos. S; in
crimine here. si generaliter dico nō li-
cere: etiam vbi spes esset de correctione.
Nam si hoc obtinet in crimine lese maie-
statis: vt non liceat pro criminoso in il-
lo crimine supplicare. vt. l. quisq; . l. ad
le. iul. maie. a fortiori in crimine here. si
locū habere debet. cuz longe grauius sit
eternā quā tēporalē ledere maiestatem. de

bere. vergentis. ad qd̄ facit glo. vi. q. i. si quis cum militibus. Quandoq̄ presta- tur fauor alias extra iudicium ⁊ tūc pro sequere materiam vt late prosequit̄ glo. in cle. i. de peni. ⁊ in. c. i. de offi. dele. ⁊ in capitulo notuz. ii. q. i. ⁊ per Inno. de ho mi. sicut dignum. ⁊ per Bar. in dicto. §. ope. ⁊ per Sali. in. l. nō eo minus. L. de accus. ⁊ licet alias receptatores delinquē rium si eorum sunt consanguinei mitius puniantur. vt in. l. ii. ff. de recepta. Hoc tamen non putarem in hoc crimine here sis locum habere: cum ⁊ pro delicto pa tris filij puniantur propter tanti crimi nis atrocitatez. vt dicta. l. quisquis. ⁊ di ctum. c. vergentis. ⁊. c. quicumq̄. §. filij. eo dem titulo libro. vi. licet ipsi non delin- querint: quantomagis non esset eis ha benda misericordia vbi tales flagitio- sissimos receptarēt: eorum delictis quo- dammodo per hoc cōmunicantes. sed in hoc vltimo cogita. ;

Questio decima septima.

D **Decimo septimo** quero: An penam inflictam a iure cōtra hereticos possint iudices q̄ de heresi iudicant minuere vel etiam ex cau sa augere aut mutare. Respondeo q̄ sic. Nam hoc est generale in omnibus crimi nibus vt in. l. quid ergo. §. pena grauior ff. de hys qui no. infa. ⁊. l. ⁊ si seuerior. ⁊ lege si possidonium. L. ex qui. cau. infa. intro. Unde hec regula non reperiatur violata in crimine heresis debet idem in eo quod in alijs iudicari. Que autem sint iuste cause minuendi penas delicto- rum ad hoc respondet glo. in dicto. §. pe na grauior. dicens multas fore causas. Potest eniz minui pena ratione senectu ris vel iuuentutis. vt. l. auxilium. §. in de lictis. ff. de minor. vel quia sine dolo de- liquit. ff. de peni. l. si quis aliquid. §. in strumenta. ⁊. l. absentem. §. finali. ⁊ lege respiciendum. §. delinquunt. eodem titu lo. Augeri autem possunt pene quando multitudo ē in delicto: quia multis cras- santibus opus est exemplo. ff. de penis.

aut facta. §. finali. Sed istud vltimum li mita verum vbi multitudo illa patiēter ⁊ sine scandalo penam sustineret. si tamē scandalum timeretur de punitione mul- titudinis detrahendū esset propter mul- titudinē seueritati ⁊ rigori: ita tenet glo. not. in capitulo cōmessationes. xliiii. di. ⁊ in capitulo latores. de cleri. excō. mini. Et vbi multitudo vellet errorem suum pertinaciter defendere seuerē essent puni endi vt voluit glosa in dicto capitulo cō messationes. ⁊ in capitulo quotiens. lo. ii. i. q. vii. vel si confidentes in multitu dine vsum peccandi sibi fecissent. vt in. c. pmo de peni. di. vi. Si tamen ista cessa- rēt ⁊ parati essent illi multi corrigi ⁊ de eorum correctione esset spes: ex misericor dia mitius esset cum eis agendum. l. di. vt constitueretur. ⁊ capitulo si. de trāfac. ⁊ dicto capitulo cōmessationes. cum mul- tis si. Quot autem dicantur multi. vide glo. in dicto capitulo latores. De modo autem extirpandi vitium a multitudine videt̄. not. in dicto. c. cōmessationes. ⁊ de modo puniendi multitudinem delin- quentem. vide oīno tex. in dicto capitulo latores. Que autem sint consideranda in agendis siue diminuendis penis: vide textum in lege respiciendum. ⁊. l. aut fa- cta. ff. de penis. ⁊ in. l. ii. ff. de termi. mo. ⁊ glo. ii. q. iii. §. notandum. Reperitur ta- men vnum speciale iuxta hoc in crimine heresis: quod licet sit regulate i alijs cri- minibus quod vbi pena venit ex causa augenda vel minuenda: illud debet iu- dex facere in sententia: non autem potest post sententiam vt voluit glosa in dicto §. pena grauior. ⁊ dicta lege. si seuerior. in tantum vt etiam si de innocentia con- dempnati post sententiam constet: id ta- men quod sententiātū est sine principis licentia immutari non potest. vt in. l. i. §. si. ff. de questi. ⁊. l. diui. ff. de penis. ta- men in hoc crimine est speciale vt etiam post sententiam possit pena mitigari vel mutari cum vsum fuerit iudicibus expe- dire: vt est no. tex. in. c. vt cōmissi. §. nec nō de here. li. vi. Sed illuz tex. ego intelli- gem stricte in terminis in quibus loq̄tur

cum exorbitet a iure communi: videlicet quando redeuntibus ab heresi vel alias suspectis est imposita pena carceris vel alia huiusmodi. Secus autem ubi quis esset tanquam hereticus condemnatus quod enim non mutatur quare stare prohibetur. *L. de testa. sancimus. 7 de ap- pel. l. precipimus.* Unum tamen non omit- tam quod alteratio pene que est necessa- ria nedum potest fieri in sententia: sed eti- am post sententiam. unde si condemna- tus in pecunia propter crimen non po- test soluere: iudex ex interuallo poterit ad penam corporalem permutare. 7 hoc obtinet in quocumque crimine. pro hoc. *ff. de in ius uo. l. finali. 7 de iure. om. iudi. lege si quis id quod. §. seruos.* Lautius tamen faciet iudex si formet sententiam bimembrem. hoc modo videlicet: condē- nate in pecunia 7 nisi solueris infra ta- lem terminum mando quod patiaris ta- lem penam corporalem. ita, not. *Gal. in dicta lege. 7 si seuerior. faciunt not. in si- mili per eum in lege cum iudex. L. de sen- tentijs.*

Questio decima octaua

D *Decimo octauo quero. An in causa heresis liceat appella- re. Et distingue: quia aut est lata diffinitiuā: 7 ab ea non licet ap- pellare ut in capitulo. ut inquisitionis. §. i. de here. libro. vi. ibi cum dicit condē- natos. Aut grauamen contingit in pro- cessu cause. 7 tunc potest appellari secun- dum *Archi. ibi.* Nam nulli est neganda legitima defensio de excep. cum inter. et ne innocens grauetur premissum est om- nibus oppressus appellare. *ii. q. vi. c. ii. 7. iii. nec obstat ille tex. in dicto capitulo. ut inquisitiones. secundum eum. imo fa- cit pro quo loquitur de illis de quibus iam constabat per sententiam latam fore hereticos. Sic etiam constitutio Innocē- cij. iiii. de qua hic fit mentio dicit. Item appellationes 7 proclamationes huius- modi personarum 7 cetera: 7 alia constitu- tio que incipit. *Commissij nobis celitus sic dicit. igitur proclamationis 7 appel-***

lationis beneficium ab hereticis recepta- toribus 7 fautoribus eorum penitus amo- nemus. *Ex quibus verbis apparet quod de his quos hereticos esse constat predicta iura loquuntur. Idem sequitur ibi Jo. an. Idem enim quos constat esse tales nul- lo iuris beneficio gaudere debent. ut in auct. de priuile. dot. circa mediu. 7 in tā graui crimine cum multa debet cautela procedi. de here. ut officium. §. verum. li. vi. Idem. *Gen. idem sequitur Domi. qui ex predictis infert quod ubi lex vel statu- tum tollit remedium appellandi a diffi- nitiuā: non videtur tollere ab interlocu- toria quod est notandum. 7 pro hoc ego induco doctrinam *Inno. in capitulo sig- nificauerunt. de testi. 7 in capitulo pe. de no. ope. nunc. ubi tenet quod 7 si in iudi- cio possessorio non admittatur appel- latio. ut i lege vnica. L. si de momen. po. Illud tamen est verum in diffinitiuā quo casu iura loquuntur. secus autem in inter- locutoria de qua non disponunt: tollen- do remedium appellandi ab ea. quod etiam iustificari posset: quia eo magis admit- tenda est in hoc casu appellatio ab inter- locutoria: quia grauamen non est repa- rabile per appellationem a diffinitiuā per ea que no. in. l. ante sententiam. ff. de appl. no. reci. 7 in. l. ante sententie. L. quo. appel. non reci. 7 per glo. in cle. i. de here. in versi. ipso iure. que optime facit ad hoc. Aduerte tamen iuxta hoc quod quātū- cunq; lex vel statutum tollat appellatio- nem: non tamen tollitur facultas appel- landi: ubi propter dolum iudicis vel ad- uersarij esset sententiatum. 7 presumitur dolum in iudice si erat capitalis inimi- cus eius contra quem pronunciat ut. ff. de arbi. lege non distinguemus. §. cū qui- dam probatur autem predicta conclusio ex tex. l. diem proferri. §. stari. iuncta lege ita demum. ff. de arbi. 7. l. iiii. L. eo. Do- lus autem aduersarij colligitur ex his quod dicit tex. in dicta. l. ita demum. videlicet si corrupit iudicem: vel pecunia: vel am- bitione: vel aduocatum: aut procuratio- nem partis aduersę 7 generaliter si in li- re. dolose versatus est. 7 hanc conclusio- nem firmat *bal. in capi. pastoralis. §. si.****

Questio decimanona.

Decimonono quero de executione fienda contra condemnatos de hoc crimine. In quo est dicendum quod si sunt ecclesiastici viri: tunc per inquisitores et ordinarios fiet executio in bonis eorum. Vbi vero seculari iudici sunt tradendi: debent prius a suis ordinibus degradari. quod generale est in omni crimine vt in. c. cum non ab homine. de iudi. et in. c. nouimus. de ver. signi. vbi textus dicit quod cum maxima clementia per ecclesiasticum iudicem sunt tradendi precibus interpositis apud eum: ne ad mortem vel membri mutilationem procedat. Secularis tamen potestas faciet executionem corporalem prout iura volunt. Illud enim conuenit iudici ecclesiastico propter suam modestiam et ecclesie clementiam. et hoc incumbit seculari iudici propter rigorem discipline et iustum conseruandum. In degradatione autem predictorum reperitur specialiter in hoc crimine statutum: vt non requiratur numerus episcoporum de quo in capitulo degradatio. de pen. libro. vi. ymo quia tantus episcoporum numerus faciliter conuenire non potest. Solus episcopus conuocatis abbatibus aliisque prelatiis et religiosis personis: ac litteratis sue diocesis de quibus sibi expedire videbitur: poterit eos degradare. vt in. c. i. de here. li. vi. et licet ille textus dicat quod ille persone conuocate debeant esse de diocesi. vbi tamen ibi non reperirentur recurrendum esset ad aliam diocesim vt dicit ibi. Jo. an. in nouel. Sed occurrit iuxta hoc dubitatio: An ista degradatio debeat fieri tantum vbi clericus traditur curie seculari mortis supplicio deputandus. An etiam sit idem quando debet perpetuo carceri mancipari. iuxta formam. c. excommunicamus lo. ii. eo. ti. Panos. mouet ibi questionem. et tandem concludi etiam in secundo casu: scilicet perpetui carceris habere locum predictam degradationem. pro quo facit secundus eum aperte textus in dicto capitulo. i.

ibi cum dicit: aut perpetuo immuratus et cetera. Si vero laici fuerint de hoc crimine condemnati: statim sine alio admiculo seculari sunt relinquendi iudicio: animaduersione debita puniendi. Potestates autem siue iudices et alij domini temporales officiales siue eorum nuncij: taliter sibi relictos statim recipiant et sine dilatione debita animaduersione puniant. non obstantibus appellationibus per eos interpositis aut interponendis cum tam secundum ius canonicum quam etiam secundum legem imperialem: appellationis remedium sit hereticis fautoribus ac eorum receptatoribus et defensoribus interdictum vt in capitulo vt inquisitionis. de here. libro sexto et ex illo tex. infert ibi glo. quod sententia lata in causa criminali debet statim mandari executioni non expectato lapsu decendij. sed ille textus iudicio meo probat contrarium: cum ibi permittatur fieri executionem incontinenti ex eo quod in crimine heresis non admittitur appellatio vt dicit ibi textus. ergo vbi appellatio non excluderetur: quod est regulare in omnibus criminibus in tantum quod in eis nedum condemnato: sed etiam tertio permittitur appellare. ff. de appell. non tantum. esset differenda executio nec statim esset fienda. de materia tamen quia non est presentis speculationis remitto ad no. per Bar. in dicta lege. non tantum. et latius per eum. lege qui ultimo. ff. de peni. et per Bal. lege. aditos. l. de epi. audi. et in lege vnica. l. ne ex deli. defun. Consuetudo tamen habet quod in quocumque crimine non expectato decendio ad appellandum mandatur incontinenti sententia executioni quo ad penam corporalem. quod intellige vbi non esset appellatum de quo remitto ad no. per doctores in locis predictis. et per canonistas in capitulo secundo de re iudi. et quo magis sunt astricti huiusmodi seculares potestates et officiales contra hereticos huiusmodi executiones facere: statutum est quod ad requisitionem diocesanoꝝ seu officialiu suorum: aut inquisitoru heretice prauitatis iuret precise attedere atque

inviolabiliter obseruare et facere a suis subditis obseruari toto tempore sui regiminis in terris sue iurisdictioni subiectis: constitutiones editas contra hereticos credentes fautores et receptatores atque defensores eorum ipsorumque filios et nepotes. et qui iurare id noluerint et seruare velut heretici ac de fide suspecti et infames officio et honore sui regiminis spoliarentur et sunt inhabiles ad officia publica de cetero consequenda. ut in. c. ut officium §. si. de here. li. vi. et ultra hoc predicti omnes si executionem sibi iniunctam contra hereticos prefatos delatam prompte prout ad suum spectat officium facere seu ad implere detractent: aut alias sententias vel processum iudicum qui super hoc crimine procedunt directe vel indirecte impedire presumpserint: et qui scienter in predictis dederint consilium auxilium et fauorem: excommunicationis sententiam ipso facto incurrunt. quam si per annum animo sustinuerint indurato: extunc velut heretici sunt: condemnandi. ut in dicto. c. ut inquisitionis. §. prohibemus. Ex quibus aperte monstratur quod solliciti et attentivi debeant esse seculares potestates et officiales circa ea que super hoc crimine eis incumbunt peragenda. horrendumque est quod potestates et domini temporales qui eos debite modo predicto non puniunt: imo et qui deterius committentes eis fauent. illud domini iudicium per eos prophete prolaturum incurrant: quia dimisisti virum dignum morte de manu tua: erit anima tua pro anima eius: et populus tuus pro populo eius. ut habetur. iii. Regum. xx. multa etiam flagella diuine ultionis que in populo propter hoc detestandum crimen seuire quotidie de cernimur: habita de eis vindicta misericorditer tollerentur. ut contingit in simili casu. iii. Regum. xviii. Ex predictis inferitur ad questionem que in hac materia est satis necessaria. pone quod iudex ecclesiasticus tradit condemnatum de heresi iudici seculari ut ipsum puniat. An iudex secularis possit petere a iudice ecclesiastico ut communicet sibi processum quem fecit contra condemnatum: ut sic videatur: an iuste fuerit processum contra eum

vel non: ut in euentum procedat ad exequendum sententiam contra ipsum vel non. bar. in. l. diuus. ff. de custo. et exi. re. tenuit quod non tenebitur ad executionem faciendam procedere: nisi processus sibi exhibeatur et idem tenet in. l. magistratibus. ff. de iuris. om. iudi. ad quod allegat textum in dicta. l. diuus. ad idem inducit quod habetur in auct. de sanct. epi. §. si vero. sed Spanoz. in. c. i. de offi. or. reprehendit in hoc. bar. et dicit contra ipsum esse textum expressum in dicto. c. ut inquisitionis. §. prohibemus. vbi dicitur quod de crimine heresis cum sit mere ecclesiasticum neque directe neque indirecte potest iudex secularis cognoscere. sed pura et nuda executio ad eum pertinet ad requisitionem iudicis ecclesiastici. Et hec opinio satis placet: quia fundatur a parte per dictum. §. prohibemus. Sed ego limitarem hoc procedere vbi daretur de iniusticia contra sententiam ad impediendum executionem. ad quod etiam faciunt not. per Anno. in dicto. c. i. de offi. or. di. et in. c. cum in iure. de offi. deleg. et per Arch. xliii. q. v. administratores. vbi tamen diceretur eam fuisse nullam et de hoc exciperetur ad impediendam executionem: tunc admittenda foret hec exceptio per iudicem secularem exequentem: dummodo in breui posset de ea constare nec requireret altiore indaginem: iuxta not. per bar. in. l. iiii. §. condemnatum. ff. de re iudi. Nam nullitatis exceptio impedit executionem sententie ut in dicto. §. condemnatum. et. l. si cum nulla. eo. ti. et. c. de cetero. de re iudi. et per glo. in. c. pastoralis. §. q. vero. de offi. dele. et per Anno. in. c. cum in iure. eo. ti. Nec obstat textus in dicto. c. ut inquisitionis. §. i. in fine. vbi dicit quod iudex secularis statim recipiat condemnatos de heresi et indilaret sententiam exequatur contra eos. nam ille textus loquitur de condemnatis de crimine predicto. Non stat autem contra quem sententia lata est nulla non esse condemnatum. ut clare dicit textus in dicto. §. condemnatum. Similiter nec obstat textus in dicto. §. prohibemus. eiusdem capitulo. quia hic non cognoscit iudex secularis de crimine heresis: quod ibi interdicitur. Sed

tantum de nullitate sententie quod ibi-
dem minime prohibetur. Et pro hac cō-
clusionem multū faciunt ea que notat An-
gelis. consilio. cclxxv. addo etiam aliam
limitationem ad predicta quod ubi iudici
seculari alias constaret sententiam fore
iniustam: non deberet ad eius executionē
procedere: ne animam suam dampnaret
iuxta not. per Anno. in dicto. §. quia ve-
ro. c. pastoralis. et si cogere per iudicē
ecclesiasticum per censuras et alias iuris
penas potius debet ista humiliter tolle-
rare quam mortem iniustam alicui infer-
re ar. c. inquisitioni. de sent. exc. neq; per
hoc dici potest quod se intromittit de hoc
crimine cōtra dispositionem dicti. §. pro-
hibemus. quoniam non se intromittit co-
gnitionem super predicto crimine assu-
mendo quod ille tex. prohibet. sed ex cō-
scientia priuata quam habet crimen ho-
miciidij declinando quod quemlibet vi-
rum catholicum decet. et est aliud specia-
le in hoc crimine quod pro executionib; fa-
ciendis et auxilio impendēdo contra he-
reticos poterunt ecclesiastici iudices re-
cursum habere ad potestates et iudices
seculares excommunicatos: et de facto et nō
de iure officia illa et dignitates possiden-
tes: dūmodo sine periculo more ad supe-
riores eorum legitime presidētes recur-
sus nequeat haberi. vt probat tex. c. pre-
sidentes. de here. li. vi. ex quo tex. per lo-
cum a speciali dicemus cōtrariū in alijs
casibus vt ad tales non recurratur. Et
quo poteris assumere nota. limitationē
et intellectum ad omnia iura que dicunt
quod iudex ecclesiasticus debet recurrere ad
auxilium iudicis secularis quando op-
est. xvi. di. cum ad verū. et. xxiii. q. v. prin-
cipes. de offi. ordi. c. i. et contra secularis
ad ecclesiasticum. nam vna potestas per
aliam iuuatur. x. di. c. quoniam. ad quod
etiam faciunt no. per Anno. in. c. licet ex
suspecto de fo. cōpe. et in dicto. c. i. de offi.
ordi. et per idem intelliges no. per Bar.
in. l. vnica. in prin. ff. si quis ius di. non
opten. vbi dicit quod etiam inter seculares
iudices potest vnus implorare auxilium
alterius potentioris. l. de hij qui latro
ocu. l. ii. omnia enim ista debent intelligi

modo predicto. et per eundem modum li-
mitabis etiam not. per Chin. et Jo. an. in
c. per venerabilem. §. rationibus. qui si.
sunt legi. vbi per illum tex. dicunt quod si
causa cōmittitur episcopo Haduano et
duo sunt electi: alter canonicus: et alter nō
quod intelligitur cōmissa existenti in cano-
nica possessione. et idem tenet Archi. xi. q.
.i. si quisquam. debet enim intelligi de il-
lo qui bona fide esset in possessione. sec-
autem si de facto tantum esset intrusus
per predicta.

Vicesima questio.

ii **T**icesimo quero: An redeunt-
res ab heresi indifferenter
sunt admittēdi. et an euadant per hoc pe-
nas criminis. Archi. i. c. vt cōmissi. §. nec
non. de here. li. vi. dicit quod illi qui veniūt
infra tempus gratie admittendi sunt: li-
cet enim fuerunt moniti: non tamen sunt
coacti ex quo a nemine sunt preuenti. be-
ne facit. ff. ad tercul. l. i. §. mater. cum se.
Sed ipse tenet quod etiam post tempus grā-
tie admittendi sunt re integra vtpote quod
aliquis non fuit personaliter requisit-
nec cōtra eum probationes sunt recepte.
ad hoc de preben. si tibi absent. li. vi.
Qui tamen post predicta tempora vene-
rit indignus est venia licet errorem dete-
gat. et remittit ad not. in. l. i. l. de hij. qui
latro ocul. et sic recitando ipsum transiūt
Jo. an. et Domi. ibi. et id quod isti dicūt
de tempore gratie: inuitur consuetudi-
ni quam solent seruare inquisitores he-
retice prauitatis: qui vt predictimus in
principio inquisitionis premittunt ser-
mones ad populum: vbi habent inquire-
re de fide catholica differentes atq; ad-
monent omnes hereticos: vt recognoscē-
tes errorem suum ad fidem catholicam
conuertātur. que tamquam benigna ma-
ter que nulli claudit gremium redeunt-
eos benigne recipiet. et solent prefigere
certum terminum infra quem isti debe-
ant venire: et istud appellantur tempus
gratie: sed Hosti. in sum. ti. de here. sen-
tit aperte quod antequā sit conuictus de
heresi quandoq; admittitur cōfites

errorem suum et volens reconciliari: etiam si timore probationum confiteatur. dum modo iudex videat ipsum contritum et speret de conuersione sua. Jo. an. in. c. excommunicamus. lo. i. §. dampnati. eo. ti. in quadam apostilla sentit quod nedum antequam sint conuicti: imo etiam postquam sunt condemnati per sententiam possunt redire et euadere penam mortis. et ideo sentit glo. not. in. c. pe. eo. ti. In contrarium tamen facit tex. in. c. ad abolendam. §. i. eo. ti. ubi tex. videtur requirere quod incontinenti redeant et sponte. Nam post dampnationem videtur hoc facere timore pene imponende. et post probationes videntur facere timore probationum inuinit enim ille tex. quod ad hoc ut redeuntibus ad fidem remittatur pena mortis ista requiruntur: scilicet quod sponte abiurent et quod incontinenti. Si ergo quis expectauit probationes contra eum fieri et per eas conuinci et postea vult conuerti: nec hoc facit incontinenti nec sponte: quia videtur timore probationum fecisse. zen. et do. Car. in cle. ad nostrum. §. pe. eo. ti. tenent quod si postquam negauerunt sunt conuicti non admittantur ad huiusmodi reuocationem erroris: ad finem euadendi penas corporales. sed Panoz. in dicto. c. excommunicamus. §. dampnati. sequitur opinionem quam Jo. an. ibi tenuit in apostilla de qua predicti. et pro ea adducit tex. in. c. accusatus. de here. li. vi. ubi relapsis duntaxat non parcitur. semel ergo lapsis licet sint condemnati. parcendum est. ex quo volunt ad fidem redire. Dicit tamen quod ista opinio aperte non probatur iure: imo potius posset defendi contrarium. quia dictum. §. dampnati nullam indulgentiam dat dampnatis. et c. ad abolendam. vult quod statim redeant et sponte ut dictum est. et c. pe. eo. ti. loquitur de deprehensis in heresi et non de condemnatis. sed dicit quod alia opinio tanquam mitior est sequenda ar. regule odia. et regule in penis. de regu. iur. li. vi. et ad. c. ad abolendam satis colorate posset responderi quod satis incontinenti dicitur redire si nullam dilationem expectat nec pene impositionem. l. disponderet. Vel potest dici secundum eum quod aut sunt condem-

nati de heresi sed adhuc non sunt traditi curie seculari: et habet locum penitentia. Aut sunt traditi curie seculari: et tunc non sic locus penitentia. Nam tunc proprie non dicuntur venire sponte nec incontinenti. Sed in hac opinio. varietate ego dicere quod ubi ad sententiam esset processum contra hereticum nullo modo eius conuersio esset admittenda ad effectum euadendi penam mortis. et pro hoc induco tex. in dicto. c. pen. de here. in. §. dampnati. iuncto. §. si qui autem in. §. dampnati. disponitur de dampnatis per sententiam ut tradantur curie seculari. sequitur statim. §. si qui autem. ubi tex. loquitur de deprehensis in heresi: non tamen de condemnatis. qui si redire voluerint: euadunt penam mortis: tamen perpetuo carceri sunt mancipandi. hoc etiam probatur per tex. in. c. ut commissi. eo. ti. li. vi. ubi solum conceditur facultas mitigandi penam vel mutandi hijs qui mandatis inquisitorum obediens fuerunt: propter quod in carcere vel muro fuerunt reclusi. secus ergo in eis qui in pertinacia perdurarunt: quousque de crimine fuerunt condemnati. preterea ut superius diximus cum regula iuris sit quod penam illam illatam per sententiam nullus possit sine principis auctoritate relaxare. et in hoc casu hec regula non reperit violata excepto casu predicto dicti. c. ut commissi. non debemus hoc extendere ad non expressum. ubi tamen ad condemnationem non esset processum etiam si esset per testes vel alias probationes de heresi conuictus: satis crederem reuertentem admitti debere. pro quo facit tex. in dicto. c. accusatus. in prin. et apertius in. §. ille quoque. nec obstat tex. in dicto. c. ad abolendam. quem supra induximus: quia debet suppleri per tex. in dicto. c. accusatus. et hoc non est nouum quod priores leges trabantur ad posteriores ut. l. non est nouum. ff. de legi. Prouidendum tamen est caute quando isti volunt redire: ne simulata conuersione: redeant fraudulenter: et sub angui specie gerant lupum ut. c. ut officium. §. prouiso. eode. ti. li. vi. Et aduertendum quod ea que predictimus circa admittendos hereticos ad reconci-

liationē ⁊ gremium ecclesie: atq; erroris
abiurationem: locum etiam sibi vendicat
in hijs qui redeunt ab apostasia. cū illa
non constituat diuersam speciem ab he-
resi: sed tantum addat quandam circum-
stantiam aggrauantem. vt dicit Tho. se-
cunda scde. q. xii. arti. i. in solutiōe ad ter-
tium: iuxta illud secunda He. ii. melius
erat eis viam domini non agnoscere q̄
post agnitam retroire. cum ergo iura pre-
inducta generaliter admittat hereticos
non relapsos ad abiurationem ⁊ apostasia
non constituat diuersam speciem ab
heresi vt diximus. iure igitur apostate
erunt admittendi. nec obstat tex. in. l. hij
qui. l. de apost. vbi tex. in fi. dicit eos re-
uertentes nō fore admittendos. Nā illa
lex non est admittenda: cum disponat de
materia mere speciali: scilicet heresis q̄
est mere ecclesiastica. nec sub laicorum iu-
dicio potest cadere vt in. c. vt inquisitio-
nis. §. prohibemus. de here. li. vi. Nā er-
go imperator legem illam condere potu-
it. ad quod facit. c. bene quidem. xvi. di.
⁊. c. ecclesia sancte marie. de consti. cum
multis si. presertim hoc casu quo ius ca-
nonicum specificē contrarium disponit.
pro quo induco tex. in. c. quidam. de apo-
sta. vbi cōpelli iubetur apostate per pre-
latos suos: vt fidem quam promiserunt
teneant. ac ritus iudaicos dimittant. Si
igitur cōpellendi sunt per ecclesiaz ad id
ergo a fortiori volūtarie ⁊ spontanee ve-
nientes debet admitti quod caute est cō-
siderandum. predicta vera sunt in here-
ticis non relapsis. si enim essent relapsi:
sine aliqua audientia essent seculari iu-
dicio relinquendi. vt dic. c. ad abolendā.
§. illos quoq; ⁊ dicto. c. accusatus. Sed
intellige: q̄ eorum cōuersio nō est admit-
tenda ad hoc vt penam mortis euadant.
nequaq; tamē sunt eis humiliter petita
sacramēta penitētie ac eucharistie dene-
ganda. vt in. c. super eo. ti. li. vi. Et idem
dicās eadem ratione vbi superius dixi
istorum conuersionē non debere admitti
debet enim intelligi iuxta determinatio-
nem dicti. c. super eo. Sed quero quis
dicatur relapsus. Hoc determinat tex.
in dicto. c. accusat. in prin. ⁊. in. §. i. ⁊. ii.

⁊ nota q̄ nedum ille qui post abiuratam
heresim recidit in eandem relapsus cen-
setur. iuxta tamen distinctionem illi⁹ tex.
sed etiam ille cui propter suspitionē he-
resis fuit indicta purgatio ⁊ se purgauit
relapsus dicitur. si in eam post abiura-
tionem est relapsus. vt probat tex. in di-
cto. c. ab abolendam. §. illos quoq;. quia
tamen inter cetera disponit tex. in dicto
c. accusatus. §. eum vero. q̄ ille q̄ in vna
heresis specie vel secta aut in vno fidei ar-
ticulo vel ecclesie sacramento cōmissit: ⁊
postmodum heresim abiurauit simplici-
ter vel generaliter: si postea in alia spe-
cie siue articulo cōmittat: debet vt relap-
sus in heresim iudicari. Iuxta hoc oc-
currit dubitatio: Nōne q̄ non sic simpli-
citer abiurauit sed tantum in illo articu-
lo. postea labitur in alio: an dicatur rela-
psus. ⁊ glo. ibi dicit q̄ nō. ⁊ licet Archi.
contrarium ibi teneat. tamen Jo. an. in
nouel. sequitur illam glo. cum verba de-
beant aliquid operari. de priuil. si papa
⁊ quia in penis benignior interpretatio
est facienda. Subiungit tamen q̄ raro
practicabitur iste casus quia consuetu-
do habet q̄ omnis relapsus etia in vno
articulo generaliter abiuret heresim.
Sed domi. tenet contrarium propter cō-
nexitatem quam habent hereses inter se
quia de vanitate conueniunt in idipsum
de here. excommunicam. lo. i. ⁊. ii. ⁊ ex hoc
fundamento tollit motiua Jo. an. ⁊ pro-
bac opi. Domi. ego induco ea que san-
ctus Tho. dicit scda scde. q. v. articulo
tertio. vbi tenet q̄ in heretico discreden-
te vnus articulum fidei non manet fides
formata nec informis in alijs articulis.
cui⁹ ratio est. quia species cuiuslibet ha-
bitus rerum dependet ex formali ratio-
ne obiecti qua sublata species habitus
remanere non potest. Formale autē obie-
ctum fidei est veritas prima. secundū qd̄
manifestatur in scripturis sanctis ⁊ do-
ctrina ecclesie: que procedit ex veritate
prima. Unde quicumq; non inheret sicut
infallibili. ⁊ diuine regule: doctrine eccle-
sie que procedit ex veritate prima in scri-
pturis sanctis manifestata: ille non ha-
bet habitum fidei. sed ea que sunt fidei:

alio modo tenet q̄ per fidem .sicut si ali-
quis teneat in mente aliquam conclusio-
nem nō cognoscens medium illius demō-
strationis: manifestū est q̄ nō habet eius
scientiā sed opinionē soluz. vnde ille qui
de hīs que ecclesia docet que vult tener.
7 que nō vult nō tenet. iam nō inheret ec-
clesie doctrine tanq̄ infallibili regule: s̄
potius proprie voluntati. ex quo sequit̄
q̄ hereticus est simpliciter qui pertinaci-
ter discredat vnum articulum fidei: non
enī est paratus in oībus sequi doctrinā
ecclesie. si enim nō pertinaciter iam non
esset hereticus sed errans. vnde manife-
stum est q̄ talis hereticus circa vnum ar-
ticulum fidem nō habet de alijs articu-
lis. sed opinionem quandā secundū pro-
prium voluntatem. quia nō credit ex ha-
bitu fidei sed quia sic placet sibi. For-
ma aut̄ abiurandi heresim traditur per
tex. in. c. ego berengarius. de conse. di. ii.
7 debet scriptura fieri de hac abiuratio-
ne: 7 subscribi manu propria ip̄ius ab-
iurantis. pro quo est glo. i. q. vii. cōueni-
entibus. 7 vbi talis persona fuisset ex cu-
ius heresi multe ecclesie fuissent scanda-
lizate: debet copia illius abiurationis
ad omnes illas trāsmitti: vt que male fu-
erunt edificate de peruerso gaudeant et
edificentur de conuerso. vt ibi dicit tex.
in fine.

Sed qualiter debet iu-
dex pronunciare in sententijs ferēdis vel
penis iniungendis redeuntibus ad fidē
7 heresim abiurantib⁹. Solutio. Dicas
q̄ nō debet eos pronunciare hereticos
quia nō sunt. xiiii. q. i. hec est fides. vbi
de hoc. 7. q. vltima dicit ap̄tus. 7. c. qui ī
ecclesia. nec pronunciat eos tales fuif-
se. quia modus iste non est datus a iure.
sed dicit sic. quia te inuenimus per tuā
confessionē vel probationes legitimas
hereticū vel hereticos adorasse: nunc aut̄
saniori vsus consilio. His prout asseris
ad vnitatē ecclesie. corde puro 7 fide non
secta redire. idcirco te in primis abiura-
ta omni heretica prauitate iuxta formā
ecclesie ab excommunicatiōis vinculis: qui-
bus tenebaris astrictus absolui⁹. Si
tamen ad eandē ex corde redieris. 7 iniū-

cta tibi mādata seruaueris. 7 quia in de-
um 7 sanctam ecclesiam modis predictis
deliquisti ad peragendā penitentiam cō-
dignam: in perpetuum carcerem te detru-
di volumus. 7 precipimus ibidē perpe-
tuo remanere. nec miretur quis quia di-
ctum est sic sub conditione. nam causa de
lende questionis expedit sic dici: vt si q̄
ei imponitur non seruasset non censeat̄
absolutus. 7 hāc formam ponit Archi.
in dicto. c. vt cōmissi. §. nec non. quem se-
quitur Jo. an. in nouel. dices q̄ quicq̄
dicat Archi. tamen inquisitores nostri
temporis bene pronunciant illum fuisse
hereticum. nec apparet quid obstat secu-
dum eum.

Sed quoniam in hac for-
ma preinserta fit mentio de absolutione
que sibi impenditur a sententia excomu-
nicationis quam incurrit propter incur-
sum heresis. Quero an inquisitores pos-
sint absolvere hereticum etiam a senten-
tijs quas papa die iouis sancta promul-
gat contra tales. Archi. in dicto. c. vt offi-
cium. in prin. tenet q̄ sic. per illum tex. q̄
generaliter permittit eis absolutionem
7 idem sequuntur ibi Jo. an. 7 Domi. 7
vltius in eadem forma absolutionis
ponitur per modum conditionis: si iniū-
cta mādata seruaueris. 7 cetera. hoc est sa-
tis iuri consonū. nam tales reuertentes
errorem suum ad arbitrium episcopi de-
bent abiurare 7 satisfactionem idoneam
exhibere. vt dicit tex. in dicto. c. ad abolē-
dam. §. presenti. Juxta id vero q̄ in
huius principalis questiōis themate de-
ducebatur. Quero que pena sit impo-
nenda hīs qui ab heresi reuertuntur. 7
dicendum q̄ hoc residet in arbitrio epis-
copi 7 inquisitorum: qui in crimine here-
sis inquirunt: vt secundum q̄ eis visum
fuerit satisfactionē iniungant tali cōuer-
so 7 penitenti. vt probat tex. in dicto. §.
presenti. Bona tamē que propter here-
sim fuerant iudici seculari applicata nō
restituuntur ei: nisi ex misericordia secus
fiat. vt in. c. vergentis de here. Sed que-
ro iuxta hec: quid si patronus ecclesie la-
bitur in heresim: an reuersus recuperet
ius patronatus q̄ prius habebat hāc

questionem tangit glo. i. q. vii. maximus.
et tenet quod sic. nisi esset lata sententia super
amissione iuris patronatus. Sed Panos.
in. c. q. diligencia. de elec. tenet indistincte
illud non recuperare huiusmodi ius patro-
natus ar. c. vergentis. iuncto. c. pe. de here.
et l. comissa. ff. de publi. et veti. nisi ex gra-
tia sibi restitueret. Ad quod ego induco
not. per Anno. in. c. fina. de here. In hac
etiam penitentia imponenda debet habe-
ri discretio: ut si a principio conuertantur
et sponte: mitius cum eis agatur. Si autem
ulterius distulerint conversionem: utpote
quousque sint conuicti. vel notorius sit eo-
rum crimen. quia in eo fuerunt deprehē-
si: augenda erit pena: et si opus fuerit us-
que ad perpetuum carcerem. ut in dicto. c.
penul. §. si qui autem eo. et discretio itaque
iudicantis in hijs debita moderationem
adhibebit attentis predictis. et etiam con-
iectura quam habet de conversione et pe-
nitentia et dolore huius conuersi. In ca-
su tamen ipso iure reuersus recuperat
primum statum. videlicet si mulier aliqua
catholica incidit in heresim propter quod
perdit priuilegia que catholice mulieres
habent in dote. si illa postea conuertatur:
recuperat ipso iure omnia predicta priui-
legia que amiserat. ut in auct. de priui.
dot. §. quia enim. in fi. coll. vii.

Questio vicesimaprima.

uicesimoprimum quero: An
si heretici in errore persistunt
et volunt publice disputare confirmantes
errores suos: sit cum eis disputandum.
et idem quero: circa quoscunque alios infi-
deles. Et dicendum est quod in disputatione
fidei duo sunt consideranda. vnum quidem
ex parte disputantis. aliud autem ex parte
audientium. Ex parte quidem disputan-
tis est consideranda intentio. Si enim dis-
putet tanquam de fide dubitans. et verita-
tem fidei pro certo non supponens sed ar-
gumentis experiri intendens: procul du-
bio peccat tanquam dubius in fide et infi-
delis. et pro hoc induco glo. xvi. di. nos
ad fidem. et in. l. iii. l. de sum. tri. Si autem
quis disputet de fide ad confutandos erro-

res: vel etiam ad exercitium ut faciunt the-
ologi: illud est laudabile. ex parte vero au-
dientium considerandum est: utrum illi qui
disputationem audiunt sint instructi et fir-
mi in fide. aut simplices et in fide titubantes:
nam coram sapientibus in fide firmis
nullum periculum est disputare de fide.
Sed circa simplices est distinguendum. quod
aut sumus sollicitati et inuitati ab infi-
delibus: puta iudeis: hereticis: siue pa-
ganis intentibus corrumpere fidem no-
stram. Aut non sumus sic sollicitati. Pri-
mo casu necessarium est publice disputa-
re de fide: dummodo reperiantur ad hoc suf-
ficientes et idonei qui errores possint con-
futare. pro quo facit glo. in dicta. l. iii. et
capi. cum quibus. xiiii. q. iii. et crederem
ego quod ubi infideles et heretici non vellent
ad fidei disputationem venire zelo redeun-
tium ad fidem veritate coperta: sed poti-
us ad quandam inanem ostentationem:
cautum esset eos prudenter eludere. ver-
baque ad aliam materiam conuertere. dum-
modo simplices qui adstant non sentirent.
et hoc ne secreta fidei nostre indignis pa-
damus. et contra doctrinam christi margari-
tas seminemus ante porcos. nam nihil
omino eis respondere: auditorum causa uti-
le non videtur. ne forte simplices existimet
nos responsionis penuria declinare cer-
tamen. et fides eorum ledatur ex hoc. pro
quo tex. cum glo. xliii. di. in mandatis. et
eadem. di. §. i. in glo. Quando autem liceat
secreta fidei occultare. vide glo. not. xvii
q. ii. inuenta. Unde Gregorius in pasto-
rali. sicut incauta locutio in erroribus per-
trahit. ita indiscretus silentium eos qui
erudiri poterant in errorem derelinquit.
ubi tamen ista necessitas cessaret pericu-
losum est disputare de fide coram simpli-
cibus. quia eorum fides ex hoc est firmior
quod nihil diuersum audierunt ab eo quod
credunt. ut determinat sanctus Thome. se-
cunda secunde. q. x. arti. vii. hanc autem dis-
putationem non permittitur laicis facere
immo excommunicandi sunt si publice de fi-
de disputauerint. ut probat tex. in. c. qui-
cunque. §. inhihemus. de here. l. vi. Discre-
tio autem maxima adhibenda est in huius-
modi disputatione: ut in hijs que sunt

fidei principaliter quis iuitatur auctori-
tatibus noui et veteris testamēti. qz ille
sunt diuinit^r reuelate: et theologie prin-
cipia et fidei nre: nō humana sed diuina
reuelatiōe que constat nobis per sacras
scripturas fuerunt nobis tradita. Istis
tamen p̄suppositis cum gr̄a nō tollat na-
turam sed perficiat. oportet q̄ natura-
lis ratio subseruiat fidei. sicut et natura-
lis inclinatio voluntatis subseruit cha-
ritati. Unde ap̄lus dicit. i. corin. x. In ca-
priuitatem redigentes oēm intellectum in
obsequium xp̄i. et per hunc modum aucto-
ritatib^r philosophoz: interdum sacra do-
ctrina utitur: vbi per rōnem naturalē ve-
ritatem cognoscere potuerunt: sicut pau-
lus actuū. xvii. inducit verbum arati. di-
cens. Sicut q̄dam poetaruz v̄rozum di-
xerunt. gen^r dei sumus. et idem fecit sc̄da
ad Titum. i. c. in fi. vbi iducit illud Epi-
menidis poete: Creteneses semp̄ menda-
ces male bestie ventris pigri. et in prima
ep̄la ad Corin. illud Terentij. Sepe bo-
nos mores corrumpunt colloq̄a praua
de. quo vide bonā glo. xxxvii. di. c. turbat
sed tamen sacra doctrina hijs utitur q̄si
extraneis argumētis et pbabilib^r. aucto-
ritatib^r vero sacre scripture p̄dictis: tāq̄
ex necessitate argumentādo cōcludētib^r
et si q̄s aduersarius nihil crederet eozuz
que diuinitus inspirantur: et per sacram
scripturam habentur: nō remaneret cuz
eo iaz vlteri^r via ad pbandum articulos
fidei per rōnem. sicut et in alijs scientijs:
cōtra negantes principia nō est argumē-
tandū. licet sic in hoc differentia: qz alie
scientie pbice: licet nō possint pbare sua
principia. et ideo cōtra ea negantem non
disputent: sed relinquunt superiori sciētie.
suprema vero iter eas scilicet methaphi-
sica disputat cōtra negantem sua princi-
pia si aduersari^r aliq̄d cōcedat. Si autē
nihil cōcedit: non pōt cum eo disputare.
Potest tamen soluere rōnes ip̄ius. Sa-
cra tamen scriptura cum nō habeat do-
ctrinam sup̄iorem: disputat cōtra negan-
tem sua principia. argumētando q̄dem
si aduersarius aliquid cōcedat eorum q̄
per diuinam reuelationē traditam in sa-
cris scripturis habentur. Si vero aduer-
sarius de p̄dictis nil credat: nō manet

amplius via ad pbandū articulos fidei
per rōnem. poterunt tamen solui rōnes
que in cōtrarium inducunt cōtra fidē. cū
enī fides infallibili veritati iuitatur. im-
possibile autē sit q̄ vero demōstretur con-
trarium: qm̄ vero oīa cōsonant vt pbūs
dicit. i. et̄bi. cōcluditur manifeste q̄ pro-
bationes que cōtra fidem inducuntur nō
sunt demōstrationes sed solubilia argu-
menta. ita dicit sanct^r Tho. p̄ma parte
q. i. arti. viii. hoc etiaz cōfirmat. naz si fi-
des nra ratione humana posset ostendi
preter hoc q̄ derogaretur dignitati sue
tolleretur et meritum fidei. nam fides nō
habet meritum cui humana ratio p̄bet
experimentuz. et sc̄dm p̄dicta debet itelli-
gi illud q̄d ap̄lus Petrus ait. Parati
reddere rōnem omni poscenti vos de ea:
q̄ in vobis est fide et spe. i. He. iiii. Ex q̄-
bus p̄z q̄s pernitiose cōuincuntur errare
q̄daz qui sciolos se esse iactant fidē nraz
humanis rōnibus nitētes fundare. q̄ ta-
men diuina veritate et reuelatione cōstitit.
derogant enī dignitati eiusdez vt p̄dixi-
mus: et iducūt ifideles in derisionē fidei
credunt enī q̄ huiusmōi rōnibus imita-
mur et p̄pter eas credamus. Ex hoc etiaz
patet sume reprehendendos eos qui q̄d
rōne attingere nō possunt admittere i fi-
de catholica nolunt. cuz enī illa excedāt
oēm rōnis humane sublimitatē. satis te-
merariū est ea velle rōe iuestigare. nā vt
pbūs dicit. ii. metha. Intellect^r n̄ sic se
habet ad p̄ma entia q̄ sūt manifestissima
i natura. sicut oculus vespertiliōis ad so-
lē. et Job. xi. Forsitā vestigia degi cōpre-
hendes et oipotentē vsq̄ ad p̄fectū repe-
ries: q̄si dicat nō. et. xxxvi. Ecce deus ma-
gnus vincens sciam nraz. et. i. Corin. xiii
ex pte enī cognoscimus. eo maxime qm̄ ex
defectu intellectus nri etiaz de rebus sen-
sibilibus q̄ nri cognitioni subiacer plu-
rima ignoramus quāto magis ea q̄ intel-
lectum nrm ifinitum excedunt cōprehen-
dere nō valebimus. vnde in hijs cōsultū
est humiliari deo. nec de se q̄cquā p̄sume-
re. humilitas enī ad sapiam disponit. vt
dicitur prouer. xi. vbi humilitas. ibi et sa-
pientia. valde etiā admirandū est de istis
bereticis q̄ superstitionē iudaicā sequūt

¶ cum in lege mosaica multa credenda proponantur q̄ rōne humana cōprehendi nequāt. illis toto corde inherēt ⁊ fidē nostrā abhorrēt propterea ¶ credenda aliqua p̄dicat q̄ per dei potētiaz possibilis sūt. sicut ⁊ illa q̄ in lege veteri cōtinētur ostēdit etiā veritas fidei nr̄e ex miraculis in ea factis ⁊ q̄ adhuc dietim videm⁹. sicut ⁊ ego vidi miraculū de sacramēto altaris q̄ ad oēs ifideles cōvincendū sufficeret. cuz enī miracula solū fiant virtute diuina iuxta illud ps. q̄ facis mirabilia sol⁹ ⁊ de⁹ nō pōt esse testis falsitatis. relinq̄tur ¶ miracula q̄ sunt facta ad cōfirmationē fidei nr̄e arguunt ip̄ius ifalibile veritatē. Itē ex alio cōfirmat⁹ q̄ ē mirabilissimū vt inq̄t Augu. ¶ iter persecutorū potētissimoz tyrānidē q̄ fidē xp̄i īpedire: imo extinguere sunt conati. innumerabilis turba nedū simpliciu s̄ sapiētissimoz ad fidē xp̄i p̄ vniuersas prouincias cōuolauit: i qua oēm humanū itellectum excedētia p̄dicant. voluptates carnis cobibētur. ⁊ oīa q̄ in mūdo sūt cōtempni docētur q̄b⁹ aīos mortaliū assentire maximū est miraculoz ⁊ excellentissimuz diuine inspiratiōis opus. vt cōtēptis visibilibus sola inuisibilia cupiant. adeo vt cōtēpta etiā corpali vita p̄ crudelissima tormētoz genera: multi pro xp̄i fide vitā finierint. q̄ nō alr q̄ diuina inspiratione fieri exploratū existit. Si autē dicat⁹ ¶ sine miraculis fides xp̄i fuerit recepta hoc oībus signis esset mirabili⁹: si ad credendum tā ardua: ad operandū tā difficilia ⁊ ad sperandū tā alta. mūdos absq̄ mirabilib⁹ signis motus fuisset. ⁊ p̄sertim a simplicib⁹ ⁊ ignobilib⁹ hoīb⁹ q̄les apli fuerūt q̄ xp̄i ecclesiaz plātauerūt. ⁊ si arguat in cōtrariū de lege machometi. que falsa est: ⁊ tñ a multis est recepta. dicēdū ¶ nō est sile qm̄ xp̄i fides habet oēs difficultates de q̄bus p̄dixim⁹ ⁊ cuz eis a principio sūpsit exordiū: atq̄ cum martirij acerbitate tanq̄ granū frumēti q̄ in frumortuum est multuz fructuz attulit. Lex autē machometi processit via cōtraria. nā promisit voluptates carnales eius sectatoribus ad quarū desiderium carnalis cōcupiscentia instigat. p̄cepta etiā tradidit p̄dictis promissis cōformia volupta-

ti carnali. habeas relaxās in q̄b⁹ p̄romptum est etiā carnalib⁹ hoibus obediri. documēta insup veritatis nō attulit nisi q̄ de facili a quolibet mediocriter sapiente naturali īgenio cognosci possunt. quin poti⁹ vera q̄ docuit: multis fabulis ⁊ falsissimis doctrinis imiscuit. signa etiā nō adhibuit supnaturalr facta q̄bus solis diuine inspiratiōis testimoniū cōueniēs adhiberet: ouz opatio visibilis q̄ nō pōt esse nisi diuina: ostēdit doctozē veritatis inuisibiliter inspiratū. s̄ dixit se in armorū potentia missuz. q̄ signa ⁊ latronib⁹ ⁊ tyrānis nō desunt. ei etiā a principio nō crediderūt aliq̄ sapientes in rebus diuinis ⁊ humanis exercitati: s̄ hoies bestiales in desertis morātes oīs doctrine diuine ⁊ humane prozsus ignari. p̄ quoz multitudinem alios armorū violētia in suas legez coegit. Nulla etiā diuina oracula p̄cedētū p̄phetarū ei testimoniuz phibēt: qm̄ potius q̄si oīa veteris ⁊ noui testamēti documēta: fabulosa narratiōe deprauat. vt patet legē ei⁹ inspicienti. vnde astuto cōsilio libros veteris ⁊ noui testamēti suis sequacib⁹ nō reliq̄t legēdos: ne p̄ eos falsitatis argueret. Adhuc etiā pro vltiori p̄dictoz cōfirmatiōe nō pigebit in medium afferre q̄d lactā. in. v. sui opis libro deducit sic inq̄ns. Quis ē tā excors tāq̄ cecus q̄ nō videat in martyrib⁹ fuisse sapientiaz. licet eozū p̄secutores malicia ⁊ furore excecati stultos esse arbitrant. qui cū haberēt in sua ptāte supplicia vitare cruciari tñ ⁊ mori maluerūt. sed possent ip̄i ex eo videre nō esse stulticiā in q̄ranta hoīuz milia p̄ orbē totū vna ⁊ pari mente cōsentiūt. si. n. femine sexus infirmitate labunt viri certe sapiūt. si pueri si adulescentes ip̄roudi sunt p̄ etatem. maturi certe ac senes habent stabile iudiciū. si vna ciuitas desipit: certe vtiq̄ innumera-biles stulte esse nō possūt. si vna prouincia vna natio prudentia caret: cet̄as oēs h̄re intelligentiaz recte necesse est: cū vero ab ortu solis vsq̄ ad occasuz lex diuina suscepta sit: ⁊ omnis sexus: omnis etas ⁊ gens ⁊ regio ⁊ natio vn̄is ac parib⁹ animis deo seruiant eadez sit vbiq̄ pacientia idem cōceptus mortis intelligere debuerāt aliqd. in ea re esse rōnis: q̄d nō si

ne cā vsq; ad mortē defendat: aliqd fuit
damenti & soliditatis qđ eaz religionem
nō tātū iūrijs: veratide: nō soluat s; au
geat semp & faciat firmiorē. debuerāt p̄
terea existiare cū videāt dilacerari hoies
varias tormētoꝝ generib⁹: & iter fatiga
tos carnifices iunctā tenere paciētiā: cō
sensuz tā multoꝝ pseuerantia morientiu
nō vanā esse neq; ipaz paciētiā sine deo
tātos cruciat⁹ posse supare. latrones enī
robusti corpis viri eiusmōi lacerationes
pferre nō qunt. exclamāt & gemit⁹ edunt
vincunt enī dolore. qz deest eis inspirata
paciētia. nri aut vt de iuris taceā pueri &
muliercule torturas suas tacite vincunt:
& expmere illis gemitū nec ignis pōt. *Ec*
ce sexus infirm⁹ & fragilis etas. dilacera
ri se toto corpe vtiq; patit. nō necessitate
qz licet vitare si velint. s; volūtate: qz cō
fidunt in deo. hec ille. *Iure* igr̄ cōcludere
possum⁹ verba maximi epi in quodā ser
mone in mediū pferētes. *Flouerim⁹* inqt
qz nō sine magno discrimine de religiōis
veritate disputam⁹: q̄ tantoꝝ sanguine
cōfirmatā videm⁹. magni periculi res est
si post pphetaz oracula post aploꝝ testi
monia. post martyrū vulnera: veterē fidē
q̄si nouellā discutere psumas. & post taz
manifestos duces in errore pmaneat. et
post morientiu sudores ociosa disputati
one cōtendas.

Questio vicesimasecunda.

u *Tricesimosecundo* q̄ro: *An* de
heresi possit q̄s accusari p̄
mortē. & dicēdū q̄ sic. vt. *xxiii. q. iii. c. fi.*
& *in. c. filij. de here. li. vi. de quo est bona*
glo. xxiii. q. ii. in sum. hoc tñ limitat glo.
xxiii. q. iii. c. ipa pietas. nisi illi dū viue
rent esse bone fame. p. c. in p̄mis. ii. q. i. s; itellige eā in casu in quo loq̄t. s. qñ ille q̄
accusat esset heretic⁹ vel als iabilis. & sic
etiā loq̄t tex. in. d. c. in p̄mis. als aut cre
derē q̄ huiusmōi accusatio etiā cōtra nō
infamatū esset post mortez admittēda. &
hoc iudicio meo pbat satis apte tex. i. d.
c. filij. conuincit aut in hoc casu mortuus
de crimie. si postq̄ erat accusat⁹ seipz oc
cidit. nam tūc cōscia criminis se videt oc
*cidisse. pro quo est glo. not. in. l. fi. *l. de**

iur. fil. li. x. & ibi tenet bar. Istud tamen
limita nisi heres vellet inocentiā purga
re defuncti vel id qđ pro inocentiā repu
tatur: vt est qlibet iusta defensio vtputa
p̄scriptio. vel q̄ fecit ad suaz defensioneꝝ
& filia. naz q̄ habet iustaz defensionē ino
centi par est. naz ei⁹ factū pōt defendi. q̄
uis oīno excusari nō possit. ff. ad le. iul.
*repe. l. iulia. §. fi. ita tenet bal. in. l. ii. *l.**
q̄ testa. fa. po. s; in crimie heresis diffici
lime inocentiā posset pbari: cū in aio cō
sistat heresis nisi eēt casus vbi ex aliquo
p̄ticulari facto vel dicto illa cōcluderet.
& adhuc eo casu si illi in vita de hoc crimie
ne fuissent infamari vel suspecti predicta
excusatio nō admitteret. vt i. c. filij. de be
re. li. vi. qđ tamē itellige iuxta ea q̄ inferi
tis dicā in eodeꝝ mēbro: p̄scriptio etiā in
hoc crimie viuento heretico nō p̄cedit.
sed eo mortuo admittit sola quadrage
naria ad tuendum heredes suos quo ad
bona q̄ habuerūt ab hereticis. dūmodo
illi dum viuerēt catholici putarent. als
sec⁹. totū hoc pbat tex. no. in. c. ii. de pre
scrip. li. vi. p̄ quē tex. declarat. l. apostata
*rum. *l. de aposta. Formā aut puuncian**
di hoc casu & filib⁹ cōtra mortuū vide p̄
glo. no. in. §. p̄ cōtrariū. insti. de heredi. q̄
*ab inte. defe. *l. cōsidera tamē q̄ ista accu**
satio admittit ad finē occupādi bona il
lius quē in vita cōstat hereticū fuisse. nō
q̄nt vt aliq̄ pena alia puniatur. vt voluit
glo. in. d. sum. & ne mirandū de hoc. cum
etiā si cōtra viuentē esset accusatio insti
tuta. si tamē anteq̄ pena sibi inferretur
mortuus extitisset nō esset in ei⁹ corpus
aliq̄ iusticie executio post mortē fienda. p̄
tex. no. in. l. defuncto. ff. de publi. iudi. ex
quo manifeste cōuincunt errare assessores
seu iudices maleficioꝝ q̄ in defunctos fa
ciunt executionē pene capitalis. & hoc te
net Aug. in. d. l. defuncto. & faciūt ad idē
*not. per *l. y. in. l. ii. *l. qui testa. fa. po. ca***
ueant igitur ab hoc: alias tempore sin
dicatus conueniri posset. tanquam infe
rentes iniuriam cadaueri. in. l. i. §. quo
tiens. ff. de iniur. dicit tamen Jo. de imo.
in. d. l. defuncto q̄ quādoq; de facto ser
uatur contrarium. p̄sertim in grauib⁹
delictis. & vbi esset talis consuetudo ro

leranda esset in odiū 7 detestationē eorū
7 ppter facti memoriā. ar. eius qđ habet
fv. q. i. c. mulier. vbi etiaz aial irrationa
le punitur ppter facti memoriā. 7 ar. ei⁹
qđ habetur in. c. cuz ad monasterium. de
stat. regu. vbi monachus qđ in morte non
resignauit pecuniā quam tenebat tanq̄
ppriaz sine cōsensu abbatis: iubet sepe
liri extra cimiteriū cum pecunia islerqui
linio: in signuz pditiōis. Pena tamen ex
cōmunicatiōis astringi pōt heretic⁹ post
mortē. xxiii. q. iii. sane. 7 per glo. ea. cā. 7
q. in sum. 7 idē tenet glo. in. c. si q̄s epus.
eo. ti. 7 talis excōmunicatio nō ideo fert̄
vt ille amplius liget. qz iā ille eternalr ē
dampnat⁹. s3 in criminis detestationē. vt
ceteri hoc iudiciū terribile ecclesie audie
tes: filia cōmittere cōtremiscāt scđm ar
chi. in. d. sum. hodie tamē nō esset necesse
ī eos ferri smiaz. cū a iure sint excōmuni
cati. d. here. excōmunicam⁹. lo. i. nō tamē
tollit ppter ea qn possent etiā ab hoie ex
cōmunicari. iuxta no. p glo. 7 docto. i. c.
ita quozundā de iudei. Insuper etiaz ipis
alia pena post mortē. qm̄ eorū corpa non
debent h̄re ecclesiasticā sepulturā. imo qđ
cunqz eos p̄sumpserit ecclesiastice trade
re sepulture: ip̄o fctō smiaz excōis icurrāt
vsqz ad satisfactionē cōdignā. a qđ absol
ui nō debēt nisi p̄prij manib⁹ publice ex
tumulēt. 7 p̄iciāt h̄mōi corpa dānatorū
7 vltra hoc loc⁹ ille p̄petua debet carere
sepultura. vt. in. c. q̄cunqz. in pn. de here.
li. vi. 7 pondera illū tex. qđ requirit qđ suis
manib⁹ extumulēt. 7 sic nō satis esset si p
aliū facerēt. vt dicit ibi glo. requirit etiam
tex. qđ extumulēt publice. Cōsidera tamē
qđ ista accusatio post mortē habz locuz
tm̄ in hereticis. nō autē ī credētib⁹ fautori
bus 7 receptatorib⁹ eorū qđ nō sunt hereti
ci. qz morte eorū h̄mōi crimia extinguūt
vt pbat tex. i. c. accu. §. porro. e. ti. li. vi. 7
hūi⁹ rō est. qz istoz bona nō sūt ip̄o iure
cōfiscata. vt ī eo. c. §. si vero. 7 hāc cōclusi
onem tenēt arch. Jo. mo. 7 io. an. in. d. §.
si vero. quo ad carentiā tm̄ sepulture eo
iure quo heretici cēsēnt. vt ī. d. c. q̄cunqz
in pn. S3 iuxta p̄dicta q̄ro eo casu quo
pceditur cōtra mortuuz. an si aliq̄s volu
erit eū defendere admittat. glo. tāgit q̄sti
onē. xx. iii. q. ii. c. dānatiōis. 7 tenet qđ sic

ff. de p̄ocu. seruū quozqz. §. publice. 7 ma
xime cuz in cā criminali pro iuncto quis
possit appellare. ff. de appl. nō tm̄. s3 op
ponit glo. quō admittet cuz nō possit ca
uere de rato. ad qđ respōdet qđ satis v̄r
h̄re ratus. ex quo nō opponit obijcem cō
trarie voluntatis. de cōse. di. iiii. q̄ris. s3
ego limitarez hoc eo casu quo illi ī vita
nō erant diffamati de heresi vl' suspecti.
nā tunc nō essent aliq̄ etiaz filij vel here
des ad eorū defensionē admittēdi. p quo
iudicio meo est tex. apt⁹ in. d. c. filij. Sed
illo casu aduertenduz est qđ etiā si nō ad
mittatur defensoreres ad excusandū de
lictū. vl' ad opponenduz se cōtra proba
tiones 7 cōtrariū probāduz. admittēdi
tamē sūt ad pbandū corruptionē vel fal
sitate illi⁹ p̄batiōis. ita qđ cōcludāt illā
nō esse legitimā probationē. qz solūmō
a iure excludunt ad probanduz cōtrariū
directū ei⁹ qđ probatus fuerat sec⁹ aut p
hūc moduz īdirectū. sic determinat io. an.
ī noul. i. d. c. filij. quē seq̄tur ibi domi. 7
p hoc habes no. itellectuz ad oia iura qđ
volūt stare alicui probatiōi 7 nō admit
tunt cōtrariā probationē. debēt. n. itelli
gi mō p̄dicto. facit ī fili qđ no. glo. 7 bar.
in. l. iuris gentiū. §. qđ fere. ff. de pact. Li
mitare etiā 7 scđo illū tex. vt itelligat tm̄
in filiis vl' heredib⁹ mortui heretici qđ sūt
admittēdi illo casu. sec⁹ aut in alijs extra
neis arguēdo ex illo tex. p locū a spāli. si
cut 7 multa alia spālia propter detesta
tionē tanti criminis repiunt statuta. ad qđ
etiā seruit rō glo. ibi posite qđ dicit qđ ali
ozū nō interest se opponere huic defēsiōi
7 defēsiō qđ admittit ex fauore publico p
quēcūqz p̄stita. vt in. d. §. publice excludi
tur propf eundez fauorez publicū. cuius
maxime itereft tam nefandū crimē indi
late puniri. 7 inde est qđ etiam si in alijs
criminibus nedum condemnato: sed etiā
tertia permittatur in fauorem condem
nati appellare. ut. l. nō tantū. ff. de app.
in hoc tamen crimine etiam ipsi condem
nato appellationis remedium interdici
tur vt late superius diximus: 7 hoc pro
pter criminis enormitate. S3 q̄ro cui pe
ne subijcietur iste qui mortuū accusauit
si succubat in accusatiōe. glo. in. d. c. sane
dicit qđ ei cui supponeret accusat⁹ si viue

ret et non ei cui modo supponit. nec mirum cum grauius sit peccare in mortuum quam in uiuum. ut. *L. de sepul. vio. l. q. sepulcra.* sed ego dubito an illud sit verum. cum accusator succumbens puniatur similitudine supplicij. *L. de accu. l. si. imo ab hac pena in multis casibus excusatur. de quibus per glo. no. in. l. athletas. §. calumpniator. ff. de hij. qui no. infa.*

Questio vicesimatertia.

u. **Tricesimotertio quo de pena filijs hereticorum infligenda.**
Ad quod est dicendum quod puniuntur in successione prima. nam in bonis primis minime succedunt. imo illa fisco applicatur. si enim in crimine lese maiestatis hoc est institutum. a fortiori in crimine heresis locum sibi debet uedicare. cum longe magis sit eterna quam temporalis ledere maiestatem. sic dicitur *tex. de here. c. uergentis.* Puniantur etiam alia pena. quod filij hereticorum et receptatorum et fautorum usque ad secundam generationem ad nullum ecclesiasticum beneficium seu officium publicum admitti debent. et si secus actum fuerit est illud irritum et inane. ut. *c. quicumque. §. heretici. e. ti. li. vi.* quod intellige de secundo gradu descendenti per lineam masculinam. In descendenti autem per lineam femininam ad primum gradum duntaxat extenditur. ut in. *c. statutum. lo. ii. eo. ti. et li.* Item illud intellige de illis quorum progenitores iuxta predictam distinctionem fuerunt heretici vel decesserunt heretici. non autem illorum quos emendatos esse constiterit: et reincorporatos ecclesie unitati. et pro culpa huiusmodi ad mandatum ecclesie penam recepisse quam ipsi vel iam profecerunt vel humiliter prosequuntur vel sunt parati ad recipiendum eandem. ut in *d. c. statutum. §. si.* Sed iuxta predicta dubitatur: nunquam filius heretici ipso facto potest beneficium ecclesiasticum quod habet. *glo. in. c. satis puerus. lvi. di. concludit quod non et sic transit. Panos. in. d. c. uergentis. remittens ad glo. in. d. c. quicumque. §. aduerte* quod *glo. in. d. c. satis puerus* non loquitur in crimine heresis: sed in crimine lese maiestatis. et *glo. in. d. c. quicumque.* ad quam remittit nil dicit de hac materia. *Jo. an. i. noui.*

et *Domini. in. c. ut commissi. §. priuadi. eo. ti. et li. tenent* quod tales ipso iure sint priuati beneficijs. nec est fienda distinctio: fuerit talia beneficia collata filijs vel nepotibus ante delictum parentum vel post. sed simpliciter est dicendum quod predictum. pro quo facit *tex. in. d. §. priuadi. q. simpliciter loquitur. et tex. in. c. felicis. §. quod si quis. §. pe. li. vi.* Nec obstat si dicatur quod ille. §. loquitur in alio casu. quod secundum eos illud est longe minus delictum quam istud. ad quod etiam facit. *d. c. statutum.* sed salua meliori deliberatione ego credere esse fiendam illam distinctionem. quod aut beneficia fuerunt collata ante delictum parentum et filij non sunt illis ipso iure priuati: aut fuerunt postea collata et sunt priuati. et pro hac distinctione facit *tex. in. d. c. quicumque. §. heretici. iuncto. d. c. statutum. ubi inabilitantur ad beneficia obtinenda filij hereticorum. et c. et sic iura predicta loquuntur tamen de obtinendis post heresim parentum non tamen ante. nec ob. tex. in. d. c. felicis. §. quod si quis. quod loquitur in alio crimine quam heresis. nec est fienda extensio cum sit ius penale. per iura uulgaria. et si illud esset verum omnes pene conuente in. *d. c. felicis.* haberent locum contra hereticos. per fundamentum istorum de quo supra quod est absurdum presertim quod interdum pro minori delicto imponunt maiores pene. et sic ratio argumentationis eorum non procedit. pro quo est *tex. in. c. admonere. xxxiii. q. ii. ubi maior pena imponitur occidere uxorem quam occidere matrem. cum tamen constet longe grauius delictum esse matrem occidere quam uxorem.* Restat respondere ad *d. c. ut commissi. §. priuadi.* quod satis uidetur uergeri. et dicas quod ille *tex.* est intelligendus secundum iura predicta. non enim inducit nouum ius quo ad hanc priuationem. nam ille *tex.* principaliter emanauit ad declarandum. in quibus inquisitores sine diocesano possent procedere. Unde quod de priuatione beneficio dicitur enunciatue narratur. et per consequens dispositionem non facit. iuxta *tex. in. c. si. papa. de priuili. li. vi.* et ubi uelles quod dispositionem inducere: debet intelligi de beneficijs: postquam parentes heresim incurrunt filijs collatis per ea que superius diximus: ut iura iuribus concordent. Alteri quoque: an pena que imponitur filijs hereticorum extendatur etiam ad bastardos. *glo. in. d. c. statutum. tangit hanc. q. et arguit per**

et contra. et finaliter tenet quod extendatur ad eos. ne plus habeat luxuria quam castitas. et ideo tenet ibi archiepiscopus. et sequitur Jo. an. in nouel. qui dicit se sic consuluisse cum quibusdam doctoribus: cum illegitimus sit de sanguine respectu generis: et in ipso etiam timeatur crimen paternum. *L. ad le. iul. ma. l. quis.* Item si puniuntur filii legitimi a fortiori bastardi. qui sunt odibiles legi. ar. de pben. eum qui. li. vi. cum suis cocoz. Item quia iura generaliter loquuntur bene facit ad hoc. ff. de in ius. voca. l. si. verum tamen secundum doctrinam *L. y. in. d. l. quisquis illud est intelligendum de bastardo qui patrem certum posset nominare. secus autem esset in vulgo quasi natis ex incerto coitu: qui certum patrem demonstrare nequeunt. quia tunc cessat in eis ratio cum non constet illum esse patrem eorum. et ideo sequitur Jo. an. in. d. c. statutum. Subdit tamen ibi domini. quod ubi consuetudo versus alicuius civitatis vel loci reputaret illos de domo secundum quod dicit servari Florentie et perusij: ubi deferunt arma illius agnitionis de qua esse putantur. tunc ad eos huiusmodi pene extendentur. et dicit fuisse hoc de more bar. in. l. pronuntiatio. ff. de ver. signifi. et in lege filium. ff. de huj. qui sunt sui vel alie iur. Confirmo etiam amplius hanc partem. nam in casu odij rationabilis: simplex appellatio filii comprehendit etiam naturalem. ut in. l. libertinum. coniuncta rubri. *L. de interd. ma. in ter. pu. et tu.* hoc autem odium rationabile est nam cum in crimine lese maiestatis filii dicantur digni primo supplicio. ut in. d. l. quisquis. §. filii vero. a fortiori in crimine heresis per d. c. vergentis. ad idem facit quod no. bar. i. l. ii. ff. de accu. et in. l. tutelae. ff. de c. dimi. et in. l. si. *L. de ver. sig. ubi tenet quod si ius siue dispo loquitur per verba naturalia. ut pote filii vel nepotes comprehendunt etiam naturales et bastardi. quia secundum naturam sic trahunt naturam a patribus sicut legitimi sic est autem in proposito: quoniam iura superiorum inducta loquuntur de filiis hereticorum per verba naturalia. scilicet filii et nepotes. et. et presumuntur imitatores delicti patris sicut et naturales: imo multo fortius cum ex talibus compleribus sepe numero degeneres viri et scelerati nasci consueverunt ut dicit rex. lvi. di. si gens anglozum. Sed quod: an**

pene predictae se extendat etiam ad filios qui nati sunt antequam eorum patres heresim incurrissent. Calde. mouet hanc. quia in consilijs suis in. ti. de here. consi. iiii. et arguit pro et contra finaliter tamen concludit quod non se extendant ad eos per. l. emancipatus. ff. de sena. cum materia sua. Item facit quia filius ante natus ex superueniente dignitate in persona patris non consequitur privilegium vel honorem. ut. l. senator. *L. de digni. li. xii. et. l. filii. §. senatores. ff. ad muni. et per consequens si non honorem ergo nec penam vel onus. ut. l. ex qua persona. ff. de reg. iur. ad ideo. l. i. §. si. ff. de bo. po. contra. et. l. si necesse. §. si deportat. ff. de bo. libert. per quod iura filii iam nati propter superuenientem casum in persona patris non repelluntur a successione. et pro hoc etiam inducit. l. diuomarco. *L. de quest. et dicit esse casum expressum in. l. ii. *L. de libert. et eo. libe.* Ad cuius confirmationem potest induci quod in simili not. *L. y. in. d. l. quisquis.* circa filios illius qui commisit crimen lese maiestatis. sed in contrarium facit quod not. ibi Gali. qui tenet illam penam etiam habere locum in antea natis. cum non minus in eis hereditarij criminis exempla sint metuenda. et quia iura generaliter loquuntur. nec ob. iura in contrarium inducta secundum eum. propter gravitatem enim criminis lese maiestatis contrarium in eo statuitur. et per easdem rationes idem ego dicerem in crimine heresis: cum sit longe maius. ut in. d. c. vergentis. ad hoc etiam facit textus apertus in dicto capi. statutum. §. si. de here. ibi cum dicitur: vel tales etiam decessisse probantur: ex quo innuitur sufficere quod patres eorum in morte fuissent heretici. nec potest dari conueniens solutio ad illum textum ad idem facit. d. c. filii eodem titulo: quod loquitur de illis qui ostenderunt signa heresis cum decuberent in lecto propter infirmitatem de qua decesserunt: et contraria tolluntur per ea que diximus quod sit in hoc crimine speciale: propter eius gravitatem. Sed an inquisitores heretice prauitatis poterunt facere statuta utpote augendo penam contra hereticos vel alias circa hoc crimen disponendo. et dicendum est secundum Lapum. in. c. ii. §. statuto de costi. li. vi. quod no. quia sunt de**

legati. vt. c. per hoc. 7. c. ne aliq. de here-
li. vi. ex quo inferitur qd̄ etiā delegat⁹ ad
vniuersitatē causarum non potest facere
statuta. quia a iure nō reperitur sibi con-
cessum. Isti enī sunt delegati ad vniuer-
sitatē causarum. vt not. glo. in. d. c. per
hoc. 7. conclusionem istam sequitur etiaz
Domi. in. d. §. statuto.

Questio vicesimaquarta.

¶ **U**icesimoquarto quero. An
si aliqui heretici sūt in vna
ciuitate: possit tota ciuitas exuri siue ali-
as destrui. 7. glo. in. c. si audieris. xxiii. q.
v. arguit. qd̄ sic per illum tex. 7. videtur
ibi velle Jo. 7. Laure. qd̄ quilibet possit
hoc facere: sed in contrariū inducitur ea
q. si nō licet. versi. quasdam. 7. versi. hys
igitur. 7. q. iiii. versi. non ergo. 7. q. vlti.
quicūq. 7. qd̄ no. xxiii. q. ii. inter hec. in
prima glo. archi. in. c. presidentes. de he-
re. li. vi. dicit qd̄ ecclesia cōcedit generalē
auctoritatē exterminādi hereticos. xxiii.
q. v. si vos. 7. c. si audieris. que nō tantū
diriguntur principib⁹. 7. facit ea causa.
q. viii. legi. 7. de heret. ex cōmunicamus. §.
catholici. vbi etiā ad eos exterminādos:
conceditur cruce signatis indulgentia vl-
tra maria. tamē occasio 7. spoliatio taliū
tutū est qd̄ fiat ex edicto principis vel ec-
clesie. c. cū scdm leges. eo. ti. li. vi. ne ex cu-
piditate vel vltione potius q̄ ex iusticia
vel obedientia pugnare videantur. xxiii.
q. i. qd̄ culpatur. 7. q. ii. c. i. 7. q. iii. sex dif-
ferētie. qd̄ etiā tenuit. Ray. in sum. eo. ti.
vers. Sed nunq̄. 7. Boss. in sum. eo. ti. §.
sed nūquid catholici. 7. Host. in sum. eo.
ti. §. qualiter euitentur. vers. sed nūquid
catholici. Idem seq̄tur Jo. an. in nouel.
in. d. c. presidentes. 7. Domi. qui subiūgit
oportere necessario p̄cedere iudicis decla-
rationē sup crimine heresis ad hoc vt ista
executio fieret. p. d. c. cū scdm leges. s. ista
videtur mibi cū supportatione nimiscru-
de 7. indigeste dicta 7. in tāta q̄stione: vbi
de tantorū periculo agit. 7. p̄sertim vbi
innocētes pro nocētib⁹ puniunt grauius
7. profund⁹ scribēdū 7. calam⁹ magis tē-
perādus fuisset. qua p̄pter ego dicerē qd̄

etiā si aliqui de ciuitate sint heretici. dū
modo ciuitas ip̄a heresim nō incurrerint
adeo qd̄ delictū istud vniuersitati ciuita-
tis ascribi possit. nō p̄pterea ciuitas pos-
sit exuri aut alias destrui. nullo enī iure
hoc reperit̄ cautū. imo iura clamāt in cō-
trariū. s. qd̄ p̄ctā suos debent tenere au-
ctores. L. de peni. sanctim⁹. de hys. q̄ si.
ama. p̄te cap. q̄siuit. ad iura que in cōtra-
rium inducunt̄ stat respōsio ad. c. si audi-
eris. per qd̄ glo. p̄fata se fundat. dici pōt
multipl̄. Primo qd̄ illud erat p̄ceptum
legis veteris 7. iudiciale vt patz clare. nā
hētur originaliter. Deutero. xiii. 7. talia
in lege noua cessarūt. nisi de nouo fuisset
īstituta. nec legif̄ noua īstitutio. Nā Li-
prianus cui inscribit̄ ille tex. in decretis
nō habuit facultatē iura generalia cōdē-
di. cū nō fuerit Ro. pon. eo marie vbi de ī-
cendio 7. morte inferēdis disponit. vt p̄z
in illo tex. q̄ pene ab ecclesia nō īponunt̄
ne cleri. vel mo. siniaz sanguis. 7. eo. ti. eos
li. vi. 7. de exce. p̄ela. ex lris: vel aliter di-
cas qd̄ ille tex. nō loq̄tur de hereticis sed
de ydolatriis. 7. ista crimina sunt diuersa
vt ex superiorib⁹ p̄z. Aliter etiā pōt dici
qd̄ loq̄tur quādo oēs de ciuitate inficerēt̄
illo crimine. 7. si nō oēs: illud tñ tpe illo
licite fiebat. stāte p̄cepto dei qui dñs ē vi-
te 7. mortis. pro quo bonus tex. in. d. c. si
nō licet. 7. in. c. gaudem⁹. de diuoz. vbi de
homicidio Sampson fit metio. Ad alia
uero iura q̄ iducit Archi. videlicz. c. legi.
respōdetur qd̄ auctoritate dei illa facta
fuerūt q̄ iuterius auctoritatē occidēdi in-
spirabat. vt in. d. c. si nō lz. ad. c. si vos di-
cendū est qd̄ loq̄tur qñ auctoritate iudi-
cis illa fiunt. vt p̄z in fi. eiusdē tex. vbi di-
cit diligētissimi rectores. 7c. ad. c. ex cōmu-
nicam⁹. §. catholici dicas qd̄ itelligit̄ qñ
in casu licito bellū cōtra eos moueret. et
accedere auctoritate supioris q̄ hāc cōce-
dere posset. alias aut seq̄ret̄ absurdum.
qd̄ pro actu illicito 7. reprobato papa cō-
cedere indulgentias que tamen pro ope-
re charitatis sunt indulgēde. iuxta not.
per doct. c. qd̄ autem. de peni. 7. remis. p̄
quo est textus eodem ti. cum ex eo. tenet
sanctus Tho. iiii. sen. di. xx. Stabit ergo
ī hoc cōclusio qd̄ si ciuitas labat̄ in here-

fini. tunc demum possit exuri et destrui. et non aliter. Hanc sententiam firmat bar. in l. aut facta. §. non nunquam. ff. de peni. in crimine heresis et in crimine lese maiestatis et alias ubicumque filius punitur propter delictum patris. et sic fuit factum de carthagine. que propter rebellionem passa est aratrum. ut ff. qui. mo. usufruct. amit. l. si usufructus. Dicit etiam se vidisse sententiam diffinitiuam Imperatoris Henrici quam dedit contra ciuitates britie que fuit sibi rebellis. in qua dicebat illam ciuitatem esse subiiciendam aratro. quam penam postea ex misericordia relaxauit. que sententia diffinitiuam est lex. ut l. ii. ff. de legi. et in l. finali. C. eodem et de re iudi. c. in causis. et ita fecit papa bonifacius. qui propter delicta quorundam templariorum totum ordinem eorum destruxit: quia erant heretici. Hanc autem sententiam nullus inferior a principe ferre poterit: nec sine principis auctoritate hoc fieri potest. secundum quod late prosequitur Bar. in extraua. quonia. et idem sensit vno verbo Gali. i. l. i. C. de sediti. in fi. Sed quando dicemus ciuitatem committere heresim ut modo premissis puniatur. dicas quod si omnes essent heretici vel maior pars. ut in lege quod maior ff. ad muni. et hoc tenet Bar. in dicta extraua. quoniam in simili materia. et requiritur quod conueniant ut vniuersitas ad hoc faciendum utpote communicato consilio: alias dicerentur singuli facere et non vniuersitas. iuxta no. per glo. l. sed si ex dolo. §. i. ff. de dolo. et l. aliud. §. refertur ff. de reg. iur. neque per hoc credas quod pena corporali puniantur innocentes pro nocentibus. quod manifeste patet per ea que Bar. no. in d. §. non nunquam et Gali. in d. l. i. C. de seditio. Sed iuxta predicta quero: an punita vniuersitate de heresi modo premissis censeantur singulares puniri ad hoc ut amplius puniri nequeant. Ad hoc respondeo quod singulares non eo minus puniri poterunt si culpabiles in hoc delicto reperiantur. quia quod debet vniuersitas non debet singuli et contra. ff. quod cuiusque vni. l. sicut. l. i. ff. de reg. iur. aliud. §. refertur: fa-

cit. ff. quod vi aut clam. l. semper §. si in sepulchro. Ad hanc decisionem faciunt not. per Jo. mo. et Jo. an. in capitulo felicitis. de pen. libro. vi. in fi. et per Bar. in d. l. aut facta. §. non nunquam.

Questio vicesima quinta.

¶ In vicesimo quinto superest nonnullis hereticorum predictorum obiectionibus et calumpnijs respondere. Dicunt enim neminem ad christi veritatem esse cogendum. verbo esse agendum. disputatione pugnandum. ratione vincendum. ne fictos catholicos ecclesia habeat. et huius opinionis fateatur Augu. se fuisse cum cecitate infidelitatis: primitus tenebarur. postmodum vero cum faciem suam ad veritatis lucem conuertit: cognouit nedum verbis et auctoritatibus hanc confutari et confundi sententiam: quinymo et exemplis. Nam et ciuitas sua cum primo tota esset in partes donati: ad vnitatem tandem catholicam legum imperialium timore conuersa est: quam tempore suo vidit ita perniciem prefatam detestari: ut in ea nunquam fuisse crederetur. Item et alie multe ciuitates sibi nominatim commemorabantur ut in ipsis rebus agnosceret. etiam in hac causa recte intelligi posse quod scriptum est. da sapienti occasionem et sapientior erit. hec ille in epistola ad Vincentium donatista. et habentur transumptiue. xxiii. q. vi. vides ut opinor. qualiter autem et sacre scripture testimonio hoc idem probetur considera patrem familias seruis suis precepisse cum ad inuitandum ad nuptias in vias et sepes omnes destinasset. quocumque inueneritis inquit bonos et malos compellite intrare: legimus quoque primo Saulum postea Paulum ad veritatem cognoscendam et tenendam magna violentia christi cogentis esse compulsum: quin potius quod mirum est ille qui pena corporis ad euangelium coactus intrauit plus illis omnibus qui verbo tantum vocati sunt: in euangelio laborauit et que maior timor compulit ad charitatem: ei perfectio charitas foras mittit.

timorem. Sed et circa idem aduersarij
predicti obijciunt deum dedisse librum
arbitrium. et ideo non debere hominem
cogi ad bonum: quod et donatus Augu-
stino obijciebat. cui et ipse respondet. At-
tende et considera: Quod non ideo voluntas
bona misericorditer impenditur ut ma-
la voluntas hominis diligatur. Nam
quis nesciat nec damnari hominem nisi
merito male voluntatis. nec liberari: ni-
si bonam habuerit voluntatem. non ta-
men ideo qui diliguntur male sue volun-
tati impune crudeliter permittendi sunt.
sed ubi potestas datur et a malo probi-
bendi: et ad bonum cogendi sunt. Nam
si voluntas mala semper sue permitten-
da esset libertati. quare Israhelites recu-
santes et murmurantes tam duris fla-
gellis a malo prohibebantur. et ad ter-
ram promissionis compellebantur. ubi et
subiungit multa alia noui et veteris te-
stamenti euidentia testimonia. habentur
transumptiue. xxiii. q. iiii. displicet. hoc
etiam philosophorum schola apertissime
docet: qui enim nec natura ad virtutem
inclinantur: nec ingenuos habent ani-
mos ut verborum doctrina duci queant.
quod precipue hijs contingit qui assue-
tudine longa malum habitum induerunt.
necesse est quasi beluas quasdam sub iu-
go ponere et legum austeritate cohercen-
dos fore. ut Philosophus docet. x. ethi.
et per hunc modum coacti recta operan-
tes. virtutum actibus assuefaciendo: tan-
dem in bonos viros euadunt. ut ipse di-
cit secundo ethico. Ex eo enim quod multoti-
ens agitur secundum rationem: impri-
mit forma rationis in vi appetitiua. que
quidem impressio nil aliud est quam vir-
tus moralis. ut Thomas ibidem dicit ad
predicta etiam facit textus. xxiii. q. vi. §.
finali. Adhuc instant apostolos in sui
fauorem inducentes: quos non legimus
violentia aliquos ad fidem compulisse.
nec a regibus terre ad hec auxilia perisse.
sed qui talia dicunt ut inquit Augustinus
ad Bonifacium comitem. non conside-
rant aliud tunc fuisse et omnia suis con-
uenire temporibus. quis enim tunc in christum
crediderat imperator? quis pro pietate

contra impietatem leges ferendo serui-
ret: tunc enim adhuc illud propheticum
implebatur. Quare fremuerunt gentes
et populi meditati sunt inania. Astite-
runt reges terre: et principes conuenerunt
in unum aduersus dominum et aduersus
christum eius. nodum enim agebatur quod
paulo post in eodem psalmo dicitur. Et
nunc reges intelligite: erudimini qui iu-
dicatis terram. Seruite domino in timo-
re: et exultate ei cum tremore. xxiii. q. iiii.
si ecclesia. Posset etiam aliter eorum
obiecto confutari. aliter enim cum hijs
qui nunquam fidei sacramentum suscep-
erunt est agendum. qui non vi: sed proprij
arbitrij voluntate suadendi sunt ut ad fi-
dem conuertantur. ut. c. qui sincera. et. c.
de iudeis. xlv. di. et aliter cum eis qui se-
mel sacramentum baptismi adepti sunt.
qui etiam si metu ad christianitatem co-
acti fuissent a principio. sicut factum est
temporibus religiosissimi principis Si-
sebuti. quia iam constat eos sacramentis
diuinis associatos: et baptismi sacramen-
tum suscepisse et crismate unctos esse. et
corporis domini exstitisse principes: opor-
tet ut fidem quam etiam vi vel necessitate
susceperunt: tenere cogantur. ne nomen
domini blasphemetur. et fides quam susce-
perunt vilis et contempibilis habeatur.
ut in dicto. c. de iudeis. quod tamen dixi-
mus de conuersis per vim: debet distin-
gui. iuxta textum. in. c. maiores. §. item queri-
tur. de bapti. Post hec autem obijciunt
quod principes res eorum concupiscunt. et
ut auferant in eos seruiunt. Sed isti pessi-
mi iudayca superstitione obcecati. super
quorum oculos ut ait apostolus: usque ho-
die velamen illud Moysi appositum ma-
net: ut oculos habentes non videant. non
attendunt quod sunt contraria veritati que
loquuntur. Si enim principes prefati eo-
rum valent bona: nequaquam misericor-
diam pollicentes eos inuitarent ad peni-
tentiam. Sed quia eorum salutem ex vi-
sceribus sitiunt: etiam quod fisco suo com-
petebat. dum tamen conuertantur libe-
ralissime ipsis relaxant. nec erubescunt
heretici sua dicere: qui in huiusmodi er-
rorem lapsi nil in suo dominio retinent.

vt in capitulo quo iure. viii. di. 7. c. quod
aut. xiii. q. vii. **Clamant insuper dicē**
tes seuam crudelitatem in eos exerceri.
Sed hijs respondetur per illud Hiero-
nymi super ysaiam. Non est crudelis qui
crudeles iugulat. sed crudelis patienti-
bus esse videtur. Nam latro suspensus
patibulo: crudelē iudicem putat. xiii.
q. v. Non est crudelis: Deus enim qui mi-
serator 7 misericors est patiens 7 multū
misericos. non ideo crudelis 7 rigidus
7 cruentus reputatur: Quia diluuiū genus
humanum deleuit. 7 super Sodomam 7
gomorram ignem 7 sulfur pluit. Egypti
os submersit in fluctibus. Israhelitarū
cadauera prostrauit in heremo. Dicūt
postremo Quia reuersi ad penitentiam non
recipiuntur: cum ecclesia pia mater gre-
mium non claudat redeunti. Quibus re-
spōdetur per id quod scripsimus supra
q̄stione. xx. vbi latissime pertractauimus
quomodo 7 qualiter reuersi ab heresi:
admittendi sunt. Friuolis igitur ipō
rum pessimorum hominum spretis que
relis iuris censura in eos est exercenda.
Aliter enim Rex seruit deo: quia Rex est.
aliter quia homo est. quia homo est: ser-
uit viuendo fideliter. quia Rex est seruit:
leges condendo: iusta precipientes: 7 cō-
traria prohibentes. ac vigorem iuris in
sceleratos exercendo. Et cum hijs breui-
ter finem facio. Ad laudem 7 gloriam
Iesu cbristi domini nostri qui cuz patre
7 spiritu sancto viuit 7 regnat in secula
seculorum Amen.

Ad illustrissimam Reginam byspanie
tractatus contra hereticam pravitatem
per Gundisaluz de villadiego sacri pa-
laci apostolici auditozem editus felici-
ter explicit.

Et incipit tractat^{us} de irregularitate vti-
le ac necessariū pro clericis per eundē do-
ctozem.

q
Noniam irregulari-
tatum materia cleri-
cis alijsq; ecclesiasti-
cis viris summe exi-
sit necessaria manda-
to superioris vrgēte
quorundaz etiā ami-
corum precibus flagitantibus dignum
censui paucula quedam ⁊ vtiliora de ea-
dem materia hys scriptis comendare.

Circa quē primo quero quid est irre-
gularitas. Dicendum q̄ est nota siue im-
pedimentum canonicum ex facto seu de-
fectu proueniens qua quis prohibetur
ad sacros ordines promoueri. ⁊ in eisde
ministrare. Unde dicitur irregulari-
tas: dicendum q̄ ab in quod est sine ⁊ re-
gula quia contra regulam iuris est irre-
gularis est natus vel aliter procedente tē-
pore taliter dispositus vel q̄ non potest
assumi ad ordines vel in susceptis mini-
strare. Alterius quero vnde habuit or-
tum irregularitas. Dicendum q̄ a iu-
re canonico q̄ probatur ex diffinitione
eiusdem in qua dicitur q̄ est impedimen-
tum canonicum. Item ad hoc facit. c. is.
qui de sen. ex li. vi. idem tenet Inno. in. c.
ad audientiam. de homi. ⁊ in. c. nisi. cum
pridem. de renuncia. §. persone. ⁊ ibi cō-
muniter doct. nec obstat illa auctoritas
veteris testamenti. Non edificabis mibi
templuz quia vix sanguis es. Quia de-
bet intelligi de morte illicite lata alicui:
vt notat abb. in. c. ii. de vita. et ho. cleri:
contra hoc in vltimo dictu de morte: illi-
cita facit q̄ paulus homicida fuit: nam
in morte stephani prothomartyris inter-
fuit. tamen ad apostolatū fuit assum-
ptus. Ad hoc dicendum q̄ ex reuelati-
one ⁊ permissione diuina fuit excusatus
⁊ humilis effectus: ita notat specula. ri.
delegatis. §. dispēsatio. sentit ergo abb.
ex predictis q̄ homicida in casu non lici-
to iure diuino sit irregularis. ita tenet
ipse in. c. sicut dignum de homicidio.

Sed contrarium mihi videtur itaq; sit
tenenda illa opinio. Inno. quē cōmunis
est. Et ad illam auctoritatem non edifi-
cabis ⁊ cetera. Respondeo q̄ illa fuit pre-

figuratio quedam eorum que in nouo te-
stamento fieri debebant arguendo a ma-
iori vt cum deus nō permitteret tunc ho-
mucidam edificare domum templi. mul-
tominus in nouo testamento permittere-
tur construere corpus ⁊ sanguinem xpi.
vel alia sacra tractare. ita tenet glo. c. i.
de conse. di. i. qd̄ pater nam in veteri te-
stamento. vt dicit ibi glo. multe homici-
de fuerunt sacerdotes. Circa quod est
considerandum qd̄ in veteri testamento
erant irregularitates temporales non
perpetue que certis diebus excludabant
extra castra: ⁊ quādo quis rangebatur mor-
ticinium ⁊ alia huiusmodi: vna tamen
erat perpetua. s. qd̄ sumus sacerdos de-
bebat habere vnicam ⁊ non repudiatam
ita notat Inno. in. c. nisi cum pridem. §.
persone. de renunciatione. ⁊ ibi hosti.

Sed contrarium credo. imo qd̄ in vete-
ri testamento erant multe irregularita-
tes perpetue de quibus leui. xxi. vbi dicit
rex. homo de semine tuo qui habuerit ma-
culam non offeret panes deo suo. nec ac-
cedet ad ministerium: eius si cecus fuerit
si claudus vel paruo vel grandi vel roz-
to naso. si fracto pede si manu si gibus:
si lipus si albuginem habens in oculo. si
iugem scabiem. si imperiginem in corpo-
re vel carnosus. omnis qui habuerit ma-
culam de semine aaron non acced et offer-
re hostias domino. nec panes deo suo.

Ex qua auctoritate manifeste liq̄t
multas adhuc esse irregularitates in le-
ge veteri: que in nouo testamento nō sunt
supposito. tamen qd̄ aliquē de predictis
litteraliter assumpte. metaphorice impe-
diant ordinem siue promotinē in nouo
testamento: omnes tamen predicte assum-
pte metaphorice impediunt. vt dicit rex.
nota in. c. hinc ⁊ enim. xlix. di. vbi ponun-
tur metaphorice omnes predicte irre.

Et si dicatur que est ratio quare in ve-
teri testamento strictius obseruabatur
quod sacerdotes non essent corpore vicia-
ti q̄ in nouo obseruatur. Dicendum
quod duplex est ratio. Prima qd̄ sacer-
dotes veteris testamenti ponebantur vt
incitarent populum illum proteruum. ⁊
contumacem ad dei cultum. si igitur illi

viderent sacerdotes contemnēdos facile
contēnerent dei cultum. Alia ratio qz
sacrificia veteris legis nō habebant vir-
tutem expiandi vel proficiendi propter
circumcisionē naz vt ait apostolus ebre.
p. Impossibile est sanguinem taurozum
aut byrcorum auferre peccata. cum ergo
hec mysteria nō haberent in se reuerentiā
debebāt honozari ex qualitate ministro-
rum que ratiōes cessant in sacrificijs no-
ue legis que ex seipis sacratissima sunt
purgatoriū cunctarum contagionum. vt
dicit tex. in. c. vestra de cohabitatione cle-
ricorum 7 mulieri predictas duas ratio-
nes ponit epus abulensis leuitici. xxi.

Quero ex quibus causetur irregulari-
tas. Dicendum qd aliquando prouenit
ex delicto. quandoqz ex defectu. ex delicto
vt in excōmunicato vel suspensio vel inter-
dicto celebrante de quo per totum ti. de
clerico excōi. 7 in. c. i. de re iudicata. li. vi.
7 in. c. i. de sen. excōi. li. vi. Item de ce-
lebrante tempore interdicti pretermissa
iuris obseruatiā de qua in. c. alma mat
de sen. ex. li. vi. de quo est. tex. in. c. is qui.
§. si. eo. ti. traditur per Anno. 7 doctores
in. c. tanta de excessibus prelatozum.

Item percussor vt in toto ti. de homi. 7
de clerico percussore Idem de simonia
co in ordine. vt in. c. tanta de simonia.

Idem in clerico per saltum promotus vt
per totum ti. de clerico per saltu. Idē
in crimine notorio. vt in. c. si. de tēporibz
ordinandozū. nota per glo. 7 docto. in. c.
ex tenore eo. ti. Ex defectu vero causa-
tur multipliciter. primo ex defectu nata-
lium illegittimi enī sunt irregulares de
quo habetur. lvi. di. per totū de filiis pre-
sbyterozum per totum. Item propter
defectum vel deformitatem membrorū
vt in toto ti. de corpore vicia. 7 in. c. ii. de
clerico egrotante. Item propter defe-
ctum sacrum. vt in bigamia in. c. debitus
de bigamis. 7 per totam. distinct. xxvi.

Item prohibetur ordinari percussus
lepra de quo habetur de clerico egrotan-
te per totum: 7 vii. q. i. per totū. Item
est irregularis a repticius vel morbo ca-
duco grauatus. vt in. c. maritum. 7 in. c.
cōiun. xxxiii. di. Item est irregularis in

famis infamia iuris. de quo vide singu-
larē tex. in. c. q. in aliquo. li. di. ii. et. q. iii
§. hic colligitur. Item infamia facti 7
redit qm irregularē. vt in. c. oipotens de
accusationibz. 7 de hac materia vide op.
tex. in dicto. c. qui in aliquo. 7 in. c. nō con-
fidat. l. di. in qbus plene de irregularita-
te disponitur. Et generaliter irregula-
res dicuntur oēs illi qui sine dispensatio-
ne prohibētur ordinari. vt notat Anno.
in. c. nisi cum pridem de renuntiatōe. §.
persone. 7 ibi seqtur hosti. Hunc vero de
singulis predictozū in particulari ex or-
diri licet.

Primo de excōmunicato
ministrāte: circa qz est distin-
guendū: qz aut est excōmu-
nicatus excōmunicatiōe mi-
nori aut maiori. si minori licet celebrās
peccet nullius tamē notam irregularita-
tis incurrit. vt in. c. si celebrat de clerico.
excōi. mi. Si vero maiori. aut scit se eē
excōmunicatū. vel scire debet aut nescit.
primo casu irregularis est: si facit aliquē
actum suo ordini reseruatū. Notādū
est enī iuxta hoc q tunc demū excōmuni-
catus interdictus vel suspensus ex cōtra-
ctione diuinorū incurrit irregularitatez
si administrat aliquod officiū pertines
ad certum ordinē vt est tex. in. c. i. de cle-
excōi. minis. 7 ibi tenēt docto. facit. n. tex.
in. c. i. de re. iudi. li. vi. 7 i tale quō illud
officiū pertinet ad aliquē ordinē de iure
7 cōsuetudine: si enim pertineret de iure
ad certū ordinē de cōsuetudine tamen ex-
pediretur per nō ordinatos in illo ordi-
ne vt est dicere eplaz sine aparato. vl di-
cere respōsum in choro vel ministrare in
altari presbytero celebranti exercens hu-
iusmodi actus excōi. suspensus vel inter-
dictus nō incurreret irregularitatez. ita
no. Anno. in. c. tanta de excessi. prelatozū
que sequuntur cōmuniter docto. ita tenet
Jo. an. in. c. i. de re. iudi. li. vi. Ex quibz
infertur q excōmunicat⁹ vel suspen-
sus benedicēs mēsam nō est irregularis
quia illud officiū nō est reseruatū de iure
certo ordini. Infert etiā q nedū ordi-
nati in sacris ordinibz possunt incurere
irregularitatem. sed etiaz in minoribus

constituti ministrando in ordine suo modo
do predicto pro quo est tex. in dicto. c. ii.
de clerico excommunicato. et in. c. clerici. eo. ti.

Inferitur etiam quod nullum habens ordinem
celebrans modo predicto incurrit irregularitatem. et sic moniales quatuorcumque
excommunicate interdicte vel suspense
exerceant diuina officia. etiam principaliter
officiantes in choro ut illa que dicit
capitulam vel orationem incurrat irregularitatem.
Idem dico si hoc faciant tempore
interdicti probatur hoc per predicta
quod per irregularitatem contrahendam requiritur
quod quis ministret in suo ordine iste
vero ut liquide patet nullum ordinem habebat.
Ideo dico in alijs laycis isti vero si in
apparatu exercent aliquando actum
reservatum certo ordini non debent ordinari.
ut i. c. i. de clerico non ordinato. minor.
non ex alio capite quia excommunicati celebrauerunt.
sed quod hec gesserunt non ordinari. ita not.
calderinus in tractatu de ecclesiastico interdicto.
et franciscus in. c. si celebrat de clerico. ex. minor.
Istis primo premissis principio redeo ad illud quod
excommunicatus maiori excommunicatione quis
scit vel scire debet se esse excommunicatum si
celebrat vel agit in officio sicut prius incurrit
irregularitatem. ut in. c. aplice. de clerico. ex. minor.
Dixi vel scire debet si enim nescit ignorantia
tamen est crassa et supina non excusatur. ut
in dicto. c. apostolice.

Ex quo inferitur quod si clericus scitatus
per iudicem ecclesiasticum extiterit contumax
demum absens et ignorans fuit excommunicatus
post hoc celebravit ignorantia non excusabit eum
ab irregularitate. debuit enim cogitare istud
evenire ita not. Lap. que sequitur pe. de ancha.
in. c. quia cunctis de coecef. pre. li. vi. quod not.
Item aduertendum quod dicitur crassa ignorantia
si iste per famam cognouit se esse excommunicatum
et non credens ingessit se celebrationi diuinorum.
pro quo est tex. in. c. illud. de clerico. ex. minor.
quod ego intelligere quando illa fama esset
aliqua qualiter adminiculata al. aut non dicitur
esse fama. sed vana vox populi. que audienda
non est. ut i. c. ofius. de elec. et in. l. de curionum.
L. de penis per ea. que no. Bar. i. l. de minore. §. tormeto. ff. de questionibus.

et ab. in. c. veniens. infra de testi. et quod dictum
est de fama. procedit etiam in assertionem
multorum nam eis credendum est quod not. abb.
in. d. c. illud pro quo est tex. not. in. c. unico
de clerico. per sal. pro modo. Ideo credere
de dicto uno. si ille est amicus excommunicati. de
quo non sit verisimile quod eum fallat pro hoc
facit glo. no. in cle. causaz. de elec. Ideo
dicere. si est probus vir. is qui denunciat.
non enim cuilibet. referenti est credendum. ut
in. l. ii. ff. quod cum falso tutore. no. glo. in. c.
ii. de coiu. le. pro. et glo. in. c. cupientes in
prin. in. n. certa noticia de electione. li. vi.

Quod limita dummodo iste denunciatus
dicat se vidisse. secus si dicat se ab alio
audiuisse ita determinat bar. in. l. quod dem de
cedens. §. si. ff. de ad mi. tuto. Item limita
hic si iste denunciatiois sue reddat causam
et requisitus per denunciatum informat
explicite eum de eadem secus. si talem rationem non
reddat vel si reddat requisitus non explicat
pro quo faciunt notata per salicetum in. l.
si fundum. L. de rey vendicatione. Si vero
ignorauit et fuit ignorantia probabilis tunc
euitat irregularitatem. ut dicit. c. aplice.

Sed quod an excommunicatus non celebrans
sed audiens diuina incurrat irregularitatem. in
hoc distinguendum est quod aut audit aucto
rizando puta cum sit excommunicatus facit coram
se celebrari. ut faciunt quidam. et tunc incurrit
irregularitatem per tex. in. d. c. illud
ad finem. de clerico. ex. minor. et per glo. in cle.
archiepo de preui. Aut alias simpliciter
audit diuina. et tunc supposito quod ille
peccat mortaliter. quod non debet seingere
re aliorum conditioni et usurpare conditionem sibi
interdictam. ut in. c. illud. Jam allegato non
tamen incurrit irregularitatem: ita determinat
Jo. an. que sequitur abb. in. d. c. illud.
Excommunicati autem qui perturbant diuinum
officium. itaque requisiti celebrantibus non
lunt exire. possunt inde violenter eici. et
incipientes ponere manus violentas in eos:
etiam si tales sint clerici excommunicati non incur
runt excommunicationem de qua in. c. si quis suadente
xvii. q. iiii. pro quo est tex. in. c. veniens de
sen. ex. imo si tales excommunicati in perfidia ex
istentes impediunt missarum solennia ne cele
brentur pro eo quod de ecclesia exire nolunt
incurrunt sententiam excommunicationis a qua

nō nisi per roma. ponti. absolui possunt
vt in de. grauis de sen. Sed celebran-
tes coram talibus si sunt esenti incurrūt
hanc penam. s. qđ eis est interdictus igres-
sus ecclesie vt in. c. epozuz de priui. li. vi.
itaq; si postea celebrant incurrūt irregu-
laritatē. vt in. c. is cui de sen. ex. li. vi. Si
vero tales celebrantes nō sunt esenti in
hoc fuerunt opiniones: nam qđam tenue-
runt qđ etiaz predicta pena in eis locuz
habeat. 7 hoc tenuit glo. in. d. c. epozuz.
7 in dicto. c. is qui de sen. ex. li. vi. Sed
io. an. in nouella: 7 dominic² in dicto. c.
epozū tenent opinionem cōtrariam: imo
qđ illud sit speciale in exemptis: quia de
illis loquitur ille titulus de preui. 7 tex.
dicto. c. epozum: nō ergo pena illa debet
extendi ad nō exemptos per regulam in
penis de re. iu. li. vi. Nec obstat verbū
quātocūq; positum in dicto. c. epoz per
qđ vī inui qđ etiam nō exempti cōprehē-
dantur in illa dispositione: nam ponitur
illud vt faciat gradū respectu exemptoz
vt supremo gradu nō tamen respectu nō
exemptoz sunt enī exempti maiori exce-
ptione: 7 minori scđm ea que tradit glo.
in de. attendentes de esta. regu. Et ne
mirandū qđ cōtra exemptos acrius hoc
statuitur fortius illi puniēdi sunt ex quo
maiori priuilegio insigniti delinquere
nō erubuerunt. Item illi qui procliui-
res sunt ad huiusmodi perpetrāda espe-
rantes impugnitatē propter sua priuile-
gia equū fuit vt speciali pena eozū auda-
cia cōpesceret. ar. c. admonere. xxxiii. q. ii.

De suspensione:

c Circa secundum videlicet de
suspensio an ille celebrās sit
irregularis: in hoc est distinguendum qz
aut uspensus est suspensioe minori que
scilicet tantum a perceptione sacramen-
torum seperat vt est excomunicatus excō-
muniōe minori: 7 talis celebrans nō in-
currit irregularitatem vt in dicto. c. si ce-
lebrat etiam si ab homine illa minor su-
spensio fuisset inflicta vt si iudex proru-
lisset in aliquem sententiam excomunica-
tionis minore qđ 7 si nō sit in cōsuetudie

posset tamē fieri de iure vt in. c. eūgeltru-
dam. iiii. q. iiii. Aut est suspensus ma-
iori suspensione 7 distinguendus. qz aut
ab homine aut a iure si ab homine irre-
gularis est quia micus agitur cuz lege
quam cum ministro legis vt in. l. celsus.
ff. de arbi. itaq; qđ eo casu quo qđ est su-
spensus a iure propter defectuz si suspē-
datur ab homine etiaz si ex prima iuris
suspensione ingerendo se administratio-
ni diuinorū. iste nō incurreret irregulari-
tatem incurrit eam si fuit ab homine su-
spensus ita no. glo. in. c. ii. de tpo. oz. li.
vi. qđ itelligitur si ille intendat nouam
suspensionis sententiā proferre pro ea qđ
infra dicam. Aut est suspensus a iure
maiori suspensione 7 tūc aut propter de-
lictum aut propter defectum. aut propt
infamiam. Si propter delictum incur-
rit irregularitatē vt in. c. i. de re. iu. li. vi.
7 in. c. i. de sen. ex. eo. li. Aut propt de-
fectum puta illegitimitatis vel huiusmo-
di. 7 tunc celebrans nō incurrit irregula-
ritatē. quia nullo iure reperitur hoc ex-
pressuz vt in. c. is. qui de senex. li. vi. Aut
propter infamiaz vt sunt illi qui primo
propter crimina notoria prohibentur vt
in. d. c. fi. de tpo. ordi. 7 tunc celebrantes
nō incurrunt irregularitatē: qz hoc nul-
lo iure cauetur. predictam distinctionem
ponit Inno. in. d. c. si celebrat: vbi addit
qđ suspensi a cōfessionib² non incurrunt
irregularitatem. Ad vnum tamen ad-
uerte qđ si suspensum a iure iudex suspē-
dat in dubio non presumitur suspensus
ab homine. presumitur enī qđ iudex nolu-
it exequi penam iuris non aut nouā su-
spensionē infligere ita tenet Anto. 7 abb.
in. c. extuarū de priuilegijs. Et ex hijs
infertur ad vnū qđ si promotus ante eta-
tem legittimam ministret in ordine susce-
pto non incurrit irregularitatē: quia est
suspensus propter defectum. s. etatis ita
no. io. de sancto ieo. quem sequitur do-
minicus in. c. eos de tpo. ordi. li. vi. tenet
etiam Franciscus in dicto. c. si celebrat.
Ex quo posset inferri. qđ si promotus
ante etatem legittimā celebravit nō in-
diget dispensatione. se. apo. sed a suo cu-
raro poterit absolui ex eo qđ cōtra iuris

prohibitionem celebravit ante etatem legitima. 7 sic peccat mortaliter. Ad hoc tamen posset ante legitimam etatem sine peccato de cetero celebrare. requiritur dispensatio pape. scdm glo. in cle. generalē de eta. 7 quali. que sic debet intelligi: ad ueniente tamen legitima etate ad ulterius celebrandum nō requiritur superioris dispensatio cuz suspensio tantū intelligatur a iure vsq; ad legitimam etatem vt est tex. in. c. vel nō est cōpos de tpe ordi.

Et predicta maxime procedunt tenendo illam opinionem que est cōis doctorū in dicto. c. vel nō est cōpos qđ promotus ante etatem legitimam nō est ipso iure suspensus sed veniet suspendendus. 7 predicta sunt valde notanda.

Contrarium huius est determinatū per quandam strauagantē. p. i. scđi. ymo qđ incurrit irregularitatem cuius dispensatio pape reseruat. Idem est in eo qđ promouetur vt extra tēpora a iure statuta: vel absq; litteris dimissorijs promouetur ab epō non suo: omnes isti sunt ipso iure suspensi: 7 si huiusmodi suspensione durante ingesserint se diuinis incurunt irregularitatem. vt disponitur in. d. extraua. que incipit. cum ex sanctorū ordinum. Et is etiā infero qđ si qđs incurrit irregularitatem quāq; de iure ipa irregularitas iducat suspensionem quandam vt in. c. i. de re. iudi. li. vi. si tamē celebret soluto priori vinculo excommunicationis vel suspensionis propter qđ incurrit irregularitatem. manente tamen irregularitate non ex hoc incurrit irregularitatem ratio est quia suspensus est propter irregularitatem que est defectus quidē non tamen delictum quod probat tex. in dicto capi. si celebrat: 7 hoc est notandū.

Et ex hoc etiā inferri posset qđ si cōtritus de pctō decessit irregularis supposito qđ nōdū obtinuerit absolutionem a tali irregularitate nō min⁹ ad supernas patriam euolabit. quia defectus est vt predicti nō delictum. Et predictis infertur ad questionem quotidianā. an clericus notorius fornicator celebrans incurrat irregularitatem. Inno. tenet. in. c. si celebrat qđ nō quia nō est a canone directe suspen-

sus. Sed tamen prohibetur alijs ne ab eo audiāt diuina. vt in. c. v. de cobi. cleri. 7 muli. 7 idem tenet in. c. sicut eo. ti. 7 in. c. tanta de excess. prela. Sed hos. cōtrarium in. d. c. si celebrat. 7 Jo. an. cōtrariū in. c. i. de re. iudi. li. vi. 7 in. c. i. plato abb. in dicto capi. si celebrat dicit quod tota difficultas istius questionis stat in uidendo an sint isti directe vel indirecte suspensi: sed ipse determinat qđ in dicto capi. v. a. dicendo istum incurere irregularitatem nedū enī est prohibitus alijs ne ab ipso notorio fornicario audiāt diuina sed etiā ipis fornicatorib⁹ est directe prohibitū inflicta ne celebrent. vt patet per tex. in. c. preter hec. ii. d. Sz do. an. tenet opinionem cōtrariam in. d. c. si celebrat. dans rōnez supposito enī qđ ista sit directa suspensio. nō tamē est inflicta propter delictū sed propter infamiam qđ patet nā nō ponderat delictū fornicatiōis sed qualitas puta notorietas. sicut ergo supra diximus in alijs criminib⁹ notorijs qđ cuz propter infamiam censeat inflicta suspensio nō infert irregularitatem celebrati: ita erit dicendū in hac suspensione. Sed predictis obuiare videt. c. si qđ sunt psbyteri. lxxi. di. vbi dicit qđ istis est interdict⁹ ingressus ecclesie. ergo celebrantes irregularitatem incurunt: p. c. is cui de sen. ex. li. vi. 7 ideo tenēda ē abbatris opinio. 7 hanc etiā tenet Inno. in. c. tanta de excess. prela. 7 in capi. cū medicinalis. de sen. li. vi. Quod intellige anteq; cōcubinas dimittant nā sic loquitur tex. in dicto. c. si qui sunt psbyteri. supposito quod pnam agant nō poterunt celebrare sine dispensatione pape propter impedimentū quod manet quousq; dispensatio fuerit adhibita: pro hac est tex. in. c. si. de tpe. ordi. 7 exp. p. s. s. tex. i. c. peruenit. l. di. ita no. hosti. in. c. si. de cobi. cleri. 7 muli. 7 speculatoz. ti. delega. §. dispensatio. v. Itē quādo dicim⁹. Sed qro iuxta predicta an excoīcat⁹ vel suspensus dicens horas extra ecclesiam officia do ante populum puta in nauī. vel in exitu. vel alibi sit irregularis: intelligo qđ si officia bar principaliter dicendum est quod sic vt in capi. cōcedimus de conse. di. i. Sec⁹ si iste principaliter officias di-

cit horas cum vno vel duobus vel pluri-
bus socijs officiendo. tunc laudabiliter
agit si suprimat verba illa que a solo sa-
cerdote dici solent. s. dñs vobiscum. ita
no. specul. in ti. dele. s. dispensatio. n. qd
excomunicatus. Ad vnum tamen ad-
uerte qd solum quis incurrit irregulari-
tate si excomunicatus quis celebrat vel suspē-
sus vel agat actum reseruatum certo or-
dini vt dictum est. Secus ergo si exer-
ceat iurisdictionalia puta qd excommuni-
cat vel absoluit. ita not. Inno. in. c. tātā
de eces. pzella. qd intellige si absoluit si-
ne ecclesie solēnitate. s. psalmo penitētia
li. orōne dñica. vt in. c. a nobis de sen. ex.

Cum enim talis absolutio sit ordinis
sacerdotalis excomunicatus vel suspen-
sus eam exercens vel quis alius tempo-
re interdicti. efficitur irregularis ita te-
net abbas in. c. tātā pre allegato. et hoc
multū nota qz multi clerici in hoc errāt
absoluentes cum predicta solēnitate ex-
comunicatos tpe interdicti.

¶ Iri etiaz qd interdictus ce-
lebrans est irregularis hoc
in distinte tenendum est per
d. c. is cui in prin. de sen. ex.
li. vi. tenet abbas in. d. c. tātā. Exclu-
sus est etiam ne dum a celebratione: sed
etiam ab auditione diuinorum et a perce-
ptione sacramentorum vt est tex. in. c. si sen-
tentia de sen. ex. li. vi.

¶ Ictum est etiam qd celebrans
tempore interdicti pretermissa
iuris obseruatiōe incurrit irre-
gularitatē. Juxta hoc qritur
vtrum administratio sacramentorum sit
prohibita tempore interdicti. Et dicē-
dum qd olim cōcedebātur baptisma par-
uulorum et penitentia morientium tātū
de quibus in. c. non est vobis de spōsa.

¶ Item viaticum et penitentia de ceden-
tibz vt in. c. qd inte de pe. et remi. hodie
tamen penitentia est permessa tēpore in-
terdicti. etiam sanis. vt in. c. alma mater
de sen. ex. li. vi. in prin. c. Item sacra-
mentū cōfirmationis vt in. c. qm. de sen.
ex. li. vi. vbi dicit tex. qd baptismus et cō-
firmatio nedum paruulis sed adultis cō-
ferri possunt. Item crismatis cōfectio

vt ibi. De ordinibz tamen dubitat an
possint cōferri illo tpe Inno. i. d. c. nō est
vobis tenet qd clericis pmissus est ordi-
nes recipere. laycis vero nō: ratio diuer-
sitas qz clerici nō censentur interdicti.
layci vero sic: sed ista differētia nō proce-
dit cum interdicto loco nō censeatur per-
sone interdicte vt in. c. si sentētia de sen.
ex. in prin. ymo abbas: illud indistinte te-
net clericos et laycos de loco interdicto
posse ordinari etiā in loco interdicto: nā
cum permittat tpe interdicti celebratio
diuinorum certo modo et administratio di-
ctorū sacramentorum debet per ordinatos
exerceri per cōsequēs videt pmissus qd
illi possint ordinari vt illa administrent
ar. optimū in dicto. c. qm. de sen. ex. restat
ergo qd oīa sacramēta tpe predicto po-
terunt administrari: excepta extrema vn-
ctiōne. Item excepta eucharistia que
et si infirmatibus concedi valeat vt in di-
cto. c. qd in te. et cum cāpanella. et alia cō-
suetā solēnitate vt no. calderinus in tra-
ctatu de ecclesiastico interdicto nō tamē
sic erit sanis eis enī conferri nō poterit.

¶ Quero tamen circa celebrationē diui-
norum officiorū vtrum sint permessa tpe
interdicti et qualiter. Juxta hoc dicē-
dum qd olim misse celebratio nō erat p-
missa. sed propter eucharistiā ne ppter
infirmos de esset pmissum extitit qd se-
mel in ebdomada misse celebraret vt in
c. permittim. de sen. ex. et ex illo tex. colli-
gitur qd eucharistia debet renouari qua-
libet septimana. Item colligit qd debz
taliter prouidere sacerdos qd non desit
eucharistia pro infirmis in sacrario pro
quo etiā facit tex. i. c. officiū de offi. archi-
psbyteri. vñ nō tm vnā cōsecratā sz plu-
res debet ponere in sacrario atēta tamē
quātitate parrochie: et multitudie infir-
morū vt dicit. io. an. in. d. c. permittim.

¶ Circa alias nō canonicas horas erat
pmissus qd bini simul vel tres clerici icō-
uētualibz ecclesijs voce submissa possent
suas horas dicere ita vt legere videant
potius qz cantare vt est tex. in. c. qd inte
de peni. et remi. Hodie tamē est indu-
ctum iure nouo vt misse. et alia dina. i. of-
ficia que prius celebrāt celebrētur tem-

poze interdicti. Cum hanc tamen obseruatione. s. ianuis clausis nō pulsatis cāpanis interdictis ⁊ excōmunicatis exclusis: voce tamen sub missa. itaqz exterius audiri nō possit. de quo est tex. in dicto. c. alma mater. §. adicimus de sen. ex. li. vi.

Aduerte tamen q̄ predicta celebratio non est permessa cum ecclesia seminis vel sanguis effusione est poluta pro eo facit no. glo. i. c. tuarū. de preui. ex quo. sequitur q̄ durante tali polutione etiā in illis festiuitatibus exceptis nō debet celebrari.

Et in tantū premissa sunt vera vel obseruanda q̄ si aliqd̄ horum preter mitatur violari censetur interdictum ita no. Jo. an. i. d. c. alma i nouella. Ex quo infero valde reprehensibiles esse quosdam in tempore interdicti pulsari faciunt cāpanam cuz in missa celebratur hostia salutaris. nam illa est pars quedam missę non ergo ad illam debet pulsari campana vt predictum est sicut nec ad missam quia qđ iuris est de toto quo ad totum est de parte q̄ ad partem. vt in. l. qui de toto. ff. de reuendi. ⁊ in. c. pastoralis. §. Itē cū totū negotiū de offi. dele. Inferit etiam violatoris esse interdicti illos qui perforant portas ecclesie vel modicū eas aperiant cū corpus xp̄i in missa eleuatur vt ab extra a laicis videatur tēpore interdicti. illi enī sunt violatores interdicti per predicta. quia illa pars quedam est missę pro quo optime facit cle. i. in prin. de sen. ex. Ex quo etiam inferitur q̄ tēpore interdicti pulsari possit cāpana ad aue maria cum illa nō sit de horis canonicis. Item etiam ad sermonē poterit pulsari ratione predicta. Item etiam cū predicatio populo sit interdicto permissa q̄ est antecedēs ad ipm. s. pulsari campanā. vt in. l. ad legatū. ⁊ in. l. ad rez mobilē. ff. de procura. ⁊ in. c. in causis de elec. Et hec duo de aue maria. ⁊ de sermone tenet calderinus in tractatu de ecclesiastico interdicto. Predicta tamē que dicta sunt taz circa administrationē sacramētorū q̄ circa celebrationē diuinorū officiorū tpe interdicti habēt locus in cessatione a diuinis si illa sit generalis facit ad hoc. c. nō est vobis de espon. qui

ter. de cessatione loquitur probatur per tex. in cle. i. de sen. ex. Qđ dixi tamē de celebratione diuinorū vt possit fieri cū predicta obseruatione tpe interdicti habent locū si interdictū sit generale qđ est quādo locus. vel villa. vel ciuitas interdicta. vt est tex. in. c. cū in prib^o de verbo signi. secus ergo si interdictū sit speciale vt cuz ip̄a ecclesia est interdicta. Idez si oēs ecclesie loci sint interdicte ⁊ hoc vltimuz est. no. ita tenet calderin^o in tractatu de ecclesiastico interdicto pro hoc facit tex. i dicto. c. alma mater. q̄ de iterdicto generali loquitur. Et qđ dico de iterdicto speciali pcedit inspeciali cessatione a diuinis cū a iure equiparetur ita not. hāc. s. separationē. Jo. an. i. c. si canonici de offi. or. li. vi. in nouella. facit etiā tex. i dicta cle. i. de sen. ex. q̄ loquitur de generalib^o cessationibus. Sed circa pmissa dubitat de questione quotidiana nunqd̄ tpe interdicti. vel cessationis generalis possint clerici extra ecclesiā in camera. s. recitare horas suas cum socio sepe occurrit in scholarib^o clericis. hoc in. c. quod inte. de pe. ⁊ remi. videtur innuere qđ sic dicit enim super verbo in cōuentualib^o positio. in illo tex. qđ ex illo verbo innuitur non licere in capella dicere horas cū socio intra ecclesia. ergo a cōtrario sensu in camera poterit eas dicere cū socio. ar. c. nōne de pressum. ⁊. c. qualis. xxv. di. Sed salua correptione ego tenerē cōtrariū. nā vt p̄dictū est olim nō licebat binos clericos dicere horas suas qđ apparet nā ad hoc fuit nouū priuilegiū cōcessuz clericis: vt in ecclesijs cōuentualibus hoc possent. vt in dicto. c. qđ in te. ⁊ ibi tenent docto. signanter. Jo. an. ⁊ si tu velis dicere qđ extra ecclesiā nō erat prohibitū. sed tantū intra ecclesiā vt sentit hoc hosti. in dicta argumētatione a cōtrario sensu dicendū est qđ hic nō procedit tñ quia nullo iure videtur pmissuz vel reperit expressuz. tū etiā qz disponit a ratione qđ circa celebrationē eet maior pmissio extra ecclesiā q̄ i ecclesia cū ecclesia sit dom^o orōnis p̄ maxime cū ad horas dicēdas ille loc^o sit deputat^o p̄ quo ē bon^o tex. in. c. si. xcii. di. Itē qz phibita ē celebratio tpe interdi^o

eti. qui ergo dicit illud esse permissum de
bet illud probare. et ex hoc clare patet re
sponsio ad illud motiuū hosti. et hoc for
te considerauerunt Jo. an. et fran. qui re
citauerunt illud dictum hosti. quantum
ad primam partem dicentis quod intra ec
clesiam non poterat in capella clericus di
cere horas cum socio. illam tamen secun
dam partem de extra ecclesiam obmiserunt
tanquam de ea dubitantes: et forte
eam non credentes ex quibus conclude
rem quod extra ecclesiam puta in came
ra non poterunt duo simul dicere horas
sed vnus tantum. Nota tamen mul
tum illud quod predictum est quod nec ex
tra ecclesiam in aliqua capella minus.
ergo in claustris ecclesie hoc licebit: vel in
aliqua claustris capella vt non nunquam
aliqui faciunt. et male quod probatur.
nam ista permissio est in ecclesia. vt in di
cto capitulo. quod in te. et in dicto capi. alma
claustrum tamen et eius capelle non sunt in
ecclesia sed extra. vt est textus in. c. si ciui
tas de sen. ex. li. vi. facit etiam quod not.
Jo. de ymo. in de. si dominum de reli. et ve
ne. sancto. In quattuor tamen festiuita
tibus scilicet in Natiuitate domini. in fe
sto Resurrectiois. Penthecostes. Assum
ptionis virginis gloriose de quibus in. c.
alma. §. in festiuitatibus licitum est ianu
is apertis. pulsatis campanis: voce alta
excommunicatis et interdictis exclusis cele
brare diuina. vt in dicto. §. in festiuitati
bus. Idem dicendum hodie in festiui
tate corporis christi cum suis octauis. vt
in bulla eugenij continetur. Circa ta
men istas solemnitates occurrit dubita
tio. an in eis possit corpus christi mini
strari sanis ad quod responderetur quod non
nam tantum celebratio diuinorum illis
diebus est permissa. non tamen sanorum
communicatio. et cum maneat dictis diebus
interdictum non debet ulterius violari
quam reperiatur dispositum. cum ergo
hic non reperiatur permissum non erit
admittendum ita notat Jo. an. in dicto
§. in festiuitatibus in nouella. vt colligitur
in dicto capitulo. quod in te. Dubitatur
etiam an in predictis festiuitatibus pos
sit concedi ecclesiastica sepultura. et glo.

in de. i. de sepultu. tenuit quod non. contra
rium tenet Calderinus in tractatu de ec
clesiastico interdicto. Sed opinionem
glo. tenent Fran. et Jo. de ymola. in dicto
de. i. de sepulturis. Item in dicto. §. in fe
stiuitatibus nec alibi hoc reperitur per
missum. Et quod magis est supposito quod
mortuus extra ecclesiam sepeliatur non
poterit pro eo dici officium intra ecclesiam
quia censetur accessorium ad sepulturam:
cum ergo sepultura sit prohibita vt di
ctum est ergo. et officium quod est accessorium
ita determinat Jo. de ymo. in dicta. de. i.

Est ergo magna dubitatio an in pre
dictis festiuitatibus potest dici completo
rium in sanctis vesperis. et glo. in. c. alma.
tenuit quod non. quia in primis vesperis in
choatur officium. et terminatur in sanctis.

Sed quidam tenuerunt contrarium.
tucius tamen est ab illius celebratioe ces
sari. Unde tamen est quod si non cesserit
propter concursum opinionum potest ex
cusari qui huiusmodi completorium celebra
uerit quod non debet ad ire ad apo. se. p
dispensatione. sed legatus poterit cum eo
dispensare. ita not. Jo. an. in dicto. c. al
ma. in nouella. Sed ibi dominicus te
net posse completorium celebrari. quia in
diebus festiuitatum predictarum permit
tuntur hore. quia illud est illius diei.

His primo principio suppositis a prin
cipale quesitum. scilicet an celebrans in loco
interdicto incurrit irregularitatem. Di
cendum quod sciens hoc facit non incur
rit vt notatur in. c. is. qui de sen. ex. li. vi.

Idem dico si ignoranter ignorantia
crassa aut supina cum quo ad irregula
ritatem contrahendam ista equiparen
tur. vt in. c. apostolice de cleri. ex. mi. istud
no. glo. in dicto. c. is qui in. §. si. Et in
tellige crassam et supinam ignorantiam
esse modo quo supra dictum quo ad irre
gularitatem contrahendam de excommu
nicatione ageretur hoc tamen ita sane est
intelligendum si iste durante interdicto
propter obseruationem predictarum admi
nistrat aliquod officium certo ordini re
seruatum de iure vel de consuetudine. et
intelligo eo modo quo dixi supra cum de
excommunicato celebrante ageretur.

Ultra hoc etiam dicendum predictam
penam irregularitatis habere locum in
epo vel in alio clerico qui facit coram se ce-
lebrari tanquam auctoritatem prestans ita
not. Inno. quem sequitur communis opi-
nio docto. in. c. tanta de exces. prela. Di-
cit etiam abb. ibi vnus valde notabile quod
si epus vel alius potens inter est celebra-
tioni ille videtur auctoritatem prestare
ad quod posset induci id quod no. ipse et
probat tex. in. c. litteris de exces. prela. et
hoc nota quod valet ad multa. Et po-
teris idem dicere pro ratione in eo qui cum
sit suspensus vel excommunicatus maiore
excommunicatione facit coram se celebrari
vel posito quod non faciat interest celebra-
tioni et si est epus vel alius potens. Alij autem
audientes diuinum officium tempore inter-
dicti non incurrunt irregularitatem pec-
cant. tamen quia faciunt quod a iure eis
vetitum est. ita notat hosti. in dicto. c. tan-
ta. Ultra predicta autem violans inter-
dictum modo predicto efficitur irregula-
ris vt in. c. i. de postu. prela. Item non
potest exercere ea que sunt iurisdictionis
nec iudicare nec excommunicare vel interdi-
cere vel collationes beneficiorum facere. vt
probat tex. in dicto. c. tanta. Rationes
dat ibi abbas quod cum iste ex irregularita-
te sit suspensus ab officio iurisdictionali
non potest exercere illud ad quod induco il-
lud quod notatur in. c. cum dilectus de con-
suetu. vbi notatur quod suspensus ab offi-
cio non poterit exercere iurisdictionalia
cum illa pendeant ab ordine: nam non or-
dinatus non poterit illa exercere tanquam
incapax vt in. c. ii. de iudi. Suspensus
ergo ab ordine vel ab officio censetur su-
spensus ab eo quod pendet ab officio.

Ex quibus infertur idem esse equali ra-
tione in omni irregulari et hoc no. Sed
iuxta premissa quero an quemadmodum
celebrans in loco interdicto incurrit irre-
gularitatem. ita communicans in crimine
criminoso puta quia iuuat illum qui ce-
lebrat in loco interdicto. idem dico de co-
municante in celebratione excommunicato
vel suspenso. Jo. cal. in tractatu de eccle-
siastico interdicto tenet quod sic. ar. eius quod
de excommunicatione dicimus de comuni-

cante in crimine criminoso vt eandem exco-
municationem incurrat vt in. c. nuper. et in
c. si concubine de sen. ex. li. vi. Sed dñicus in
c. is cui. de sen. ex. tenet contrarium. nam pri-
mum actum communicans in crimine crimi-
noso. non incurrit excommunicationem eandem
vt notant docto. in. c. contingit de sen. ex.
facit glo in cle. eos de consan. et affini. et in
cle. i. de reli. domi. Item quia irregu-
laritas non contrahitur nisi in casibus a iu-
re expressis. vt est tex. in dicto. c. is qui. iste
tamen casus non est in iure expressus.

Propterea communicatio est prohibita cum
excommunicato non autem cum suspenso vel cum
celebrante tempore interdicti. Item nec cum ex-
communicato dicitur communicatio ad incurrē-
dum maxime excommunicationem. nisi commu-
nicet in eo crimine pro quo erat iste exco-
municatus. vt in dictis iuribus quod cessat
in proposito cum iste cocelebrans non sit ex-
communicatus vel suspensus. et sic non commu-
nicat celebranti in crimine. cum ille excommu-
nicatus vel suspensus celebrat. non ergo
communicans in celebratione est irregula-
ris nec excommunicatus. Ergo tamen cre-
derem hoc in eo qui non est excommunicatus
vel suspensus cum celebraret secus in ex-
communicato vel suspenso cocelebrante vel
incocelebrante tempore interdicti. nam vi-
detur quod iste ligetur: nam cum iste coope-
retur principaliter celebranti in illo de-
licto puta in illa illicita celebratione. vi-
detur quod ligetur eadem pena pro ea que not. in
c. i. de offi. dele. et sic eandem incurrit irre-
gularitatem. cogitandi tamen in hoc.

Sed ulterius quero an quemadmodum
violans interdictum modo predicto incur-
rit irregularitatem idem sit inuiolante
cessationem. et loquitur incessatione gene-
rali. Inno. i. c. irrefragabili de offi. ordi.
tenet quod sic. idem tenet Jo. an. in. c. si ca-
nonici de offi. ordi. li. vi. secus dicit in cessa-
tione speciali diuersitatis. ratio est secundum
eum. quia specialis cessatio non equiparat inter-
dicto. secus in generali per tex. in. c. non est uo-
bis de espon. et in cle. i. de sen. excoi archi.
tenet ibi contrarium. et abb. in. c. dilectis de
appe. pro quo facit nam irregularitas nunquam
contrahitur nisi in casibus expressis a iure.
vt in. c. c. is qui. iste tamen casus non est ex-

pressus in iure nisi tantum interdicto. nō
tamen in cessatione. Item hic confir-
matur nam non per omnia equiparatur
cessatio generalis interdicto. nam cessa-
tio est quod facti per eam tamen suspen-
duntur organa diuine laudis. hinc est q̄
appellatio superueniens eam non suspē-
dit cum sit facta. cuius contrarium con-
tingit interdicto vt probat rex. in dicto. c.
is qui. §. si. Sed predictis non obstan-
tibus prima opinio videtur verior. nam
cum a iure ista equiparentur vt proba-
tum est. dispositum in alio habebit locū
in alio. Et si dicas q̄ in cessatione non
reperitur hoc expressum. imo contrariuz
dicendum est nam cum a iure ista equi-
parentur. disposituz de vno censetur dis-
positum in alio. Ad quod optime fa-
cit nam si in penis dicamus q̄ illi nō de-
beant exercere casum non expressum extē-
duntur tamen ad ea que de iure sint eq̄-
parata. ita tenet glo. et sequitur Bar. et
docto. in l. si quis seruo. l. de furtis. et
Bal. in autentica quas actiones. l.
de sacrosan. presertim quia vbi eadē ra-
tio subsistit expressum in vnum censetur
expressum in alio. vt not. rex. insti. de le-
gatis in prin. Hec obstat quod per
omnia non equiparentur. nam quantum
ad celebrationem et modum et obseruan-
tiam eius equiparatur vt est rex. in dicta
cle. i. de sen. ex. que multū facit in hac ma-
teria quod sufficit etiam si quo ad alia
que propositum nostrum non tangunt
sint dissimilia. ar. eorū. que no. per abb.
in capitulo transacto de consti.

Uterius dixi q̄ percussor in-
currit irregularitatem iuxta
hoc tamen dicendum q̄ aut
percussio fuit facta citra mor-
tem vel membri detroncationem. et non
incurrit percussor irregularitatem. Aut
fuit factum cum mutilatione membri vel
occisione. et tunc incurrit irregularitatem.
vt est rex. in cle. si furiosus de homi.

Et quia fit mentio de membro aduertē-
dum q̄ membrum est qd̄ habet per se of-
ficium distinctum. vt manus. et pes. et au-
ris. et huiusmodi. Digitum autē non
est membrum. quia non habet per se offi-

cium distinctum. sed est pars membri.
ita notat Bar. in l. ii. de publi. iu. §. et p
hoc. et dicit ibi angelus q̄ cum virilia sint
membra amputās alicui virilia dicitur
membra mutilator. et per hoc posset dici
q̄ incurrat irregularitatem. Sed iux-
ta hoc quero quid si aliquis non ampu-
tat alicui membrū sed debilitat et ina-
bilem reddit an incurrat irregularitatem

Et videtur primo qd̄ sic. quia nihil et
inutile equipollent vt in. c. inter corpora
lia de trans. epi. vel electi. Contrariuz
tamen determinat Franciscus. quem se-
quitur abb. in. c. i. qui clerici vel vouen-
tes. quia nullo iure cauetur hoc. Item
quia non per omnia quo ad paria iudi-
cantur membrum debile et mutilatū sal-
tem propter deformitatem. His pre-
missis quero an homicida indistincte in-
currit irregularitatem. Et quod dicā de
homicida intelligo per omnia in eo qui
mutilat membrum cum ista a iure equi-
parentur quantum ad irregularitatem
contrahendam vt predictum est. Cir-
ca hoc considerandum qd̄ homicidius cō-
mittitur tam facto q̄ precepto siue con-
silio. Aut defensione vt ditto rex. in. c.
enricus in si. de cleri. pug. in duelo. et i. c.
si quis viduam. l. di. Aut facto aliquo
modo voluntate et in aliquo casu. Si
voluntate aut percussio quis animatum
aut inanimatum. si animatum incurrit
quis irregularitatem. et si iuste et merito-
rie occidat vt contingit in iudice iuste oc-
cidente. vt in. d. cle. si furiosus. Item
in occidente sarracenum vel alium inimi-
cum fidei vt in. c. petitum de homi. quod
procedit nedum si per se occidat volun-
tate. sed si causam dedit homicidio. vt in
capi. de cetero de homi. quod intelligi de-
bet si causa sit propinqua secus si sit re-
mota vt in. l. qui domus. ff. locati. ita no.
glo. in dicto capi. de cetero. Sed huic
ob. c. presbyterum de homi. vbi videtur
qd̄ supposito qd̄ percussio illa non intul-
erit in mediate mortem si tamen occasi-
one illius. et ex illa aliam infirmitatem
incurrit imputari debet percipienti tale
homicidium ad eo quod incurret irregu-
laritatem. et sic causa remota incurrit irre-

gularitatem et sic causa remota incurrit irregularitatem. Dicendum quod illa causa non est remota sed coherens. imo causans ipsam causam immediatam. et que religiosi adherent religiosa sunt. ut in l. q. religiosus. ff. de re. v. ita tenet Jo. an. in dicto. c. de cetero. et hic nota. pro intellectu istius materie. et dicitur causa remota que non est ordinata ad illud quod inde secutum extitit. Et advertendum quod ista non imputatur nedum id ante operam rei licite sed etiam rei licite. sed etiam rei illicite. quia remota est ita notat haberi in dicto. c. de cetero expressis inferitur ad questionem pone quod ego percussi aliquem illa tamen percussio tamen erat letalis. sed propter incuriam suam vel propter impericiam medicorum ille vulnere decessit an de eo irregularis. Guill. de monte lau. movit questionem in d. de. si furiosus. et concludit quod sic ad quod allego. expressum in c. exhibita de homi. ubi apparet ex tex. quod mors non fuit secuta ex causato tamen percussor ab irregularitate. Primum quia ibi debent doctores signanter abb. ille qui egecit lapidem dabit operam rei licite ergo al. imputaretur ei homicidium illud quod contingerat non ex vulneris quantitate. sed propter impericiam medicantis et incuriam patris pueri ut dicit ibi tex. Quid tamen si vulnus erat letale. non tamen ex eo fuit secuta mors forte. quia alius occidit nunquid ille prius qui letaliter percussit sit irregularis. Respondet quod illi incurrit irregularitatem pro quo ex tex. no. in c. significasti de homi. et ita notat ibi glo. quod secuntur ibi docto. sufficit enim quod ibi interfuit animus. Et si dicas quod ad irregularitatem requiritur actus consummatus. nec sufficit voluntas etiam cum atactu. no. glo. in c. exhibita de homi. et in c. sicut dignum de homi. Dicendum quod ibi actus fuit securus etiam si per alium quod sufficit ut in dicto. c. signifi. et hoc est not. Tibi tamen de se vulnus est letale si tamen mors non esset secuta: nec ex vulnere illo nec ex alio non incurrit irregularitatem ille percussor quia factus consideratur ad irregularitatem contrahere.

dam nec sufficit animus ut predictum est. Et ex hijs inferitur ad questionem pone quod ego habebam in domo vrsu vel leonuz ille occidit aliquem ego in erro irregularitatem. Inno. dicit quod non in c. ad audientiam de homi. quia illa causa est remota que non debet attendi ut predictum est. tamen dicit contrarium si est aliquid quod ei imputetur. et hoc ultimum videtur esse verius si non tenebam illa animalia ligata ut. d. glo. in l. ii. ff. si. quadru. pau. fe. di. ita tenet Fran. in dicto. ad audientiam. Et hijs inferitur quod accusator criminalis cause secuta morte vel membri mutilatione erit irregularis quia dat causam homicidio. Item iudex. item advocatus. item testis. ita not. Inno. in dicto. c. ad audientiam. quia omnes isti prestant causam morti. Sed de advocato quero an indistincte exercens advocacionis officium in causa criminali incurrat irregularitatem. Et in hoc est distinguendum quia aut est advocatus accusatoris et tunc subdistinguet quia aut est clericus in sacris constitutus. Et tunc incurrit irregularitatem quia imicet se officio et inter dicto ut in c. i. de postu. ubi ei prohibetur ergo quod inde sequitur etiam sine culpa sua. imputatur ei pro hoc est op. tex. in ar. in c. tua in principio de homi. Aut est in minoribus constitutus. aut merus laicus. et tunc defensio illa est ei permessa ut traditur in dicto. c. i. et sic secuta morte non incurret irregularitatem ita not. abb. in c. sententiam. ne clerici vltimo. Et si dicas contrarium quia ex hoc sequitur mors accusatoris qui debet puniri pena talionis. dicendum quod ad hoc non debet haberi respectus. absit enim ut ea que propter bonum facimus nobis putentur. Et hoc limita si iste in nulla culpa fuit in morte forte quia defendit licite causam ad eo quod non est ei quid imputetur. alias aut si propter impericiam vel incuriam obmisit licitam offensionem irregularitatem incurrit. ut notat abbas in dicto capitulo. i. de postu. Et ideo utile consilium est quod quisque clericus a talibus obstineat vel volens fieri. Et iuxta hoc quero pone quod aliquis quo

operatus fuit in homicidio ip̄is obciso-
ribus. an iste incurret irregularitatem.

Ad hoc dicendum q̄d si iste venerit vt
occisoribus opem ferret si ab alijs impe-
direntur irregularitatem incurrit. vt in
capitulo sicut dignum de homi. §. illi eti-
am. Idem si cum posset a morte libe-
rare illum in vasum hoc nō faceret. vt in
dicto. §. Item prestantes auxiliū in
sarcinis custodiēdis. vt dicit tex. in. §. hij
quoq; eo. ti. Illi etiam qui fuerūt ar-
mati supposito q̄d illi non occiderūt secu-
to homicidio sūt irregulares. vt in dicto
capi. sicut dignum. §. fi.

Sed hoc limita si bellum est iniustum. si
tamen est iustum puta pro defensione fi-
dei vel patrie iter expectētes vel etiā per-
cucientes dūmodo ip̄i non interfecerit nō
incurrunt irregularitatem si sint clerici.
vt probat tex. in. c. perficio de homi. Idē
si inter sint vt defendant alios priuatos
quoscunq; qui inuaduntur dūmodo illi
in maxima necessitate essent positi. Si
tamen tanta necessitas non esset clericus
peccaret extrahendo arma vt aliuz defen-
deret. secuto tamen homicidio dūmodo
ip̄e non occidisset non incurrit irregulari-
tate pro quo ⁊ ibi tenet abb. in. c. penul.
de cleri. pcu. tex. in. c. fi. eo. ti. Quero
pone q̄ aliquis nō occidit. sed accelerat
mortes. vt si quis fuit sagitta percussus
⁊ alius preueniens mortem extrahit sa-
gittaz propter quod ille citius moritur
an ille erit irregularis speculatoz mouet
hanc questionem titulo delegatis. §. dis-
pensatio. v. si tamen aliquis ⁊ concludit
predictam extrahentem esse irregularem
idem sequitur ab b. in. c. sententiā. ne cleri.
vel mo. Idem dicendum detransmutā-
te in lecto ip̄m infirmum ad aliud vt citi⁹
moriatur ille enī cum preueniat mortes
irregularis est. ita notat speculatoz titu-
lo delegatis. §. iuxta prepositiōes. v. q̄d
si alius infirmum. Predicta proce-
dunt quādo cōstat quia de vulnere quis
mortuus est. Sed pone q̄ post longū
tempus percussus obiit ita q̄ potest de
hoc probabiliter dubitari. dicendum q̄d
si nunquā conualuit presumitur ex p̄mo
vulnere decessisse. Si vero conualuit ⁊

postmodum recidiuauit. ⁊ tunc si post oc-
to menses non presumitur ex vulnere de-
cessisse. vt in. c. ii. de cleri. percussio. Se-
cus tamen si ante predictuz tempus. hoc
tamen relinquendum est arbitrio iudicis
hoc determiat abbas in dicto. c. ii. ⁊ hoc
tucius credo. q̄ id q̄d not. salicerus in. l.
vnica. l. de emen. seruo. vbi tenuit indi-
stincte q̄ si percussus obiit post octo mē-
ses non presumitur in dubio ex priore
vulnere decessisse siue conualuerit siue nō
per. d. c. ii. de cleri. percu. ⁊ hoc videt ve-
rius de iure. Sed contrarium est ti-
cius percussit inanimatum vt quia de-
dit alicui herbam ne conciperet: vel mas-
culo ne generaret. ille non est irregularis
vt in. c. si aliquis de homi. Idem si fu-
it causa vt mulier pregnās faceret ab oz-
tum dūmodo partus non esset viuificat⁹
vt in. c. sicut de homi. Si vero quis cō-
misit casu homicidium tunc aut dabat
operam rey licite aut illicite. si licite aut
adhibuit diligentiam modo predicto ⁊
tunc non incurrit irregularitatem vt i. c.
significasti. ⁊. c. dilectus. ⁊. c. iohannes de
homi. Unum tamen est q̄ si scandaluz
est hoc casu deberet abstinere a celebrati-
one quia nihil est agendum cum scanda-
lo vt in. c. ex litteris. i. de homi. vbi ē tex.
no. de hoc. idem dicit ille tex. si infamia
sub esset. Unum tamen est q̄ in predi-
ctis duobus casibus est indicenda certa
purgatio que si faciat cessare scandaluz
poterit iste celebrare alias: nō ita no. io.
an. que sequitur. abb. in. d. c. ex lris. Aut
nō adhibuit diligentia q̄ debuit: ⁊ tunc
incurrit irregularitatem. primo casu est
tex. in. c. ex litteris. ii. ⁊ in. c. significasti. i.
de homi. si enī aliqd proijciebat. ⁊ erat
locus quo vulgo iter fieri solebat debu-
it pro clamare. Sed iuxta hoc dicit q̄
aut ipse dicit tarde. aut quia iam aliqs
erat percussus vel fugere non poterat vl
dixit voce sub missa. ita q̄ ille audire nō
posset. ⁊ tunc non sufficit dicere caue.
Aut ip̄e proclamat ita vt ille audiat. et
non tarde: ⁊ tunc sibi non imputatur: ni-
si forte ille audire vel intelligere nō pos-
set vt surdus infans vel furiosus debuit
enim diligentioz esse vt illum premoneret.

raliter vt intelligeret. ita tenet Dominicus
in syduo. l. di. al. si aliquis occidatur ir-
regularis est. vt in. s. item si purator iu-
ste. ad. l. aquile. ¶ limbo nisi aliquod si-
gnum patens esset appositum quod de-
notaret opus fieri vt restis illa que ad re-
gulas confabzicatur rectum solet appo-
ni illa enim videtur transeuntes premo-
nere. ita tenet Jo. faber ibi.

Si vero dabat operam rei illicite: tunc
quicquid inde sequitur debet sibi impu-
tari. et si preter intentum suum. vt in. c. di-
lectus de homi. et in. c. continebatur. eo. ti.
etiam contra suam prohibitionem: quia de-
buit cogitare id euenire posse. vt in. c. si.
de homi. li. vi. Dicitur aut operam da-
re rei illicite qui imiscet se officio quod
ad eum non expectat. imo est ei prohibi-
tum. vt si clericus alicui medicinale impo-
dat officium vel cirugiam homicidium quod
eger incurrit etiam sine culpa ei imputa-
bitur. vt est tex. in. c. tua in prin. de homi.
et ibi tenet Inno. in alio tamen modico
cui non est prohibitum illud officium. tunc
homicidium secutum ei non imputabitur
dummodo sit peritus in arte. Item non
currat infirmo suo capite: sed secundum
traditiones artis. Item adhibeat di-
ligentiam quam debet vt est tex. in. c. ad au-
res de eta. et quali. Idem dicit in cirugi-
co vt probat tex. in dicto. c. i. de homi.

Item deseruientibus infirmis debent ca-
uere vt non indulgeant eorum appetitui:
sed sequantur mandatum medici. ita notat
abbas et doctores in dicto. c. tua. alias si
sequatur mors ex hoc sunt irregulares.

Idem dico si officium non fuisset sibi
interdictum. non tamen expectaret ad eum
sed ad alium. vt sacrista existente in eccle-
sia alius pulsaret campana: tunc homi-
cidium casu contingens sine culpa sua si-
bi imputabitur: quia imiscuit se officio
ad se non pertinente. vt notat abbas in
dicto. c. ioanes de homi. Idem dico si
quis agat rem vtilem nec necessariam. ille
enim dicitur dare operam rei illicite ad
eo quod homicidium. qualitercunque secu-
tum ei imputabitur. ita determinatur in
capitulo ex litteris. ii. de homi. Item
si faciat rem sibi prohibitam vt si loca-

tur clericus cum layco vt est glo. et tenet
abbas in. c. continebatur de homi.

Aduerte tamen circa id quod dictum
est supra ¶ dans operam rei licite si non ad-
hibuit diligentiam quam debet incurrit irre-
gularitatem. debet enim hoc intelligi quomodo
ille homicida fuit in lata culpa vel le-
ui. Secus autem si fuit in leuissima illa
enim non sufficit ad irregularitatem con-
trahendam vt est singularis tex. in. c. que-
situm de peni. et remi. et ibi tenet abbas.

Sed ego limbo dupliciter. Primo vt
procedat quando stamus in meris fini-
bus negligentie si actu vel habitu perpe-
tratur tale homicidium. ita tenet Inno.
quem sequitur Jo. an. in dicto. c. questum

Secundo limitarem nisi ille negligens
daret operam rei illicite: nam tunc culpa
leuissima indistincte imputaretur ei ad
irregularitatem pro quo facit tex. no. in
c. sepe. l. di. ibi hen. dicit opere necessario
et ce. quod etiam confirmatur nam danti
operam rei illicite imputatur quicquid
inde sequitur etiam preter suum intentum
vt predictum est. Ex predictis inferitur
ad questionem. clericus illicite exercebat
ritam cum alio amicis vel consanguineis
interuenientibus alius fuit occisus. nun-
quid iste sit irregularis. et in hoc dicendum
¶ sic. ad hoc facit tex. in. c. petrus de ho-
mi. nam excusatur ibi clericus ille cuius
consanguinei suum inimicum occiderunt
quia ille non dedit causam nec occasionem
illi inimicie. A contrario ergo sensu
secus esset dicendum nisi ille dedisset cau-
sam vel occasionem. et etiam ex eo casu quo
clericus non dedit causam rixe vel inimi-
cie ad hoc vt homicidium factum per con-
sanguineos. et amicos sibi non imputare-
tur. oportet ¶ si ille sciebat illud homi-
cidium tractari contra suum aduersarium
ipse illud prohibeat vt in d. c. petrus.

Et predicta distinctio procedit vbi ami-
ci vel consanguinei clerici interfecissent ini-
micum illius secus si superuenissent ami-
ci illius cum quo clericus discetabat. quia
tunc homicidium per alium commissum non
imputaretur clerico. ita notat abbas in
dicto capitulo. petrus et doctores in ca-
pitulo significasti. ii. de homi.

Sed salua debita correptione mihi vi-
detur contrarium. Nam cum ille dederit
causam huic rixae cenferur dedisse causam
cuicumq; homicidio qd fuerit inde secutu
siue commissum. cum ergo dederit causam
imputandum est sibi ad irregularitatem
ad qd ego allego op. tex. in. l. multa faci-
noza. l. ad legem iu. de ui. pu. vl' priua.

Uterius quero pone qd clericus pati-
tur furtum vel rapinam vel iniuriam ac-
cusat malefactorem illum coram iudice
seculari ille iusticia egigent mandato iu-
dicis occiditur vel mutilatur: an iste erit
irregularis. Dicendū q non dūmodo
iste protestetur q in sua accusatione vel
querela non intendit ad vindictam san-
guinis. tex est in. c. ii. de homi. li. vi.

Allam tamen protestationem sicut expri-
mit hore: ita debet gerere corde alias se-
cuto homicidio irregularis esset ita no.
Jo. an. in nouella quem sequitur domi-
nicus. q procedit etiam si det inter signa
latronis vt in. c. tua. §. fi. de homi. Rñsio.
est quia ex ipis nō cominatur fur ad hoc
vt debeat condēpnari. Quid tamen si
ille cuius bona sunt de robata clamat la-
trones. latrones capite vel aliud huius-
modi an secuto postea homicidio in per-
sona latronis illud debeat sibi imputa-
ri vt irregularis efficiatur. dicendum est
q sic. nam ex negligentia cōmittitur ho-
micidium vt in. c. quesitum. de. pe. 7 remi.
qd intellige si iste credebat quomodo in-
de sequi posse homicidium ita no. hosti.
7 Fran. in dicto. c. significasti. ii. 7 ibi ab-
bas. nisi timeret iste q latrones eum oc-
cidere volebant. ita not. specu. ti. dele. §.
dispensatio. Sed pone quattuor erāt
in domo alius proiecit lapides. 7 occidit
nescitur quis an omnes reputabūtur ir-
regulares vel quis eorum. bar. brix. in
questione vermili tenuit tucius esse oēs
abstinere per dictum. c. significasti. ii.

Sed hosti. 7 Jo. an. teent q nemo est
repellendus ex quo nescitur nec cōstat q
aliquis deliquerat licet dubitetur an oc-
ciderit. ita tenent ipi in dicto. c. significa-
sti. quem sequitur ibi Antonius qd pro-
cedit etiam quo ad penam criminalem in-
fligendam. ita tenet flozianus in. l. item

mella. §. si plures. ff. ad. l. acqui. quo ad
penam tamen pecuniariam que pro deli-
cto imponitur si necessarium erat vnum
ex hijs deliquisse vt si statuto ponit cer-
ta pena deferenti gladius. 7 quattuor se-
dentibus in vaco ad pedes eorum reperi-
tur gladius. tunc enim quilibet eorum in
solidum conuenitur. sed vno solvente ce-
teri liberantur. scdm eum in dicta. l.

Sed iuxta questionem principalem de la-
pide proiecto de domo mihi videtur qd
de iure regni nostri si non constaret quis
occidit dominus domus quantū ad penas
tenetur de homicidio: 7 est quedam. l. fori
li. iiii. ti. delos homizillos que incipit to-
do ome: que disponit q si in domo alicu-
ius reperitur homo mortuus. 7 nescitur
quis occiderit: q dominus domus tene-
bitur de homicidio. Ita dicemus si de
domo alicuius fuit aliquis occisus. 7 ne-
scitur a quo nam effectus productus ex
aliqua causa ei attribuitur vt est optimus
tex. in. l. ita vulneratus. ff. ad. l. aquil. 7 i
l. dampni. §. sabini. ff. de dap. infec. 7 hoc ē
menti valde tenendum. Uterius pone
q plures percusserunt aliquem vnusq;
iusq; vulnus non sufficit per se ad mor-
tem: s; omnia vulnera simul inflicta suf-
ficiunt. an omnes erunt homicide. Inno.
in dicto. c. significasti tenet q quilibet te-
netur de occiso facit. xxiii. q. vlti. c. fi. idē
tenet bar. in. l. fi. ff. ad. l. corne. de sica. et
abbas in dicto. c. significasti. Sed que-
ro an clericus presentiam suam adhibēs
cum aliquis occiditur vel mutilatur pec-
cet vel incurrat irregularitatem. Dicē-
dum q ille grauiter peccat: quia contra
iuris prohibitionem illud facere q attrē-
tat vt in. c. sententiam ne cleri. vel mo. ille
tamen qui temporalem iurisdictionē ha-
bent in loco si assistat cum ex precepto iu-
sticie suspendium vel aliam mortem hu-
iusmodi patitur quis irregularitatem in-
currit pro quo est tex. in. c. ex litteris de
exces. prela. 7 ibi tenet abbas. ratio est.
quia adhibendo presentiam videtur au-
toritatem prestare exco. non potest ifer-
ri casus in quo sola presentia adhibita
non inducat auctoritatez facit ad hoc id
quod abbas in. c. tanta. de exces. prela. in

fi. vbi tenet q̄ si ep̄ns tempore interdicti
audiat diuina: videtur auctoritatem pre
stare: ita q̄ tanq̄ auctorizās incurrit ir
regularitatem. Ex quibus potest ha
beri op. limitatio ad ea que no. abb. i. c.
dilectus de arbi. in illa questione an pre
sentiam suaz adhibens in actu videatur
auctoritatem prestare. Consequenter
q̄ero aliquis scribebat cuidā militi vt ali
quem interficeret dedit ille litteras suo
capellano vt legeret illis per lectis secu
tum est homicidiū. an iste clericus incur
rit irregularitatē: dicendum est q̄ sic. qz
dedit misterium morti istius vnde suppo
sito q̄ nesciret quid in carta cōtinebatur
cum accessit ad locuz illum debuit super
sedere z dicere militi hoc non spectat ad
officium meum. ita tenet Jo. an. z hosti.
in dicto. c. sententiā. Quero an si cleri
cus ministrat alicui arma in bello ip̄is
pugnātibus incurrit irregularitatem.
In hoc est distinguendum q̄ aut queri
mus de bello iusto an de iniusto.
Si in iniusto nō est dubium quin incur
rat irregularitatem quia prebet misterium
morti. Si vero bellum est iustum:
hic etiam erit dicendum q̄ prestatio ar
moruz est immediatum misterium ad
mortez. ita determinat Inno. in dicto. c.
sententiā q̄ procedit etiam si ministrās
arma hoc non intendat. ratio est. debuit
cogitare hoc euenire posse. vt not. abbas
in dicto. c. sententiā. Si tamē in bello
iusto clericus non daret ita operam pro
pinquam morti non est irregularis: vt si
clericus propositus iusto bello facit emi
balistas cum quibus pugnet: non tamē
impendat eas pugnantibus vt dictū est
ar. de. c. occidentes. xii. q. v. ita not. spe
culator ti. dele. §. dispensatio. v. q̄ si cle
ricus in bello iusto. Quod si clericus
supra scribit q̄ capiatur aliquis: nō ta
men scribit de morte secuta est mors inde
Lerte iste erit irregularis. ita no. hosti.
in dicto. c. sententiā. q̄ procedit etiam si
iste nō cogitabat vere similiter hoc posse
euenire. quia forte scripsit q̄ super cau
sam mere ciuile caperetur q̄ veruz intel
lige si iste fuit in culpa hoc scribēdo: for
te quia non expectabat ad officium suuz

ita not. abb. in dicto. c. sententiā. q̄ no.
facit enī ad multa. Signanter ad illā
questionem de illo qui indicauit aliquem
qui querebatur vt caperetur qui postmo
dum fuit captus z occisus vel mutilat.
an hīs qui eum indicauit incurrit irre
gularitatem. speculatoz mouet hanc que
stionem. ti. dele. §. dispensatio. v. quid si
iudex: qui concludit q̄ si ego sciēs quod
ad mortem querebatur indicauit illum irre
gularitatem incurro secuto homicidio. se
cus si nesciui nec suspicatus sum quod ad
mortem vel ad penam sanguinis quere
retur.

Quod ego limitarem vt in
proxima questione puta nisi hoc nō spe
ctaret ad officium suum. vt si forte erat
clericus qui interrogatus fuit a iudice se
culari non obligatur ad hoc respondere
cum non fit iudex suus ad hoc faciūt no.
per abb. in. c. i. de testi. cogen. A predi
ctis oībus excipiuntur quattuor qui eti
am si occidant vel mutilent non incurrūt
irregularitatem. s. furiosus. infans doz
miens vel in se defendendo cū aliter mor
tem vitare non valens suuz occidit in va
sores. pro hoc est tex. in cle. si furiosus de
homi. Circa furiosum tamē quero an
idem sit inebrius vt non incurrat irregu
laritatem propter homicidium z videba
tur q̄ sic. quia ebrius equiparatus est ei
z est exemplum si positus est extra ratio
nem. quemadmodum z ille furiosus.

Sed cōtrarium est verum quia a prin
cipio in culpa fuit se in ebriādo. pro quo
facit tex. in. c. inebriauerunt. xv. q. i. ita te
net aluarus in dicta cle. si furiosus. z io.
de ymo. ibi ad quod facit id quod philo
sophus dicit. iii. ethicoz. vbi dicit quod
ebrius delinquens duplicis penas mere
tur. s. quia se inebriauit. z quia delinq̄
ex quo enī causa. s. ebrietas fuit in eius
potestate a principio quicquid ex inde se
quitur sibi imputatur. An aut delictū
ip̄utetur sibi i foro iudiciali remitto ad
ea que notat abb. in. c. sicut de testi. vbi te
net q̄ sic. non tamē punietur ordinaria
pena sed minori: de quo vide ibi per eū.

Circa infantem etiam quero: an indi
stincte ille excusetur ab irregularitate.
Dicendum quod non imo debet intelligi

dūmodo non sit infans doli capax. pro-
batur hoc per dicta de. que illas perso-
nas excusat ab irregularitate prop̄ eis.
quia in eis cessabat oīno voluntas occi-
dendi. ⁊ animus que ratio cessat in istis
īfantib⁹ dolicapacibus. ergo cessabit il-
la dispositio. vt in. l. cuz pater. §. dulcissi-
mus. ff. de le. ii. istam conclusionem tenet
abbas in. c. i. de delictis puerozum. ⁊ ex
hoc poteris limitare. l. i. l. de falsa mo-
cum dicit qđ etas illa ignorat quid vide-
at. Alterius etiam iuxta hoc quero. an
maior infante impubes non doli capax
occidens vel mutilans incurrat irregula-
ritatem hosti. in. c. i. de delictis puero quod
sit quia in. l. p̄romotiones nō voluntas
sed factum attenditur. contrarium deter-
minat glo. in dicta de. si furiosus ad qđ
allegat illum tex. quasi velit ⁊ eadez ra-
tione qua excusatur infans excusetur eti-
am impubes qui nō est doli capax. ⁊ istā
conclusionē seq̄tur ibi Henricus ⁊ pau-
lus ⁊ Bonifacius. ⁊ Petrus de anchor-
rano. ⁊ Jo. de ymo. ⁊ cōmuniter docto. s̄z
quidam docto. cum repeteret: dictaz de.
tenuit opinionem hosti. dicens. ⁊ ad in-
currendam irregularitatem non sequit̄
animus dolosus vt pater iniuste occiden-
te qui incurrit irregularitatem. ⁊ ad di-
ctam de. respōdet qđ intelligenda sit stri-
cte in criminibus vel in casibus in quib⁹
loquitur. Sed ego tenerem opi. glo. q̄
est cōmunis oīum docto. p̄ quo facit tex.
in dicta de. que non vt p̄uilegiaret ibi
contentos sed illa ratione. quia illi care-
bant voluntate oīno eximit illos ab irre-
gularitate non enim dicitur illos delin-
quere. Ex quo in eis ex toto cessat ani-
mus delinquendi. cum ergo hec ratio mi-
litet in impubere non doli capace. milita-
bit etiam eadem iuris dispositio.
P̄terea ipubes qui non est doli capax
est inter duo extrema. s. infantia ⁊ puber-
tatem. debet ergo percipere naturam illi-
us cui magis adheret. Cum ergo iste ma-
gis adheret infantie eius naturam cōmu-
nicabit per. l. queritur. ff. de sta. homi.
Item confirmatur quia legali pena iste
qui proximus est infantie non pugnatur
pro eo ⁊ non est doli capax. Ita probat

tex. in. l. impuberez. ff. de furtis. ⁊ est tex.
in capi. i. de delictis puero.

Ad fundamenta constat facilis. respōsio
ad id qđ dicitur ⁊ ad irregularitatem cō-
trahendam non requiritur animus.

Dicendum ⁊ illud exstat. imo requiritur
vt colligitur in. d. de. nec ob. ⁊ homicidā
quedam casualia imputantur supposito
⁊ in eis cesset animus ex quo culpa il-
la casus foruit⁹ cōtingit ad quē culpa.

Voluntas ⁊ animus accessit ⁊ sufficit
ad hoc vt qđ inde fuerit secutum impute-
tur. ita determinat philosophus. ii. ethi-
corū vbi de voluntario ⁊ in voluntario
agit. ⁊ inde habuerunt ortum multa iu-
ra. tituli vt. c. significasti. i. ⁊ in. c. ioan-
nes. ⁊ ex litteris. i. ⁊ ii. ⁊ c. cōtinebatur.

Ad hoc ⁊ dicebatur de iudice dic ⁊ vbi
adest animus occidendi. supposito ⁊ ille
animus sit iustus efficitur irregularis.

Circa dormientem queritur. an si dormi-
ens occidit aliquem: quem videns occide-
re cogitabat. an ille incurrat irregulari-
tatem Guil⁹ in dicta de. si furiosus ⁊ cō-
muniter docto. tenent ⁊ non: ratio est qz
ille tunc non sentit quid faciat. Circa
se defendentem quero an sit verum indi-
stincte ⁊ ille incurret irregularitatem.

Dicerem ad hoc quod sic dummodo qđ
concurrat aliqua. Primum ⁊ fiat in
continenti. ⁊ nō ex interuallo quia alias
potius esset vlcio q̄ defensio. Item qđ
faciat se defendens animo se defendendi
non vliscendi. Tertius requiritur qđ
fiat cum moderamine in culpate tutelle.

Dicitur etiam moderatum inculpate
feruari: si illud tārum facit quo obmissio
violentia repelli non posset. vt dicit glo.
in dicto. c. significasti. ii. vnde non est ne-
cesse ad hoc vt dictum moderamen obser-
uetur qđ per omnia sint arma equalia in-
uadentis ⁊ inuasi.

Sed debet in hoc attendi qualitas per-
sonarum ⁊ alie circumstantie quas bo-
nus iudex considerabit pro quo est glo.
no. in. l. i. l. vnde. vi. ⁊ ibi tenent cōmuni-
ter docto. Et ad hoc vt ista defensio lici-
ta reddatur non est necesse primum ictū
inuadentis expectare vt est glosa in. §. s̄z
ex sacris insti. de iter. ⁊ in. d. l. vnde. vi. l.

Item etiam poterit quis perforamē su-
um occidere in vasorem. ita notat abbas
in dicto. c. significasti. ii. Item ⁊ bene
nota. unde si minus potens timet magis
potentem poterit illum insidiosē vel ve-
neno occidere. vt notat Jo. faber. insti. §.
ius autez de iu. na. Sed intelligo hoc
quantum ad irregularitatem vitandam
dum tamen nequeant aliter mortem eua-
dere. vt infra dicam. Et in tantum iur-
ta defensio excusat qđ si clericus stās ad
altare missam celebrans inuaditur pote-
rit obmissa celebratione defensionē insi-
stere: ⁊ si occidat poterit redire ad altare
⁊ in choatam missam cōsumere. ita not.
abbas in. c. clerici. arma. por. de vi. ⁊ ho.
cleri. Sed predicta intellige dūmodo
inuasus ille aliter mortem vitare nō pos-
set. si ergo posset vitare forte fugiēdo dū-
modo posset facere talem fugam sine pe-
riculo. ⁊ tunc occidendo incurrit irregu-
laritatem pro quo facit tex. in dicta cle.
si furiosus. ⁊ ibi glo. qđ sequitur Jo. de
ymo. ⁊ docto. Quantum ad penam ta-
men legalem excusaretur occidens se de-
fendēdo. ⁊ eo casu quo posset euadere fu-
giendo. non enim tenetur quis fugere cū
illud sit iniuriosum. vt in. l. item. §. apud
labionem. ff. de iniu. ita determinat bar.
in. l. i. l. unde iiii. ⁊ abb. in. c. significasti.
⁊ in. c. olim. i. de resti. spoli. Pondera-
tamen tex. in. d. cle. que dicit mortem vi-
tare non valens. secus ergo si detrimen-
tum rerum velit euitare. nam tunc si pro-
pter hoc occidat incurrit irregularitatē
potius enī debuisset post tunicam relin-
quere palium qđ pro rebus vilibus ⁊ trā-
sitorijs adeo acriter in fratres exardesce-
re. vt in. c. suscepimus de homi. Item qđ
textus in dicta cle. dicit mortem. Quid
si aliter non potest vitare detractionē
membra vel aliam penam corporalem.
In hoc dicendum quod quantum ad pe-
nam que iudicialiter venit imponenda
pro homicidio iste est immunis ex quo qđ
dammum corporalem est irrecuperabile.
ita notat Florianus in lege scientia. ff.
ad. l. acqui. Sed quantum ad irregu-
laritatem contrahendam secus crederem
quia textus in dicta cle. dicit mortē.

Item ad hoc facit id quod not. epus
abulēsis. mathei. v. c. q. cir. vbi dicit ali-
ud forti. s. qđ si mors inferat alicui violē-
ter. ⁊ ille stat deliberatus taliter qđ post
mortem patienter. ⁊ in statu gratie susti-
nere debet ne perdat animas inua dētis.

Quod etiam confirmari posset per id
quod nicolaus dicit io. xv. sup illud ma-
iorem charitatem nemo ⁊ cetera. Dicit ex
precepto charitatis obligatur quis po-
nere corpus suum per saluanda anima
proximi. Ad qđ etiam facit qđ scribi-
tur Jo. iii. nos debemus pro fratribus
animas ponere exponitur ibi. i. corpora
nam vt Augustin⁹ inquit in. i. de doctri-
na xpiana quattuor sunt principaliter i-
telligenda. Primo de⁹ qui super oia
est. Secunda anima nostra. Tertia aia
proximi. Quarta ⁊ vltimo corpus nrm.
Ecce quod in dilectione preponitur aia
proximi corpori nostro. Pondero etiaz
tex. in. d. cle. que dicit mortē propriam.

Si ergo quis propter saluandam vi-
tam proximi occidat. ⁊ si quantum ad legē
ciuilez a pena sit immunis vt notat bar.
in. l. si quis in seruitutē. ff. de furtis ⁊ ibi
est tex. efficitur tamē irregularis. qđ pro-
cedit etiam si occidat inuadentem prent
vel matrem vel alium cōiunctum ita no-
glo. in dicta cle. si furi. Circa secundū
modum principalem in quo supra dixi
comiti homicidium. s. precepto. aduertē-
dum qđ ne dum mādans directi comitti
homicidium. sed etiam mandans aliquē
verbarari vel aliquid in alium cōmitten-
dum modo debuit iste veri similiter cogi-
tare inde seq posse homicidiū incurrit ir-
regularitatem. etiam si expresse vetuerit
homicidium comiti vt ē tex. in. c. fi. de ho-
mi. li. vi. tenetur iste mandans siue incō-
tinenti siue post maximū interuallū seq-
tur illud homicidium. ita tenet Juno. in
dicto. c. ad audientiam. notandum etiam
iuxta hoc qđ si quis mādauit homicidiū
comitti ad hoc vt secuto homicidio excu-
setur oportet qđ mādas illud reuocet qđ
reuocatio potest fieri duplr. s. expresse ⁊
tacite expresse vitando expsse ne exequat
mandatū ipi⁹ tacite: si par ineat inter
mādatū ⁊ suū inimicūz vel amicitia sci-

ente eo qui mandatum recepit. ita notat
Inno. in dicto. c. ad audientiam.

Circa. iii. modum principalem quo p̄
dixi homicidium comitti. s. quo aduertē
dum qđ aut consulēs dabat operam rei
licite aut rei illicite. Primo casu aut
directe consulit in mortem aut indirecte.
si directe puta quia dixit occidite vel ex-
ponite vos morti vt pro patria vel ali-
quo huiusmodi consulēs irregularis est
secuto homicidio. Pro fide tamē 7. l.
potest quis in mortem consulere sine me-
tu irregularitatis. si vero nō consulit di-
recte in mortem vt si consulit pro defensi-
one patrie capiendum esse: 7 tunc non in-
currit consulens irregularitatem. Ad
hoc aut vt quis de consilio non teneatur
requiritur qđ reuocet illud 7 contrariuz
suadeat eius qđ primo consulit. Inno
debet suadere illi in cuius perniciem con-
sulit qđ sibi caueat. predicta omnia po-
nit Inno. in dicto. c. ad audientiam. Iuxta
premissa quero clericus interrogat^r qua-
liter debeat aliquis maleficus puniri.

Respondet qđ ad mortem vel ad mutila-
tionem. An secuta morte vel mutila-
tione ille incurrat irregularitatem. Ad
hoc dicendum qđ aut casus iminebat de
presenti aut non. Primo casu consu-
lens incurrit irregularitatez pro quo est
tex. cum glo. in. c. ex litteris de excels. pla.

Aut non iminebat de presenti 7 tunc
supposito quod respōdeat. homicida est
taliter puniendus non incurrit irregula-
ritatem. vt not. glo. in dicto. c. ex litteris.
7 ibi not. docto. qđ limita verum si iste re-
cte cōsuluit: si tamen non recte: 7 tunc si
probabiliter fuit dubitatio puta qđ cō-
flictatio magna erat inter docto. ar. eoz
quem notat Jo. an. in. c. i. de consti. 7 eoz
que docto. in. c. finem. de do. 7 contu. cir-
ca materiam expensarum. Si vero nō
erat probabilis error. si iste erat iurispe-
ritus vel putabatur esse. 7 iudex securus
eius consilium occidit incurrit irregula-
ritatem. ita not. specula. in ti. dele. §. dis-
pensatio. n. qđ si iudex.

Caueant ergo predicatorēs ne cum ali-
quis in carcere proxime pro crimine deti-
netur in suis predicationibus dicant ali-

quid ex quo iudex moueatur ad occiden-
dum alioquin incurrunt irregularitatē.
secus si ex eorum consilio vel suggestione
iudex non mouetur. sed alias erat dispo-
situs illud facere per ea: que notat abb.
in dicto. c. ex litteris de excels. prela. Qđ
ego limitarem quando huiusmodi predi-
cator directe consulere vel suggerere mor-
tem. Secus si generaliter 7 indirecte
suaderet in predicatione dicens malefi-
cos debere puniri. 7 prouinciam deberi
per presides purgari malis hominibus
vel iusticiam deberi per presidem mini-
strari. ad hoc induco quod not. Inno. in
dicto. c. ad audientiam qđ est notabile.

Circa quartum modum quo comitti-
tur homicidium. s. defensione de defen-
sione dicendum qđ debet intelligi de defen-
sione propria nō tamen necessaria vel ali-
ena: vt si forte alium defenderet 7 occidit
quibus casibus iudicatur homicida. 7 ir-
regularis de quo satis dictum est in pre-
cedentibus. Potest alius casus addi
quando comittitur homicidium. s. rati-
abitione qui casus includitur sub. ii. mē-
bro principali. s. precepta. nā rati abitio
retro trahitur. 7 mandato cōparatur vt
in regula rati abitionem de regulis iuris
libro. vi. ad qđ est tex. expressus in. c. cum
quis desen. ex libro. vi. facit etiam tex. in
l. i. §. item sed 7 si quis. ff. de vi. 7. vi. ar.

Ad hoc tamen vt ista rati habitio incur-
rat irregularitatem requiruntur duo
Primo qđ nomine raptum habentis fu-
erit illud homicidium perpetratum.
Secundo quod ille raptum habens ra-
ptum habeat tanquam gestum nomine
suo forte quia nescit nomine suo factum
vel posito quod sciat. Secus autē si
habeat raptum. sed non tanquam gestū
nomine suo. vt quia dicit qđ penitet eum
suo nomine gestum alias aut plurimū si
ibi nō imputabitur. ei illud delictuz pro
hoc est glo. valde notanda in dicto. §. sed
7 cum quis qđ ibi sequitur bar.

Et ista rati habitio quantū ad ecclesiaz
militantē qđ nō iudicat de occultis debet
exteri^r patere quātū ad deū tñ sufficit il-
la qđ corde retinet. de^r in cor. interrogat. et
nō manū hic exp̄sse tenet i glo. in. c. cū qđ.

Iri etiam **Q**uod ex simonia in ordine commissa committitur irregularitas circa quod est sciendum quod symoniacus in ordine quatuor occultus est suspensus quo ad se et quo ad alios ut in. c. verum. xxxii. q. vi. si celebrat incurrit irregularitatem per ea que not. Anno. in. c. si celebrat de clerico ex. mi. Si vero simonia fuit commissa in beneficio. et tunc si est occultus non est suspensus quo ad alios. sed quo ad se tantum. et si renunciat beneficio potest in ordine suo ministrare post paratam penitentiam. Si vero est manifestus tunc est suspensus quo ad se et quo ad alios. et renunciet beneficio. eget dispensatione sicut quilibet notorius criminatus. ut in. c. si. de tpo. ordi. ita notat abbas in. c. accusatum de simonia. Itaque scilicet ea que predicti cum iste censeatur suspensus propter infamiam crederem illum effici irregularem si celebraret. ita probatur ex hijs que not. Anno. i. d. c. si celebrat.

Iri ulterius quod clericus per saltum promotus est irregularis itaque non poterit in susceptis ordinibus ministrare sine dispensatione. et decebit ante quam ministret etiam cum dispensatione in ordine quem habet recipere illum quem non habet. ut est textus in capitulo uno de cleri. per sal. promo. Idem dicendum si totus ordo non fuit obmissus sed aliquod desolitis observari in collatione ordinis. debet enim illud quod negligenter fuit obmissum tacite suppleri. ut in. c. i. de sacra. non iterum. quia usque ad hanc suppletionem non debet taliter ordinatus in suscepto ordine ministrare. ut est textus in. c. sollicitudo. l. ii. di. no. glo. i. dicto. c. i. debet suppletio fieri cum ea sollemnitate cum qua a principio ordo debuit conferri ut est text. i. c. unico. in principio. de sacra vntione.

Ex quo elicit ibi **Anto.** regulam generalem quod suppletio que debet fieri in aliquo actu debet fieri cum ea sollemnitate qua fit actus principalis. **Ex** quo dicendum quod sicut collatio sacrorum ordinum debet fieri in quatuor repositibus. et in sab

bato dñice passionis. et in sabbato sancto. ut in. c. de eo de tpo. ordi. ita erit dicendum in predicta suplectione pro quo est text. in. c. si. de sacra. non iteran.

Aduertendum tamen in hoc quod licet omnes actus diuini non sint iterandi. sed tantum ille qui obmissus est secus tamen in uno actu. nam qualiscumque eius pars fuit obmissa a capite debet inchoari. ita not. Anno. in. c. si. de sacra. non iteran.

Ex quo infert ipse quod si clericus missam celebrans deficiat infirmitate vel alias cum accederet ad verba consecrationis. scilicet hoc est corpus meum et cetera. Alius sacerdos suplens pro eodem incipit. scilicet Qui pridie quam pateretur et cetera. si tamen consecratio corpore christi hoc contingit tunc incipit a consecratione calicis et hoc nota.

Iri ulterius quod criminatus crimine notorio est irregularis pro quo facit text. in capitulo finali de tpo. ordi. et capi. ex tenore eodem titulo.

Circa hoc tamen glo. satis extense tractauit materia in dicto capi. ex tenore melius tamen expeditur materia per quatuor regulas. Quarum prima est propter nullum crimen occultum potest quis iudicialiter prohiberi ne ministret in ordinibus susceptis vel ascendat ad superiores pro quo est textus in dicto capitulo ex tenore. Secunda regula est in foro penitentiali talis debet moneri et prohiberi ante penitentiam sed post non.

Fallit in homicidio et simonia in ordine. et quia ista ponuntur loco exempli. Idem dicendum in alijs criminibus enormibus. Tertia regula est quod licet nouum crimen vel de quo iudicialiter constat tale quod inducit depositionem ut sunt illa de quibus exemplum textus in dicto capitulo finali in principio scilicet adulterium periurium. et alia similia impediunt ordinis executionem et nequis ascendat ad superiores. ut in dicto capitulo finali facit etiam ad hoc textus in dicto capi. ex tenore. Quarta regula est si crimen est leue tale scilicet quod si de ipso iudicialiter constaret quis non deponeret et etiam quia per ipsum non perditur bonum

conscientie vt est veniale non impedit eti-
am non parata penitentia vt in dicto. c.
ex tenore a contrario. Istas quattuor
regulas ponit Franciscus in dicto. c. fi.

Aduertendum tamen est qd etiam si in
predicto casu criminis notorii quis sit ir-
regularis ne ministret in susce ptis: nec
ascendat ad superiores vt dictum est. si
tamen celebret non incurrit irregularita-
tem. ita determinat Inno. in dicto. c. si ce-
lebrat de quo iam predicti.

¶ Iri ulterius qd illegittimi
sunt irregulares est intelligē-
dum siue sint nati ex adulte-
rio sine al. qualitercūq; dū
modo non sint nati ex matrimonio. pro
quo ē tex. in. c. fi. de fi. presby. cū dicit ibi
et ceteri ex fornicatione nati. Et proce-
dit hoc etiam si illa irregularitas sit oc-
cultā vt si sub colore matrimonij quis fu-
it genitus nō ab illo qui putatur pater
sed a clerico vel ab alio. tunc enim iste oc-
culte debet accedere ad sedem apostolicā
aqua faciliter cum eo dispensatur. ita de-
terminat Anto. in. c. i. de filiis presby.

Aduertendum tamen est iuxta hoc qd
nedum is de quo certum est esse illegitti-
mum ab ordinatione prohibetur vt di-
ctum est: sed etiam ille qui de hoc est infamatus
quousq; se canonicē purget pro
quo est tex. in. c. accedens. de pur. cano.

Sed pone qd dubitatur an quis sit le-
gittimus vel non nec reperitur pater ei?
vel mater an sit presumendum de eo qd
sit legittimus vel non. Et primo vide-
tur qd presumatur legittimus: nam qui
libet presumitur bonus. vt in. c. fi. de pre-
sumptionib. et in. c. unico de scrutinio. in
oz. fa. et in dubio fauore prolis fertur sen-
tentia pro legitimatione. vt in. c. ex te-
nore. qui filij sunt legi. In contrariuz
arguitur quia non presumitur pro ma-
trimonio nisi probet. vt in. c. aliter. xxxv.
q. v. Solutio pro veritate. quia aut iste
fuit infamatus d. illegittimitate. et tunc si
ibi est indicēda purgatio. vt in. c. accedēs
de pur. ca. Aut non est infamat. et sem-
per vixit vt legittimus. et tunc sue consci-
entie relinquatur. de iu. iu. mulieri. et qd
ibi no. ita determinat bo. in. c. veniēs. de

presby. non hap. mi.

¶ Iri etiam qd patiens votaz
vel defectum in membris est
irregularis vt si partem di-
giti amisit sine qua non po-
test sine scandalo celebrare. vt in. c. i. de
corpo. vici. Item si maculam in oculo
habet vt in. c. ii. eo. ti. Sed hoc intelli-
ge quādo predicta macula sine subtili su-
spitiose se offeret oculis intuentiū alias
aut nō induceret irregularitatē. ita not.
Fran. in dicto. c. ii. Secus si vnum ocu-
lum alio maiorē habet ita tenet ibi glo.

Sed quero an impeditus lingua sit
irregularis. vin. in. c. ii. de clerico. egro.
mouet questionem et distinguit an perfe-
cte loq̄tur vt non tunc impediatur a pro-
mouione. alias aut nō pro quo facit tex.
in. l. si quis linguā. ff. de edili. edito.

¶ Quero iuxta hoc quid de claudo: Iuxta
hoc dicendum qd aut sine baculo potest
ad altare accedere. et tunc poterit promo-
ueri. Aut nequid accedere ad altare si-
ne baculo. et tunc promoueri non potest.
pro hoc facit glo. in. c. si quis infirmitate
lv. di. et glo. in. c. nullus. de cōse. di. i.

In hac tamen materia glo. in. c. fi. de cor-
po. vici. posuit quandam distinctionē qd
aut quis est viciatus corpore in paruis
membris aut in magnis. si in paruis vt
forte in digito vel parte illius et tunc aut
sponte fuit casu vel sine voluntate sua.

Si sponte aut iusta causa interuenien-
te puta propter timorem infirmitatis vt
aliquid huiusmodi et non est irregularis
pro quo est tex. iu. c. ex parte. ii. de corpo.
vici. Intellige tamen hoc nisi defectus
illius membri induceret diformitatem.

¶ Idem dico si induceret impedimentū
ad ecclesiasticum officium per agendum
per ea. que inferius dicam. Si vero fe-
cit hoc vel fieri passus est nulla causa in-
terueniente. et tunc est irregularis. qz nec
in susceptis potest ministrare nec ad ma-
iores ordines ascendere vt in. c. qui par-
tem. lv. di. Sed iuxta hoc distingue me-
lius qz glo. qd aut defectus ille inducit
diformitatē. et tunc aut est notoriū qd fe-
cit hoc ex indignatione. et repellitur ita in-
telligitur tex. in dicto. c. qui partem.

Si vero non est notorium sed occultum non repellitur ita tenet hosti. in dicto. c. si. quem secuntur Fran. & antonius ibi. Ego tamen dubito de hoc nam ponderata ratione tex. in. d. c. qui partes qui concludit istud propter seviciam quantum in se exercuit esse irregulare videretur posse sustineri glo. tamen durum esse a communi opinione discere. Si vero membrum est magnum indistincte repellitur. ut crus pes vel manus. Predicta limita nisi membrum quod quis abscidit esset superfluum corpori. unde si clericus habens sex digitos facit sibi amputari unum. s. superfluum non ex hoc reputabitur irregularis. ita no. glo. in dicto. c. qui partem. & tenet dominicus in. c. ab exordio. xxxv. di. per illum tex. Sed quero nunquid habens membrum superfluum possit ordinari. Dicendum quod si impedit officium exerceri predicta superfluitas tunc inducit irregularitatem. alias non inducit. ar. c. ii. de cleri. egro. ita not dominicus in. c. in aliquo. lv. di. Sed iuxta predicta quero nunquid carens utroque testiculo possit ordinari vel si careat uno. Dicendum quod si propter insidias hominum factus est eunuchus. vel ita natus est vel in persecutione fuerunt ei amputata virilia. poterit etiam in episcopum promoveri. ut est tex. in. c. ex parte. i. de corpo. vicia. Sed hoc quod dictum est de persecutione intelligitur. dummodo talis persecutio non sit nata culpa istius: nam tunc efficeretur irregularis ut si maritus inuentum cum uxore castrasset scd3 Jo. an. & ho. in. d. c. ex parte. Si vero ipse sibi virilia amputavit vel amputari fecit sine causa efficitur irregularis ex hoc ut probat tex. in capi. significavit. de corpo. vici. Unum tamen tenerem quod amputatis testiculis non est necesse carnem illam vel pulverem secum deferre ut dicunt vulgares pro quo est glo. in. c. eunuchus. lv. di. not. Jo. an. in dicto. c. ex parte. Finaliter tamen in hac materia scias quod viciium corporis inducat irregularitatem. tene hanc regulam quod omnis corporalis defectus qui reddit hominem inhabilem ad exercendum divinum officium vel ecclesiasticum vel

reddit eum difformem taliter quod sine scandalo hoc non posset inducit irregularitatem pro ac singulari regula est tex. in. c. ii. de cleri. egro. & ibi tenet abbas. Ad iudicandum autem illum defectum esse talem ad arbitrium episcopi recurratur. ita tenet fra. post Inno. in. c. i. de corpo. vici. Ex hijs determinatur questio. angibosus repellatur a promotione. Dicendum est per predicta quod repellitur si tanta est difformitas quod sine scandalo non potest ministrare ita notat fran. in dicto. c. ii. de corpo. vici. Considerandum tamen quod viciium vel defectus corporis non reddit quem ex toto irregularem. sed solum ad illud officium ad quem est inhabilis propter impotentiam vel debilitatem. unde si presbyter cum sit manum excepto officio altaris. vel alio quo maius ministerium requireretur. bene posset administrare in ordine itaque posset absolvere in foro penitentiali. ita est tex. in. c. ii. de cleri. egro. & ibi tenet abbas. Istud tamen limitarem nisi voluntarie incurrisset defectum corpus defectum: quia tunc ex toto repelleretur pro quo facit tex. in dicto. c. significavit. Idem dicere si culpa sua illud defectum incurrisset ut si propria culpa fuerunt alicui amputata virilia. per ea que dixi supra post Inno. & Jo. an. ** hoc dicitur b fratris Ray 4o de etat 4o de corpo*

Tri etiam quod defectus etatis reddit quem irregularem. Circa quod obmissi interstrictio ipsorum qui olim in recipientis ordinibus servabatur. hodie iure novo in sacris ordinibus recipiendis est etas taxata ut subdiaconatum non possunt recipere nisi constituti in. xviii. anno. diaconatum. in. xx. presbyteratum. in. xxv. ut est tex. in cle. generalē de eta. & quali. Et potest dera quod satis est attingere prima die cuiuslibet etatis istarum. nec est necesse etatem illam consummare. ita no. glo. i. d. cle. Sed quod sit etas idonea ad minores ordines recipiendos. Dicendum quod ad primam tonsuram clericalē est etas. vii. annorum. ut in. c. fi. de tpo. ordi. li. vi. Ad alios vero minores ordines usque ad acolitum ordinem inclusive usque ad. xii. annos ab inde potest in acolitum ordinari. ita determinat glo. xxii. di. i. summa.

Sed quero an ordinatus ante etatem legitimam recipiat ordines. Ad hoc videndum quod sic pro quo facit tex. in. c. v. non est copos. de tpo. ordinari et tex. i. c. subdiachonatus. lxxvii. di. que iura mandant interdici executionem ordi. ergo supponitur ordinem realiter fuisse receptum. In tunc hoc procedit quod secundum hugui. in. d. c. subdiachonatus etiam puer in cunis poterit ordinari. ita etiam tenet archi. et ibi fran. in dicta cle. generalē. Quero ex quo promotus ante etatem legitimam recipiat ordinem an gaudeat privilegio ordinis suscepti. Juxta hoc est distictio. quod aut privilegium concernit ordinis executionem aut respicit characterem. Primo casu promotus ante etatem legitimam non consequeretur illud privilegium ita debet intelligi glo. in cle. ut hi qui de eta. et q. li. que dicit quod promotus ad subdiachonatus ante etatem legitimam non debet habere vocem in. c. habet enim locus hoc propterea quod illa cle. exigit illud privilegium concedi ordinatis in subdiachonos ut sunt qui vacent divinis officiis. sic etiam debet intelligi glo. in. c. ticius de preben. li. vi.

Si vero privilegium characterem concernit iste gaudebit tali privilegio exemplum in privilegio canonis si quis suadent et in privilegio fori que conceduntur clericis pro eo quod in sortem domini sunt vocati. et sunt res sacrate. Et hoc dicit colligitur ex verbis. Jo. an. in. d. cle. hi qui ad quod facit questio quod movet fran. in. c. quod translatio de tpo. ordi. ubi movet questionem an promotus ab alio episcopo sine licentia sui episcopi gaudeat privilegio fori et tenet quod sic sufficit enim quod characteres recepit. ita ergo erit dicendum in proposito.

Tri etiam quod bigamus est irregularis. Est notandum

quod dicitur quis bigamus multis modis de quibus glo. in c. ii. de biga. et quatenus glo. ibi dicit de viro que uxorem suam adulteram cognovit scienter ut illi bigamus efficiatur.

Debet intelligi idem si ignoranter quia non agitur hic de vicio ordinandi. sed de defectu sacramenti. ita no. Jo. an. et fran. et communiter doctores in dicto. c. ii. et ex hoc

patet quod valde periculosum est eos qui matrimonium contraxerunt mortuis uxoribus assumi ad ordines. Et advertendum quod ad contrahendam bigamiam non requiritur iuris effectus ut si binas nuptias quis iuridice contrahat sed sufficit affectus ut si de facto contraxit ut est in clerico qui ante sacros ordines duxit unam et post sacrum ordines de facto duxit aliam idem dicit fran. in dicto. c. ii. in eo qui simul cum duabus eis simul vivitibus. et idem Inno. sed quid si quis contraxit matrimonium cum corrupta a se ipso an incurrit bigamiam glo. in. c. debitam de biga. finaliter tenet quod non et eandem conclusionem sequitur glo. in. c. ii. de cleri. coniu. sed hosti. in. c. rata qui si. sunt legi. tenet eandem conclusionem hanc etiam sequitur fran. in. d. c. debitum secum etiam anto. et abb. in dicto. c. ii. et est eorum opinio docto. quia illa non dividit carnem suam in plures. Sed quero nunquid bigamus ordinatus recipiat characterem communiter tenetur quod characterem recipit pro hoc tex. in. c. si quis vidua. l. di. Et in hac materia advertendum quod nunquam sine copula carnali inducitur bigamia ita quod etiam si cum mille mulieribus quis contrahat matrimonium nunquam erit bigamus enim saltem duas cognoscat vel unam corruptam. ut probat textus in. c. valentino. xxxiii. di. ita tenet hugui. ibi et dominicus.

Sed dubitatur nunquid gaudeat privilegio clericali. textus determinat quod non. in. c. vno de biga. li. vi. imo sub anathemate. vetat eis ne deferant habitum clericalem et glo. ibi dicit quod hoc verum siue sit bigamus vere siue interpretative quia contraxit cum vidua intellige corrupta. ut in. c. debitum in fi. de biga. sed fran. tenet contrarium in. c. si. de biga. dicens hanc penam non debere extendi ad casum fictum vel interpretativum. de qua tamen materia vide dominicum in. d. c. unico.

Tri etiam quod leprosus est irregularis illi enim non debet in officio administrare propter scandalum aliorum debet tamen ei coadiutor dari ita probat tex. in. c. de rectoribus et in. c. ex parte de clerico egro. et in. c. cum percussio. vii. q. i.

¶ Iri etiam ¶ est irregularis
arepticus a demone occupa
tus vlt' morbo caduco graua
tus. vt in. c. maritum. 7 in. c.
d cōmuniter. xxxiii. d. Iuxta hoc tamen
aduertendum ¶ aut querimus in nodū
promoto aut impromoto an possit mi
nistrare. Primo casu dic ¶ nullus ta
lis promoueri potest. vt in dicto. c. mari
tum. sufficit enim ¶ predictum morbum
aliquando habuerit. etiam si semel eum
occupauerit. Secōdo vero casu ¶ si fre
quenter cadunt non debent administra
re. vt. vii. q. i. c. i. Si aut raro 7 emit
tunt voces suas confusas ministrare po
terunt: sed debent habere coadiutorem.
vii. q. i. illud 7 in hoc omnes concordāt.
In demoniacis vero est differentia in
ter bugui. 7 alios. bugui dicit qđ etiam
si tales non debeant promoueri. vt in. d.
c. maritum promoti tamen lapsō anno
postqđ sūt curati a morbo ministrare po
terunt. Alij tamen dicunt qđ isti nun
quam poterunt ministrare exco. semel a
demone extiterūt occupati hec omnia po
nit glo. in dicto. c. cōmuniter. 7 hoc vide
tur verius. Item seruus irregularis
est ne promoueatur. pro hoc est totus ti
tulus de seruis non ordi. Item obli
gat' ad racionia pro hoc tex. in. c. vni
co. 3 obli. ad ratio. Item est irregula
ris qui cum esset in sacris ordinibus cō
traxit matrimonium. vt in. c. i. 7. ii. eo. ti.
li. vi. Item qui extra statuta tempora
fuit ordinat' de quib' in. c. de eo de tpo.
ordi. 7. c. litteras eo. ti. Item non ordi
natus ministrans irregularis efficitur.
vt in. c. i. 7. ii. de cleri. non ordi. vt si non
ordinatus dicat eplam quod intellige in
aparatu. ita notat abbas in dicto. c. i. 7
intellige aparatum si habeat manipulū
vltra dalmaticam. naz illud insigne prin
cipaliter tribuitur in ordinatione subdi
achoni. hoc etiam videmus in fratribus
mendicantibus qui cū manipulo 7 alba
7 dalmatica etiam non ordinati dicunt
epistolam. Item qui non habent
scientiam cōpetentem pro quo est tex. in
c. cum in cunctis de elec. 7 in. c. i. 7. c. que
ip̄is. 7 per totum ti. xxxviii. d. Sed in

tellige hoc nō qđ de oib' istis in prom
ptu respondeat sed sufficit quod facta re
uoluntione librorum 7 habita cum alijs
collatione hoc facere possit ita tenet In
no. in. c. firmiter de sum. tri. Superi'
vero epi quanto in maiori dignitate po
siti sunt tanto eminēcius p̄dita debēt
habere. Presbyteri debent scire cano
nes penitentiales. Cōputum. 7 lectiona
rium. 7 baptisterium. ita quod sciant re
citare horas. in. c. que ip̄is. xxxviii. di.
Item debent scire articulos fidei explici
te: 7 huic scientie debet principalius va
care. vt not. Inno. in dicto. c. firmiter: ni
si propter paupertatē hoc dimisisset. vt
tenet ip̄e. Ipi vero religiosi magis de
bent vacare contemplationi: vnde minoz
instructio scientie in eis tolleratur. vt di
cit tex. in. c. legi. xvii. q. i. Archidiacon'
si habet iurisdictionē tenetur scire iura.
Finaliter tamen tenenda est regula ge
neralis que omnia cōplectitur qđ illa est
sufficiens scientia que sufficit ad expedi
endum officiu' ip̄i ordinato iniunctum.
ita tenet Inno. in dicto. c. cum in cunctis
de elec. tenet etiā sanctus Thomas. iiii.
sententiar. di. xxxiii. Ex quo infertur qđ
religiosi 7 alij presbyteri qui nō sunt cu
rati satis est qđ sciant officium suum: pre
dictis vero casibus supposito qđ incur
rat quis irregularitatem: si tamen admi
nistrat in ordine: an nouam irregulari
tatem incurrat vel non. recurrendum est
ad illā distinctionem qđ supra feci post
Inno. in. c. si celebrat de clerico ex. mi.
Ad vnum tamen est diligenter attenden
dum qđ vltra irregularitates predictas
omnis cōstitut' in mortali peccato quā
tum ad se est suspensus itaqđ nullum sa
cramētum debet administrare. alioquin
mortaliter peccat. Item nec debet di
cere missam: eplam: vel euangelium: nec
principaliter in ecclesia officiare dicendo
capitulā 7 orationem in choro. ita tenet
dñicus in. c. i. de re. iudi. libro. vi.
Et generaliter non potest admitti ad ali
quod officium reseruatum certo ordini:
imo peccat mortaliter. Secus si saltē
de consuetudine non esset reseruatum cer
to ordini. vt dicere epistolā siue aparatu

vel ministrare alteri. ita determinat sanctus Thomas ubi supra.

Quero an in dubio debemus iudicare quem irregularem vel non. Juxta hoc est dicendum quod aut querimus in foro iudiciali. aut in penitentiali primo casu cum irregularitas sit de iure positivo in dubio non debemus iudicare quem irregularem. ita not. Anno. in. c. ad audientiam de homi. aut querimus in foro penitentiali. et dico forum penitentiale: etiam si quis non confiteatur: sed alias requirit remedium anime sue siue consilium salutare. et tunc in dubio est iudicandus irregularis: quia hec pars est tucior anime. ut probatur hoc per textum in capitulo significasti. ii. de homi.

¶ Iso ex quibus causetur irregularitas videndum est qualiter tollatur. Juxta quod primo quero nunquid irregularitas tollatur per baptismum. et in hoc est distinguendum: quia aut talis irregularitas provenit ex peccato aut non. si provenit ex peccato: quia quis commisit homicidium: vel mutilationem antequam ad fidem catholicam converteretur: et tunc per baptismum tollitur: quia sicut tollitur peccatum. ita et omnis sequela peccati. pro hoc est tex. in. c. si quis viduam. l. di. op. tex. in. c. deinde. xxvi. di. ita not. Anno. in. c. gaudemus de divoz. Aut irregularitas est contracta sine peccato ut in iudice iuste occidente. et talis non tollitur. cum non accedat alicui peccato: ut ex eius accessione tollatur. ita not. glo. in dicto. c. deinde et glo. in dicto. c. si quis viduam hoc idem sequitur Dominicus et Archidiaconus in. c. deinde tenet Jo. an. in dicto. c. gaudemus. sed Jo. an. calderinus et abbas ibi tenent hoc casu talem irregularitatem non durare post baptismum: quia in veritate a principio non fuit contracta nam irregularitas est inducta a iure canonico. ut not. Anno. in. c. nisi cum priorem de renunciatione. et in. c. ad audientiam de homi. et est tex. in dicto. c. is qui de sen. ex. li. vi. Jus tamen canonicum non ligat infidelis. ut in. c. gaudemus de divoz. in prin. ergo predicti infideles non

incurrunt irregularitatem super vacuum: est ergo querere an per baptismum tollatur irregularitas talis cum non fuerit contracta ut predictum est. Sed ego considero quod hac ratione bigamus ante baptismum posset ordinari post baptismum quod tamen falsum est. ut in. c. accucius. xxvi. di. et in. c. deinde ea. di.

Dicendum ergo videtur quod etiam si bigamus vel is qui homicidium commisit non censetur irregularis ante baptismum per supradictam rationem: quia tamen quod iuste factum est per baptismum non tollitur. ut dixit tex. not. in. c. deinde puta. matrimonia que fuerunt contracta vel homicidium quod fuit iuste commissum. ut in iudice iuste iudicare adveniente fide noviter ex illis causatur irregularitas: nam tunc qualitates ille inducentes irregularitatem habent locum. Quod videtur probari et ad. c. deinde si diligenter inspiciatur ad quod facit id quod not. Bar. in. l. ex facto. ff. de vul. et pupi. in illa materia quo tempore existentia qualitatis consideretur. Et ideo salva correptione tenerent contrarium: imo primam opinionem. et ex hac ratione dices quod nulla irregularitas proveniens ex defectu absque delictu tollitur per baptismum per predicta non enim illa que contrahitur per peccatum. vel cum peccato: quia cum ante baptismum fuerint contracta per ea que dicta sunt. et postea non potuerit contrahi cum per baptismum fuerit sublata illa qualitas ex qua poterit contrahi. scilicet peccatum per consequens illa nullo tempore contrahi potest. Illa vero que sine peccato contrahitur non potest per baptismum cum ante non fuerat contracta: sed est post facto contrahitur per subsistentiam illius qualitatis que per baptismum non fuit sublata: ut predictum quod est valde notandum.

Alterius quero an per ingressum religionis tollatur irregularitas. Juxta hoc. glo. in. c. ii. de apostaticis distinguit: an sit contracta ex proprio delicto: et tunc non tollatur aut ex alieno. ut patet in filio clerici qui alieno vitam laborat: et tunc per ingressum religionis tollitur. pro quo facit tex. in. c. i. de filiis presby. abbas et

men in dicto. c. ii. tenet contrarium: nam nullus iure predicta regula probatur: imo dicendum est quod per ingressum religionis tamen tollatur irregularitas in casibus expressis in iure. Quero an per penitentiam tollatur irregularitas. dicendum est ad hoc quod non. licet enim penitentia remittat peccatum in pristinum statum de pe. di. vi. i. c. quo vult. 7. xv. q. vi. c. psbr. ita tenet Hugui. 7 archi. 7 Dñicus in. c. miroz. l. di. An irregularitas tollatur per dispensationem. In hoc dicendum quod sic. nam cum sit de iure positivo omnis irregularitas poterit tolli per dispensationem. ut tenet Inno. in. c. nisi cum pridem de renun. Sed est dubitatio quis poterit dispensare cum irregulari. Ad hoc dicendum quod si est irregularis pro eo quod excommunicatus interdictus vel suspensus celebravit: vel tempore interdicti pretermissa iuris observatione ad solam papam expectet dispensatio per tex. in. c. i. de re. iudi. li. vi.

Item ad hoc facit illa regula generalis in materia dispensationis quod in maioribus criminibus adulterio non potest inferior a papa dispensare. nisi ubi reperitur expressum. ut est tex. in. c. ac. si clerici de iudi. in. §. de adulte. i predictis tamen casibus nullibi reperitur expressum quod inferior dispense. Unum tamen est quod cum predictis celebrantibus legatus dispense si non in contemptu celebraverint per supinam ignorantiam ita no. ho. 7 Jo. an. in. c. clerici. de cleri. ex. mi. 7 ita habet stilus curie. dicit tamen abbas. quod hoc dictum potius observatur de facto quam iure aliquo probetur.

Queritur quis possit dispensare circa irregularitatem quam contraxit per saltum promotus. dicendum est quod episcopus hoc potest. pro hoc est tex. in. c. unico. de cleri. per sal. promo. 7 ibi tenet communiter doctores. Alterius quero quis possit dispensare contra irregularitates quam contraxit homicida. Juxta hoc est dicendum quod aut est homicida voluntarius. aut casualis. si voluntarius. glo. in. c. sicut dignum de homi. dicit quod cum eo non possit dispensari etiam per papam. Sed hosti.

7 communiter docto. ibi tenent contrarium dicentes quod iura dicentia quod cum homicida voluntario non dispensatur intelligatur per inferiorem a papa: tamen papa dispensare potest si vult. aut est homicida casualis. Et tunc aut querimus in sacris ordinibus: 7 solus papa dispense. ut est tex. in. c. continebatur de homi. aut in minoribus ordinibus. 7 possit episcopus dispensare. per tex. in. c. ad audientiam eo. ti. 7 ibi hosti. quem sequitur abbas.

Quantum ad beneficia vero dicit quod episcopus cum eo potest dispensare. ut in. c. henricus de clericis pug. indue. quod limita verum in beneficio simplici.

Secus in curato. ita no. hosti. ibi pro quo facit. nam in materia stringibili vel exorbitante a iure appellatione beneficii tamen comprehenditur simplex. ut est tex. in. c. si preben. ita tenet abbas. in dicto. c. henricus.

Circa irregularitatem vero commissam per simoniam distinguendum quod aut simonia fuit commissam in ordine ipso ordinante dante pecuniam vel eo sciente tacite vel expresse. 7 tunc communis opinio docto. est quod solus papa dispense ar. c. erga. i. q. i. 7 in. c. penultimo de simonia. Aut fuit commissam eo ignorante: nec ratum habet 7 tunc hosti. 7 calde. distinguunt inter manifestum: 7 non manifestum delictum in. i. dispense solus papa. in. ii. vero episcopus Sed abbas. in. c. de simonia. eo. ti. ubi tractatur ista materia dicit indistincte dispensari cum talibus ratio est: quia misericorditer est agendum cum illis qui a alieno vicio laborant. pro quo facit tex. in dicto. c. de simoniace ubi indistincte permittitur dispensatio. ergo episcopus poterit hoc facere. Item facit tex. in. c. presentium i. q. v. 7. c. de regularibus. de simo. Nec ob. d. c. ex tue. quia ibi ille qui fuit ordinatus dedit pecuniam. 7 sic per se ipsum commisit simoniam. Quantum ad beneficium curatum aut dignitatem que equiparantur. ut in. c. de multa de preben. aut est sciens aut ignorans. si sciens 7 sponte renunciat beneficio. potest secum dispensari per episcopum quo ad beneficium simplex. 7 minores ordines quo ad illam ecclesiam. Quo ad aliam vero ecclesiam

dispensari potest cum eo in executione oī
um ordinum. Si vero nō renunciauit
sponte si expectauit sententiam: tunc ad
hoc qđ habeat beneficium. siue in eadez
ecclesia siue in alia solus papa dispen-
sat p quo facit tex. in. c. nobis. eo. ti. Si
vero eo ignoranter simonia fuit cōmissa
7 tunc aut a suis emulis: 7 tunc sibi non
nocet. vt in. c. sicut tuis. eo. ti. Aut ab
amicis: 7 tunc si sponte renunciat potest
secum dispensari ex magna misericordia
scđm Inno. 7 Hosti. in dicto. c. de simo-
niace. Sed intellige hoc non de eadez
vacatione. sed alia vero beneficia potest
habere sine dispensatione. exco. simoniā
non cōmisit scđz Inno. ibi. Si vero be-
neficium est simplex 7 eo ignorante fuit
cōmissa simonia 7 sponte renūciauit: po-
test epus etiam in illo beneficio dispensa-
re per tex. in. c. penultimo de elec. Si
vero nō renunciauit sponte vel eo igno-
rante fuit simonia cōmissa: potest secum
epus dispensare per dictū. c. pe. de. elec.
Et oibus alijs casibus quibus dictū est
epm dispensare posse debet intelligi dū-
modo nō fuerit simonia cōmissa forte qz
pecunia fuit ei data pro quo facit glo. in
c. presentiu. i. q. v. predicta ponit abbas
in dicto. c. de simoniace in oibus tamen
predictis casibus de papa nō potest du-
bitari quin possit cum simoniaco dispē-
sare cum sit supra iura positiua que in
illis cauerunt omnes simoniacos ad or-
dines 7 beneficium vt in. c. proposuit de
conce. preben. ad qđ facit qđ not. Inno.
in. c. nisi cum pridem de renuntia. §. per
sone. ibi tenet qđ cum omnis irregulari-
tas sit de iure positiua in omni irre-
gularitate poterit papa dispensare.
Sed quero circa irregularitatem propť
crimen notorium quis possit cum clerico
irregulari dispēsare. Inno. in. c. i. de cor-
po. vici. colligit ar. ex illo tex. qđ etiaz in
crimine valde graue 7 notorio dispensat
epus. Sed Fran. i. c. fi. de tpo. ordi. di-
cit qđ in mediocribus dispensant epī ni-
si reperiatur prohibituz vt in. c. at si cle-
rici. §. de adulteris de iudi. 7 sic per hoc
sentit banc materiam reducendam ad di-
ctum. §. 7 eius materiā. Ego credo hoc

reducendam ad illas regulas que in ma-
teriam dispensationis traduntur in di-
cto. §. de adulteris per abb. Quarum
vna est qđ in adulterio 7 minoribus cri-
minibus dispensant epī nisi hoc reperia-
tur prohibitum. Alia est qđ in maio-
ribus criminib⁹ adulterio nō dispēfant
epī: nisi permissum reperiatuz: 7 dicitur
permissum si in genere permittatur. sup-
posito qđ nō expresse caueatur de epō. vt
not. Inno. in. c. cum dilectus. de tpo. or-
di. 7 in. c. preterea. eo. ti. 7 glo. in. c. in qui-
busdam de penis. 7 in. c. postulastis. de
cleri. ex. mi. inferior tamen nequid dispē-
sare nisi de eo caueatur vt not. Inno. in
c. veniens de eo qui fur. ordi. rece. qđ in-
tellige nisi ille habeat iurisdictionē epis-
copalē in loco. per glo. in. c. i. tenet abb.
in dicto. §. de adul. permissa tamen dispē-
satione etiam inferior epō habens iuris-
dictionem ordinariam poterit eam face-
re per glo. in. c. l3 canon de elec. li. vi.
Circa irregularitatem vero que contra-
bitur ex defectu nataliū. Dicendū quā-
tum ad hoc vt ad ordines possit illegit-
timus promoueri. nō tamen assumi po-
test ad prela. vt in. c. i. de fi. presby. Pa-
pa vero pōt dispensare cū eo quo ad oia
epus vero tm quo ad minores 7 simplex
bñficiū. vt in. c. i. de fi. presby. libro. vi.
Ex quo infertur qđ etiam ad canonica-
tum in ecclesia cathedrali poterit cuz eo
dispensare. quia tex. in dicto. c. i. generali-
ter loquitur de beneficio simplici. ita te-
net archi. quem sequitur Dominicus in
dicto. c. i. Aduertendum tamen qđ cuz
iste dispensationes sint odiose: 7 per cōse-
quens restringende vt i dicto. c. i. 7. ii. eo.
ti. nō ampli⁹ censet in eis cōcessuz quā est
expressum: vnde si dispensatur cū illegit-
timo ad ordines minores nō potest ad sa-
cros 7 cetera. Et si ad epatum nō ad ar-
chiepatū. per ea que no. glo. in. c. scriptū
de elec. 7 per tex. in dicto capi. i. de fi. pre-
sby. libro. vi. Mo. docto. in. c. litteras
eo. ti. hinc est qđ si dispēsatuz cum layco
vt fiat clericus. tantum ad minores ordi-
nes poterit promoueri ex hac dispensa-
tione vt dicit glosa. no. que aprobat cō-
muniter per doctores in dicto capi. lras.
Predicta procedunt quando fit babi

litatio per viam dispensationis: si tamē fiat per modum legitimationis restituendo primo natalibus facta. simpliciter completur omnia ista not. abbas in ca. cōiuratiō. de elec. ad quod optime facit qd not. Bar. in l. ii. ff. de vul. et pu. et salice. in autērica. Item si quis. l. de natu. li. et abbas in dicto. c. cōiuratiō. de elec. vbi dicit qd legitimato ex toto restituit primis natalibus et dat legitimato oīa iura legitimi. Ista tamen restitutio non potest fieri: nisi quis illegitimus qz natus ex matrimonio diuina lege prohibetur scdm Jo. an. et docto. in dicto capi. per venerabilem qui filij sunt legi. Item aduertendum qd per consequens matrimonium legitimatur antea legitimus vt in capi. tāta qui fi. sunt legi. quo ad omnia. s. honores. et ordines qd procedit dummodo cum illa ex qua fuit habitus filius potuerit esse matrimonium contractum per illuz patrem illegitimum tempore conceptionis vt est tex. in dicto capitulo tanta. tenet abbas in dicto ca. innotuit. de elec. qd procedit etiam si instrumenta dotalia in tali contractu matrimonij non interueniant. vt in. c. i. qui fi. sunt legi. nec etiam requiritur quod ex concubina retenta in domo fuerit genit? vt est tex. iuncta glosa in dicto capi. innotuit de elec. et ibi tenet abbas. Circa illum vero qui patitur defectum in membris si esset corpore viciatus. quero quis possit dispensare. Dicendum qd solus papa ita determinat. Inno. in. c. i. de corpore vici. ad qd facit ille textus. tenet franciscus in capi. significauit. eo. ti. Circa illum qui patitur defectū in etate quis possit dispensare. Dicendum qd quantum ad beneficium solus papa. vt notat glosa in capi. cum dilectus de elec. quantum ad omnes: etiam idem est dicendum vt tenet glosa in de. generalem de etate. et quali. Circa bigamum vero glosa tangit questionem in. c. ii. de biga. et finaliter videtur concludi qd papa possit dispensare in minoribus ordinibus et nō in sacris. sed Inno. ibi sentit qd papa indistincte possit: nam bigamus prohibetur promoueri ex sententia pauli apli. papa

vero in administratione maior est paulo cum sit successor apostolorum. ita latius tenet ibi Franciscus.

Episcopus vero cum bigamo etiam in minoribus ordinibus nequit dispensare. pro quo est tex. et ibi tenet Dominicus in ca. nō confidat. l. di. Circa irregularitatem vero propter lepram dicendum qd soli pape est permessa dispensatio cum alijs hoc non reperiat permissum. Arrepticius vero vel morbo caduco grauatus per solum papam poterit dispensatione disponi ad ordines. Non tamen per inferiores cum nō reperitur hoc eis permissum.

Sed quero circa irregularitatem que prouenit ex infamia iuris. Dicendum qd episcopus non potest in ea dispensare nisi eo casu quo potest infamia eo enim casu poterit nam sublata infamia tollitur irregularitas tanquam eius sequela. Unde considerandum qd episcopus directe nō potest tollere infamiam quia est reseruatū principi indirecte: tamen potest in criminibus in quibus potest dispensare ita not. glosa in. §. hinc colligitur. ii. q. iii. et abbas in. c. cū te. ab. e. de re. iudicata. Intellego tamen qd sic accessorie tollat regularitatem cum infamia incipiendo dispensationes a delicto. nō tamē posset directe et principalem tollere irregularitatem ad quod optime facit qd notat dominicus in capi. non confidat. l. di. Et infamis tamen infamia facti promoueat non credo qd episcopus possit dispensari cum sibi non reperiat permissum ad qd facit vt notat Dominicus in dicto. c. non confidat. Circa illum vero qui cū esset in sacris contraxit matrimonium quis possit dispensare. Dicendum quod si ille contritus est vel ingressus religionem episcopus cum eo potest dispensare: alias autem nō. ita probatur in capi. i. et ii. qui cleri. vel vouen. et tenet glosa. et abbas in dicto. c. ii. Ordinatus vero sine licentia episcopi sui ex dispensatione eiusdem poterit in susceptis ordinibus ministrare pro quo. ē tex. in. c. lugdunensis. ix. q. ii. et glosa in. c. significasti. de offi. archi. Circa illuz vero qui cum nō esset ordinarius quero quis possit dispensare.

Dicendum ¶ circa beneficium ep̄s dispensare poterit. 7 vt ministret in suscepto. vt tamen ascendam ad maiores ordines solus papa dispēsat. ita probat tex. 7 ibi tenet abb. in. c. ii. de cleri. nō or. mi.

Circa illum vero qui non habet scientiam cōpetentem. dicendum ¶ aut indignitas est tanta ¶ non est tollerabilis: 7 tunc etiam papa non potest dispensare: vt quia esset maximum peccatum. Ex quo etiam sequitur: ¶ etiam sue dispensationi vel mandato iudex hoc non esset parendus per ea que not. Jo. an. 7 abb. in. c. cū a deo. 7. c. si quādo de rescriptis. Aut indignitas non est tanta. 7 tunc papa indistincte poterit cum supra ius posituum omnia possit. vt in. c. proposuit de conces. preben. Episcopus tamen non potest: imo talem ordinans est puniendus. vt in. c. quādo ep̄us. xxiii. di. Nisi esset spes ¶ iste adisceret. ita not. hosti. i. c. cum in cunctis de elec. 7 vincen. in. c. illitteratos. xxxvi. di. Item si esset alias nimium proficius ecclesie ordinari posset. ar. c. queri. de eta. 7 quali. ita tenet ho. in dicto. c. cum in cunctis. P̄dicta procedunt respectu ordinandorum. Respectu vero ordinatorum dicendum est quod dispensat episcopus cum ydiota iam ordinato vt non deponatur sed doceatur. vt in. c. placuit. x. q. i. 7 in. c. nullus. xxviii. di. ita determinat spec. in ti. dele. nunc de episcopozū n. cū. Cū ordinatio ne vero extra tempora debita: solus papa dispēsat. vt ē tex. in. c. litteras de tpo. ordi. vnum tamen in dispensationibus huiusmodi est attendendum qđ cum religioso fauore religionis facilius dispensatur. vt in. c. ii. qui clerici. vel vo. 7. in. c. ii. de apost. ad qđ facit op. tex. in. c. legi. xvi. q. i. circa fi. Item est aliud notandum qđ illis casibus quibus permittitur episcopo dispensare cum irregulari: non poterit hoc facere his qui eum ordinauit vel beneficium ei contulit cum in hoc deliquerit. 7 ex hoc debeat puniri. ita tenet abbas in. c. fi. de pur. cano. Ad quod posset allegari glo. in. c. presentium. i. q. v. qđ valet ad multa. Item est aliud considerandum qđ per potesta

tem datam de absoluēdo non poterit cū huiusmodi irregularibus dispensari ita not. Dominicus in. c. miro. l. di. ad qđ facit quod no. Archi. 7 hugui. Item facit. c. cum illozū de sen. ex. vbi tex. dicit quod plus se habet dispensatio q̄ absolutio. Ex quo infertur qđ cuz per has indulgentias que a sede apostolica quotidie conferuntur: tātum detur potestas absoluendi non poterit vigoze illarum dispensari cum huiusmodi irregularib⁹ vel alijs. Et bec no. per que fit finis huius tractatus. Christus laudetur iteruz dico laudetur per infinita seculozū secula. Amen.

Tractatus de irregularitate vtile ac necessarium pro clericis per Gundissaluū de villadiego sacri palacij auditore editus feliciter explicit. Impressum Salamantice. vi. idus ianuarij per Leonardū alemannm: 7 per fratrem Lupum sanz de Hauarra socios. Anno domini. M. cccc. lxxxvi.

